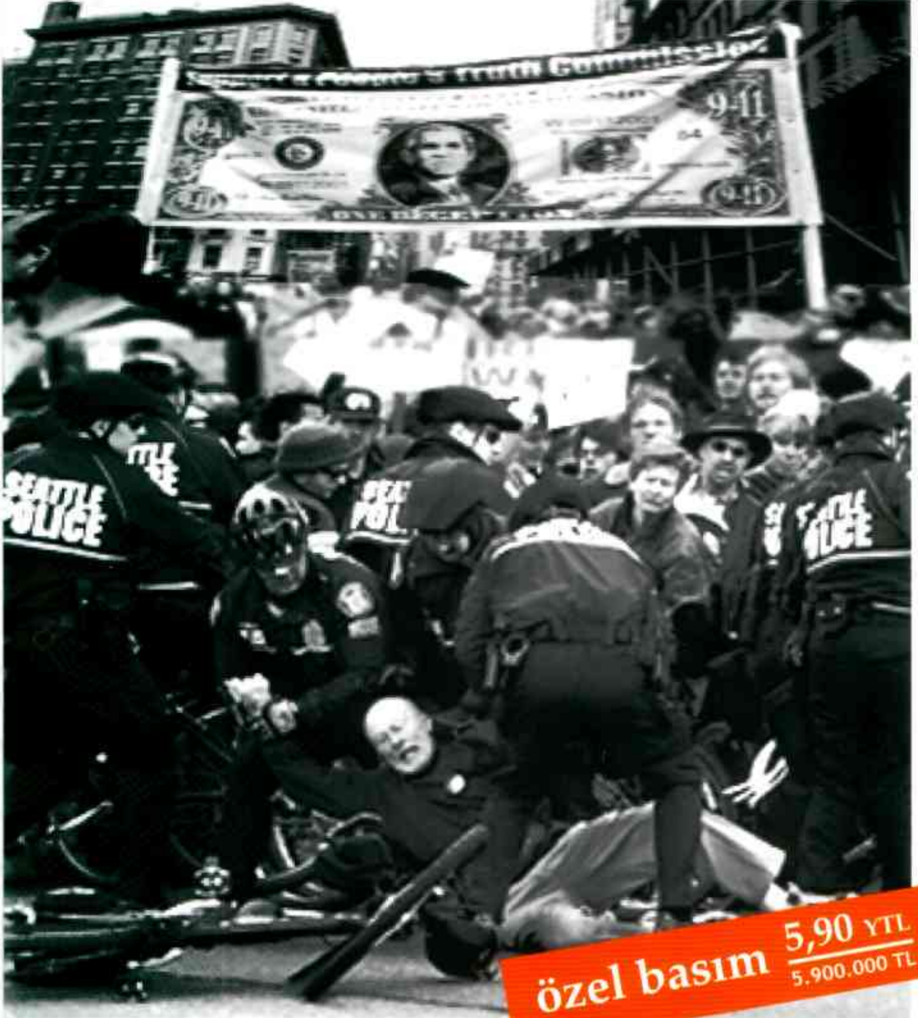
CENGİZ ÖZAKINCI

ABD Emperyalizmini Çökertme Planı ve İşgallerin Perde Arkası

EURO-DOLAR SAVAŞI

"dolma"kalem savaşları dizisi

özel basım 5,90 YTL 5.900.000 TL

otopsi

CENGİZ ÖZAKINCI

ABD Emperyalizmini Çökertme Planı ve İşgallerin Perde Arkası

EURO-DOLAR SAVAŞI

"d olma" kalem savaşları dizisi

1. Basım / Mart 2005

otopsi

CENGİZ ÖZAKINCI

ABD Emperyalizmini Çökertme Planı ve İşgallerin Perde Arkası

EURO-DOLAR SAVAŞI

"dolma" kalem savaşları dizisi

Baskı ve Cilt: Kayhan / 0212 6123185
Renk ayrımı: Birebir / 0212 2759175
ISBN-975-8410-70-9

otopsi yayınları
**Nuhungemisi Kültür ve Sanat Ürünleri,
Yayıncılık, Reklamcılık, Film San. Tic. Ltd. Şti'**nin
Kitap Yayın Markasıdır.
Salkım Söğüt Sok. No: 8, Keskinler İş Mrk. D: 604-605
Cağaloğlu- İstanbul
Tel: (0212) 5196848 Faks: (0212) 5196849

1979'da yazdığı ve basımdan önce el konulan ilk çalışması **Marksist Açıdan Kemalist Devrim** ve yayımladığı **Yeni Demokratik İşçi Birliği** imzalı bildiriler nedeniyle yargılanıp 5 yıl tutsak kalan **Cengiz Özakıncı** (1954), özgürlüğüne kavuştuktan sonra görsel, yazılı, sözel iletişim, dil ve felsefe üzerinde yoğunlaşmış; İbrani, Grek, Latin, Arap, Göktürk yazı ve dilleri üzerinde çalışmaktadır.
- **Dünden Bugüne Türklerde DİL ve DİN** (Otopsi y.)
- **İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi** (Bellek y.)
- **United States Of İRTİCA** (Otopsi y.)
- **İslam'da Bilimin Yükselişi Ve Çöküşü** (Otopsi y.)
- **Neveser** - (Dolmakalem Savaşları dizisi - Filika y. -)
- **Euro-Dolar Savaşı** (Dolmakalem Savaşları dizisi - Otopsi y.)
- **Osmanlı Tuzağı** (Dolmakalem Savaşları dizisi - Otopsi y.)
- **Münevver** (Filika y.)

adlı kitaplarından başka, çeşitli dergi, gazete, radyo ve televizyonlarda yayımlanmış pek çok yazı, söyleşi, röportaj ve konuşmaları vardır. Görsel sanatların resim, grafik ve sanatsal fotoğraf dallarında yapıtlar veren ve sergiler açan Özakıncı'nın sanat felsefesine ilişkin kuramsal yazıları, sanat eleştirileri ve öyküleri, *Gösteri, Argos, İn Vivo, İkibin'e Doğru* gibi dergilerde yayımlanmıştır.

e-posta: **cengizozakinci@hotmail.com**

'biz'e ve kızıma

Donna, Donna, Donna

25. 01. 2003

Sevgili Donna,

Dün akşam, yemekte dostlarla söyleşirken, geçmişe daldık; Vietnam, çiçek çocukları, 6. Filo, boykot, işgal, direniş, Che Guavera, "savaşma seviş", "yankee go home", derken yanaklarımız kızardı şaraptan. Hep birlikte Joan Baez'in 1968'lerde dillere destan olan şarkısı "Donna Donna"yı söyledik:

kurbanlık dolu kamyonda, üzgün bakışlı bir dana
tepesinde bir kırlangıç; özgür, fır dönüyor Donna
rüzgar nasıl kahkahayla, güler kurbanlık danaya
yaz günü gece boyunca, alay edip durur Donna
Donna Donna Donna

Bırak ağlamayı dana, kim sana kurban ol dedi
uçamazsın, kanadın yok; uçan kuşlar özgür Donna
Donna Donna Donna

kurbanı bağlar keserler; kurban bilmez nedenini
oysa kırlangıç öyle mi; kurban olma, kuş ol Donna
Donna Donna Donna...

Sevgili Donna, bilmezsin, [-nereden bileceksin, yıllar boyu yalnız bilgisayarda yazıştık seninle; ne benim Ameri-

ka'ya yolum düştü, ne sen Türkiye'ye gelebildin-] sesim kötüdür çok. Arada bir içip — coşup şarkı söylemeye kalktığımda, dostlar ağzımı kapatmakta yarışmıştır hep. Bu yüzden, şarkının yalnızca "Donna, Donna"larını mırıldanabildim. Ve o an, sen takıldın usuma.

Neredeyse dört yıl oldu, hiçbir iletimi yanıtlamıyorsun; birden bire kestin yazmayı; ama ben yine de büsbütün çıkartıp atamadım seni bilgisayarımın adresler dizininden. Bu iletimi de yanıtlamayacaksın belki, ama olsun. Dalga geçtiğin o "pek düzgün"(!) İngilizce'mle çam devire devire yazacağım işte!.

Seninle ilk yazışmamızı anımsıyor musun? Bilgisayarıma " a n ı n d a — söyleşi" (chat) yazılımı yüklediğim ilk gün, rastgele girdiğim bir söyleşi öbeğinde, sıkça görülen belden aşağı konular yerine, Amerika'da işçi kesiminin durumu, kadının toplumdaki yeri, basın özgürlüğü gibi toplumsal sorunların tartışıldığını görünce, sevinip ben de katılmıştım aranıza. Türkiye'den biriyle karşılaşmak sizi epey şaşırtmıştı. Ülkemin dilinizdeki adı olan "Turkey" sizde aynı zamanda *"hindi"* anlamına geldiği için, öbeğinizden biri bana *"Welcome, Mr. Turkey!"* (Hoş geldin Bay Hindi!) demiş; ben de Amerikalılara "kovboy" (sığır çobanı) denildiğini kafasına kakmak üzere bir dil oyunu yaparak *"Hello, Mr. Cow Guy!"* (Merhaba, Bay Sığır Herif) diye karşılık vermiştim ona. Ortam gerilince, sen araya girip sürtüşmenin büyümesini önlemiştin. Söyleşi sürerken ikimiz ayrıntılarda derinleşip diğerlerinden kopmuş ve ötekilerin ilgilenmediği konularımızla baş başa kalmıştık. Sonraki günlerde felsefeye dalmış, kısa sorular - kısa yanıtlar yetmeyince; birbirimize e-

posta adreslerimizi verip uzun iletiler yollamaya başlamıştık. Sonra, o söyleşi öbeği dağılınca, yalnız e — postalarla sürdü ilişkimiz.

Çok istememe karşın bir fotoğrafını bile göndermedin bana; yüzünü hep gizledin; soyadını da… Dahası; sesini de… Bir iletide "Telefonlaşalım artık, yüzünü göremiyorum, bari sesini duyabileyim, " dediğimde "olmaz, fakslaşalım yeter, " deyip faks numaranı vermiştin de, ne yalan söyleyeyim, içimden "e-posta çağında faksı ne yapayım ben, " diye kızmıştım sana. Ve içime bir kurt düşmüştü: *"Sesini bile sakladığına göre, Donna, bilgisayarda kadın adı kullanarak yazışan bir erkek de olabilir pekala, "* diye düşünmüştüm. Biliyor musun, bu olasılık, sana yazarken hep duraksatmış ve duygularımı dışa vurmaktan alıkoymuştur beni. Bu yüzden, dün akşam "Donna Donna"yı söylerken gözümde canlanan, gerçek sen değil, benim düşümde yarattığım kendi Donna'mdı, bunu bil. Benim Donna'm nasıl mı? Joan Baez'in 45 yaşlarındaki görünümüne benzer orta yaşlı güzel bir kadın. Eğer sen bilgisayarda kadın takma adı kullanarak yazışan bir erkeksen, kahkahalarla gülebilirsin şimdi buna. Gerçekte nasıl olursan ol, ben seni hep öyle düşleyeceğim. Hem artık fotoğraf da beklemiyorum senden. Düşümde nasılsan öyle kal...

Sevgili Donna, -yoksa Donald mı desem:)- 11 Eylül 2001'de ikiz kuleler vuruldu vurulalı, senin Amerika'n delirdi, biliyorsun değil mi? 1991'de Körfez Savaşı'nda delirmişti, on yıl sonra ikiz kuleler vurulunca bir kez daha delirip 'zırdeli' oldu. Sana bir sorayım dedim: Sahi, sizin oralarda neler oluyor? Seçip başınıza getirdiğiniz Küçük Bush, Kana-

da'lıların "moron" dediği türden biri mi gerçekten, yoksa aptal numarası mı yapıyor? Adam son aylarda Irak'ı vuracağım diye tutturdu. Fox News, CNN International gibi Amerikan televizyonlarına bakıyorum, bilgisayardan Amerikan basınını izliyorum; söylenenler, yazılıp çizilenler arasında Küçük Bush'un Irak'a saldırmasını kaçınılmaz kılacak tek geçerli neden yok. "Irak'a demokrasi götüreceğiz", "özgürlük götüreceğiz" gibi nedenlerin uyduruk olduğu apaçık ortada, ama - bilgisayarla ulaşabildiğim ağlardan izleyebildiğim ölçüde- bütün Amerikan basını bu yalanları sanki gerçekmiş gibi yineleyip duruyor.

Biliyor musun, geçenlerde 11 Eylül olayıyla ilgili bilgilerimi genişletmek için bilgisayar ağlarında dolaşırken, çok ilginç bir yazı buldum. Sizin LaRouche 11 Eylül eyleminden bir buçuk ay önce böyle bir olayın olacağını görmüş, görmekle de kalmamış, 24 Temmuz 2001 günü Birleşmiş Milletler'de 250 kişilik bir dinleyici topluluğu önünde bağıra bağıra söylemiş. Bak ne diyor adam:

> Sistem kaynaklı **derin bir finansal krizin** içindeyiz. **2001 yıl sonuna kadar savaş** patlak vermemiş ya da bu süre zarfında uluslararası liderler için de anahtar konumda olan bazılarına karşı suikastlar düzenlenmemişse eğer ki bunlar ihtimal dahilinde- açık ve basit bir şekilde **şu anki finansal ve parasal sistem çökmüş olacak.** Bu önlenemez. (...) 1971'de Richard Nixon sabit kur sisteminden dalgalı kur sistemine geçerek sistemi mahvetti. (...) O zamandan bu yana Amerikan ekonomisi kötüye gidiyor. (...) **Wall Street ve Federal Rezerv**

Bank Sisteminin sisteminin hükümranlığı devam ettikçe Amerika'da kimse için 'yukarı* çıkma şansı yok, (...) Sistem bitti. Bu sistemle, Amerikanın şu anki ekonomi ve alt yapı politikalarıyla ve **George W. Bush yönetimiyle bu ulus ve onunla beraber dünyanın büyük bir kısmı cehenneme gidiyor. (...) Bretton Woods modeline** geri dönmemiz gerekeceğini söylüyorum. (...) Eğer **yeni bir Bretton Woods sistemi** yaratırsak, (...) ekonomileri kurtarabiliriz. (...) Amerika iflas etmiş bir ulus. Kendinizi kandırmayın, **Merkez Bankası Başkanı Paul O'Neill'in** söylediği hiçbir şeye inanmayın. Ya yalan söylüyor ya da ne konuştuğunu bilmiyor. (...) Yapmamız gereken **eski Bretton Woods sistemi gibi** işleyen bir sistem oluşturmanın yanında Roosevelt'in zamanında yaptığı gibi bir ekonomik kalkınma planı yapmak. (...) **Dünyayı endişelendiren ve tehdit eden bir durum** söz konusu. Açık olalım. Clinton'u eleştirebilirsiniz. Ama **Clinton ve Hazine Sekreteri Bob Rubin** iş başındayken (...) insanlar (...) en azından bunun için bir şeyler yapılmaya çalışıldığım hissederlerdi. Şu anda Amerikan tarihinin **en kötü finansal krizini** yaşıyoruz ve Bush'un adamı **O'Neill bunun için hiçbir şey yapmayacaklarını söylüyor.** Bush da bir şey yapmayacaklarını, programa devam edeceklerini söylüyor. (...) **Çok tehlikeli bir durumdayız. Önümüzdeki haftalarda ve aylarda savaş patlak verirse,** (...) dünyada neler olabileceğini tahmin edemezsiniz. (...) **Dünyanın cehenneme gittiğini görüyoruz** ve başında kimse yok. (...) Eğer önerdiğim şeyler yapılmazsa **sizi temin ederim, 2001 yıl sonuna kadar ya bir savaşın içinde oluruz ya da düşünebileceğinizin çok daha ateşinde bir**

ekonomik krize ve kaosa gireriz. (...) 20. Yüzyıla bakarsanız **Ağustos** 1914'te Birinci Dünya Savaşının çıktığını hatırlarsınız. (...) Daha sonra **Ağustos** 1939'da Hitler'le, Avrasya'daki işbirliğini yok etmek için yapılmış diğer bir jeopolitik savaş olan 2. Dünya Savaşı başladı. (...) ve **Ağustos yaklaşıyor. Çeşitli nedenlerden dolayı Ağustos Avrasya'da bir savaşı başlatmak için iyi bir ay ve bir savaşın eşiğindeyiz. (...) Savaş temel olarak İngiltere, Avustralya ve Amerika'daki bazı kişiler tarafından planlanıyor.** (...) Böylesine kızgın bir ortamda İsrail'de yönetime geçecek deli de halihazırda hedef şehirler olan **Şam, Bağdat ve Tahran'a karşı toplu imha silahları kullanmakta** tereddüt etmeyecektir. (...) İngiltere ve Amerika'da güçlü konumdaki bir takım insanlar bu savaşın çıkmasını istiyor. Bu konuya yaklaşımını durmadan tekrarlayan Brzezinski de bu insanlar arasında. (...) **Medeniyet tehlike altında ve yine yeni bir savaşın tehdidi altında Ağustos yaklaşıyor; belki de bu sefer bir din savaşı patlak vermek üzere.**

Bu yazıyı okuduğumda gözlerime inanamadım. Adam 2001 Temmuz sonunda bir konuşma yapıyor, Ağustos 2003'te 3. Dünya Savaşı'na yol açan bir provokasyon eylemi çıkartılacak ve önce Avrasya'ya ardından da Orta Doğu'ya saldırılacak diyor. 2003 Ağustos'ta değil ama 2003 Eylül'de İkiz Kuleler eylemi oluyor ve ardından Avrasya'da Afganistan'a saldırıyor Amerika. Şimdi de Irak'a saldıracak. İlginç değil mi?

Sevgili Donna, sizin orada 2004 Amerikan Başkanlık seçimlerine Demokrat Parti'den adaylığını koyan Lyndon LaRouche'dan başka, değişik görüşler savunan kimse yok mu Allah aşkına?! Sen nasıl buluyorsun onu? Nasıl bir adam bu LaRouche? Seçilirse ne olur? Çok ilginç konuşuyor. Kırık dökük İngilizce'mle anlayabildiğim kadarıyla, 11 Eylül'den sonra söyledikleri de şöyle:

> Hepsi **Yahudi** olan- **Brzezinski, Bernard Lewis ve Samuel Huntington** gibi bir avuç asker kaçağıyla eski Troçkist, 1996 Temmuz'unda Başkan Clinton'a Baba Bush'un yarım bıraktığı Ortadoğu savaşını yeniden başlatmasını önerdiler. Clinton bunların önerisini reddedince, koynuna Beyaz Saray'da çalışan Monica Lewinsky adlı bir Yahudi kız sokup bir seks skandalı çıkartarak saf dışı ettiler onu. Bunlar, **3. Dünya Savaşı'nı hazırlamaya uğraşıyorlar.** İşte Küçük Bush'un bugün uyguladığı savaş politikası, Clinton'un 1996'da reddettiği o politikadır. **Netanyahu,** bunların raporunu[1] aldıktan birkaç gün sonra, Amerikan Senatosu'nda bir konuşma yapmıştı,[2] **senatörlerin çoğu bunu bilir**

[1] A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm: The Institute for Advanced Strategic and Political Studies. 7-8-1996. "Study Group on a New Israeli Strategy Toward 2000. " Richard Perle, James Colbert, Charles Fairbanks, Jr., Douglas Feith, Robert Loewenberg, David Wurmser, and Meyrav Wurmser.

[2] WASHINGTON (CNN) July 10, 1996- **Netanyahu** tells U. S. Congress: **Urges U. S. to isolate Iran, Iraq... Netanyahu urges U. S. to lead effort to isolate Iran, Iraq. Netanyahu** also called on the **United States to lead an international effort to isolate the "despotic regimes" of Iran and Iraq** and prevent them from

ama söylemez. Bilirler, çünkü oradaydılar. Ama size söylemezler. **Amerikan ordusunun Irak'ı işgale gönderilmesi, Akdeniz'den Fırat'a dek uzanan 'Büyük İsrail' planının bir parçası.** Buna **"Jabotinsky'nin İsraili", "Büyük İsrail"** ya da **"Eretz İsrael"** de derler. Bu **topyekün savaş** demektir, **durdurulamaz bir topyekün savaş,** beklenmedik yollarla **gezegeni saracak bir savaş...**

11 Eylül olayı da Amerika'nın bu savaşı başlatmasına gerekçe sağlamak üzere gerçekleştirilmiş bir perdeleme eylemiydi. Bu eylemi yapanlar, kesinlikle Amerika dışındaki güçler değil. Bir takım yabancılar eylemde kullanılmış olabilir, ama bunu yaptıranlar kesinlikle Amerika içindeki bir takım güçler. Bu eylemin amacı, Amerikan ordusunun savaşa sürülmesini Amerikan kamuoyu ve dünyanın gözünde haklı göstermek. İkiz kulelerin vurulmasıyla korkuya kapılan Amerikan halkı, *"Ülkemizde can güvenliğimiz kalmadı, güvenliğimizi sağlamak için kime savaş açılması gerekiyorsa ona savaş açın, biz buna hazırız!"* deme noktasına gelecek, böylelikle Amerika'yı yönetenlerin savaş karan almasının önünde hiçbir kamuoyu engeli kalmayacak. CNN ve FOX TV onların bu amacına uygun yayınlar yapıyor. Bu yayınlara kapılmak, ülkeyi savaşa sürüklemek ve böylelikle 11 Eylül uygulamasını yapan savaş yanlısı güçlerin amaçlarına alet olmaktır. **Amerika ve daha**

acquiring nuclear weapons. **"Time is running out",** Netanyahu said. **"We have to act responsibly in a united front. "**

pek çok ülke için tehdit oluşturan İsrail'i durdurmalıyız...

Görüyorsun Donna, LaRouche, 11 Eylül Eylemi'nin yönetim içindeki aşırı İsrail yandaşı güçler tarafından, Amerikan askerinin Orta Doğu'yu işgaline gerekçe yaratmak üzere tasarlanıp gerçekleştirdiğini söylüyor. İlginç! Hitler de geçmişte Polonya'yı işgal etmeyi kafasına koymuştu, ancak bu işgali haklı gösterebilecek hiç bir gerekçesi yoktu. Ne yaptı? Birkaç Alman askerini Polonya askeri kılığına soktu. Bunları bir gece Polonya sınırından içeriye sızdırıp oradan sınıra yakın bir Alman radyoevine ateş açtırdı ve ertesi gün tüm Alman gazeteleri "Polonya Almanya'ya saldırdı!" başlıklarıyla yayınlandı. Ardından Alman ordusu Polonya'yı -bu uydurma gerekçeye dayanarak- işgal etti. 11 Eylül'de ikiz kulelerin vurulması da -tıpkı Hitler'in Polonya işgalinde uyguladığı kandırmaca gibi- Amerika'ya daha sonraki denizaşırı saldırılarını haklı gösterebileceği bir gerekçe sağlamak üzere, Amerika'nın kendi içindeki savaş yanlısı güçlerin bir eylemi olabilir.

LaRouche'un İsrail'i *"Amerika için bile tehlike"* olarak nitelendirmesi, ilginç. Amerikan dış politikasının Yahudi Lobisi aracılığıyla, İsrail çıkarlarına uygun olarak biçimlendiği, Orta Doğu'lu, Arap, İranlı, Suriyeli, Mısırlı ve Türk aydınların, kanla, gözyaşıyla öğrendikleri bir gerçek. LaRouche'un da bunu Amerika'da söyleyen tek politikacı olmadığını biliyorum; senatör Paul Findley 1980'lerde yazdığı, dilimize *Amerika'da İsrail Lobisi* adıyla çevrilen *'They dare to speak out'*

kitabıyla, Yahudi lobisinin Amerikan yönetimleri üzerinde nasıl büyük bir etkisi olduğunu, Amerikan dış politikasının nasıl İsrail çıkarları doğrultusunda biçimlendiğini gözler önüne sermiş; bu yüzden "Yahudi Düşmanı" damgası vurularak lanetlenmişti. Yine de, Demokrat Parti'den 2004 Amerika Başkan aday adayı LaRouche'un Yahudi Lobisini çileden çıkartacak, onları açıktan açığa karşısına alacak sözler etmesi, ilginç geliyor bana. Yanlış biliyorsam lütfen düzelt; sanırım Amerikan tarihinde *ilk kez* bir başkan adayı Amerikan halkından Yahudi Lobisi'ni açıkça karşısına alarak oy istiyor. Geçmişte, Başkanlık seçimlerinde Amerikan İşçi Partisi'nden aday olduğu dönemde, Federal Polis onu "Sovyetlerin etki ajanı, komünist" olarak niteliyormuş; Amerikan Yahudileriyse ona "Yahudi düşmanı; faşist" diyorlar!

Sahi, sizin orada neler oluyor, Donna? Seçimlere girecek bir Başkan adayı tüm konuşmalarında Yahudi lobisine çatıyorsa; bu, Amerikan halkında Yahudi karşıtı eğilimlerin kabardığı, oylarını Yahudi karşıtı adaylara verecek seçmen sayısının epeyce çoğaldığı anlamına gelir; öyle değil mi? Bildiğim kadarıyla Amerika'da Hıristiyanların dörtte üçü Protestan, dörtte biri Katolik ve Katolikler Yahudi lobisinin Amerikan yönetimleri üzerindeki etkisine ateş püskürüyor. Bilgisayar ağlarında izleyebildiğim kadarıyla LaRouche, son iki yıldır yaptığı tüm konuşmalarda, Yahudi lobisinin güdümüne giren Küçük Bush yönetiminin *Akdeniz'den Fırat'a dek uzanan Büyük İsrail düşünü* gerçekleştirmek üzere Orta Doğu'yu işgal edeceğini, bir üçüncü dünya savaşı çıkartacağını söylüyor.

Biliyor musun Donna, Fırat Türkiye topraklarından doğar ve kıvrılarak Orta Doğu'ya iner. LaRouche'un söyledikleri doğruysa, sizin şu Küçük Bush, bizim Türkiye'yi de, şimdiki Amerikan yönetiminin çıkarlarıyla örtüşen "Büyük İsrail" uğruna kana bulamayı göze almış demektir. Amerikan Magandaları, gerçekte İsrail'in yayılmacı amaçlarını gerçekleştirmek üzere savaşa gönderildiklerini bilmeden, tıpkı Joan Baez'in şarkısındaki kurbanlık danalar gibi, neden, niçin diye sormaksızın, tektiplerini giyip, tüfeklerini kuşanıp, Orta Doğu'ya ve Türkiye'ye gelecekler ve buraları işgal edecekler, öyle mi?.. Hem korkunç, hem saçma bu…

Sizin LaRouche, biraz deli dolu konuşuyor belki, ama, dilinin altında başka şeyler de var. Bak, ne demiş:

> Küçük Bush'un Irak'a savaş açmasının alanda **özenle gizli tutulan ekonomik nedenler** de var. ABD'de önemli görevlerde bulunan kişiler **savaşa neden olan ekonomik gerçeklerin bir bölümünü bilmekte** ama **bunu saklamaktalar.** Bu kişiler arasında Kongre üyeleri -özellikle Senato- Amerikan hükümet görevlileri, yönetimin üyeleri ve diğer liderler var. Onlar **gerçeği söylemekten korkuyor.** Birçok insan **gerçeğin bir kısmını** biliyor. Nispeten güçlü ve etkili makamlarda olanlar, gerçeği halka açıklayabilecek olanlar, bunu yapmıyor. **Şimdi, Irak'a savaş açılmasıyla uluslararası para piyasası arasında bir ilişki var; ama bu ilişki bilinen türden değil. Çok başka!..**

İlginç değil mi? Şu sıra LaRouche'un değindiği şu *'gizli nedenler'in* ne olduğunu araştırıyorum ağlarda gezinerek. Bir de *'bildiğimizden çok başka'(!)* dediği şu ekonomi — savaş ilişkisinin ne olduğunu çözmeye çalışıyorum, "dana" olmamak için. :)

kurbanı bağlar keserler, kurban bilmez nedenini
oysa kırlangıç öyle mi; kurban olma, kuş ol Donna

Sevgili Donna, Baez'in Amerika'da ingilizce söyleyerek ünlendirdiği bu şarkı, gerçekte Nazi'lerin işgal ettikleri Kiev ve çevresinde kıyıma uğrattıkları Rusya Yahudileri'nin Yiddiş dilinde söyledikleri bir soykırım ağıtı... Yahudi yazar Arthur Koestler, 1976'da yayımlanan "Onüçüncü Kabile" kitabında, bu Yahudilerin gerçekte 740 yılında Yahudiliğe geçen Hazar Türkleri'nin kalıntıları olduğunu kanıtlanyla ortaya koymuştu. Yahudi araştırmacı Kevin Brook da yazdığı *"Hazar Yahudileri" (Jews* of Khazaria) kitabında, Nazi'lerin Almanya'da, Doğu Avrupa'da ve Rusya'da soykırıma uğrattığı Yahudilerin büyük ölçüde Hazar'ların kalıntısı olan Türk kökenli Yahudiler olduğunu belirtiyor. Anlayacağın, bütün dünyaya *'Yahudi Soykırımı'* diye yutturulan şey, gerçekte tam bir *'Türk Soykırımı'* ve *"Yahudi Düşmanlığı"* (Anti-Semitizm) denilen de gerçekte *"Türk Düşmanlığı"*.. Amerikan devrimcilerinin 1960'larda bayraklaşan şarkısı "Donna Donna" yi ne zaman dinlesem, yalnız seni anımsamakla kalmıyor, Hitler'in gerçekleştirdiği bu 'Türk Soykırımı'nı da anımsıyorum. İsrail ve dünyadaki çoğu Yahudiler, Hazar Türkleri'nin Yahudi olduklarını yalanlıyorlar; doğruladıkları an "Yahudi Soykırımı" denmeyecek "Türk Soykırımı" denecek diye... Gumilev gibi Rus kökenli bilim adamları da *"Ha-*

zar Türklerinin hepsi Yahudi olmadı, yalnızca Yöneticileri Yahudiliğe geçmişti" gibi dayanaksız savlar uydurarak -yine bir takım siyasi sonuçlar doğuracağı için- yadsıyorlar bu gerçeği. Oysa o yıllarda toplumlarda kandaşlık yasaları egemen; aşiret, kabile yasaları uyarınca, baştaki kağan din değiştirince toplum topluca din değiştiriyor. Yahudi nefretinin yaygın olduğu bir kesim Müslüman Türkler de bu gerçeği yalanlamakta yanşıyorlar; onlara göre Türk ile Müslüman birbirine eşittir; bir Türk eğer Müslüman değilse Türk de sayılmamalıdır. Anlayacağın her kesimin Hazar'ların Yahudi olduğu gerçeğini yalanlamak için uydurulmuş bir takım gerekçeleri var. Nazilerin Doğu Avrupa ve Rusya'da soykırıma uğrattığı Yahudilerin gerçekte Türk oldukları yaklaşık 30 yıl önce kanıtlanmasına karşın, Yahudi Soykırımı'na ilişkin yapılan filmlerde, yazılan kitaplarda gerçeğin bu yanına hiç değinilmemesine şaşıyorum. Beyin yıkayarak danalaştırıyorlar bütün dünyayı. Bizim de danalı bir ninnimiz vardır, sözleri şöyle:

dandini dandini dasdana, danalar girmiş bostana
kov bostana danayı, yemesin lahanayı...

Sizin, nedenini bilmeden Irak'a ölmeye ve öldürmeye gönderilecek olan Amerikan danaları, Küçük Bush'un buyruğuyla bizim bostanlara dalacak olurlarsa, burada kendilerini gagalayacak bir sürü kırlangıçla karşılaşacak, haberin olsun. Tıpkı Vietnam'da ve başka yerlerde olduğu gibi, özgür kırlangıçlar Amerikan danalarını yine gagalayacak..

Peki Donna, Küçük Bush yönetimi bir dünya savaşı çıkartmaya çalışırken, siz Amerikan aydınlan niye susuyorsunuz?

Tıpkı Hitler gibi seçim yoluyla yönetime getirdiğiniz o Küçük Bush, dünyayı kana bulamak üzere savaş baltalarını bileyip dururken, siz öyle kollarınızı kavuşturup Donna'nın kurbanlık danası gibi izleyecek misiniz sahi? "68 Ruhu" öldü mü?

Bana gönderdiğin son iletiyi saklıyorum. 17 Temmuz 1999'da şöyle yazmışsın:

varolmak ya da olmamak / işte bütün mesele bu…

Sen bu kısacık, iki tümcelik iletini gönderdikten tam bir ay sonra, 17 Ağustos'ta, Türkiye'de çok büyük bir deprem oldu, biliyorsun. Ve ben aylarca yazamadım sana. Sonra, arada bir yine yazmaya başladım ama, bu kez de senden tek satır gelmedi. Oysa sen - ister Donna ol, ister Donald :)- benim Amerika'dan duyduğum en insancıl sestin.

Bak, bu iletime de yanıt vermezsen, seni defterden sileceğim, haberin olsun.

Not: Belki ileti adresin değişmiştir diye, bu yazımı bir de faksla gönderiyorum.

Selamlar

Biz Yeneceğiz

Sayın Bayım,

Bir akşam enstitüde odaları temizlerken masadaki faks çalışmaya başladı ve ben sizin "Sevgili Donna" diye başlayan yazınızla baş başa kaldım. Ne yazık ki yazınızı Bayan Donna'ya iletemedim, çünkü kendisi -dört yıl önce size gönderdiği *"varolmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu"* iletisinden iki gün sonra- geçirdiği bir kalp krizi sonucu, ölmüş bulunuyor.

Bu satırları yazarken bilin ki gözlerim yaşlı, Bayan Donna'nın ölüm haberini size veren ben olmak istemezdim; inanın çok üzgünüm.

Günlerdir çantamda dolaştırdığım, arada bir çıkarıp okuduğum, yanıtlayıp yanıtlamamak konusunda ikirciklendiğim yazınızdan anladığıma göre, Bayan Donna size ketum

davranmış, kendisine ilişkin pek bilgi vermemiş. Bilgisayar iletileri aracılığıyla kurulan dostluklarda böylesi ketumluklar doğaldır. Artık yaşamıyor olduğuna göre, size Bayan Donna hakkında bilgi vermemin onun açısından bir sakıncası olmayacağını düşünüyorum.

Bilmenizi isterim ki kimliğini bilmeden yazıştığınız Bayan Donna, her şeyden önce Amerika'da *Basın Özgürlüğü Enstitüsü'nün* kurucusuydu. Gençliğinde Vietnam Savaşı'na karşı çıkmış, barış yanlısı bir aydındı. Yaşamını Amerikan basınında yer alan yalan haberlere karşı savaşla geçirdi. Değerli bir ekonomist olan Bayan Donna, Amerikan İşçi Federasyonu'nda öncü görevler üstlenmiş, tarım işçilerini örgütlemiş, demiryolu işçilerine yönelik çalışmalar yapmıştı. Irk ayırımcılığına karşıydı. Amerikan İşçi Hareketinin kadın önderleri arasında saygın bir yeri vardı Bayan Donna'nın. Siz onu Joan Baez'e benzeyen orta yaşlı güzel bir kadın olarak düşlemişsiniz; oysa Bayan Donna, öldüğünde seksenine merdiven dayamış, bembeyaz saçlı, güleç yüzlü, pek çok torunu olan bir "pamuk nine"ydi. Tanısaydınız umarım çok severdiniz. Sağ olsaydı, sorduğunuz sorulan nasıl yanıtlardı, bilemiyorum ama, sizi elimden geldiğince ben bilgilendirmeye çalışacağım.

Demokrat Parti'den 2004 seçimleri için başkan aday adayı olan LaRouche -evet, sizin de belirttiğiniz gibi biraz deli dolu konuşuyor- ama, söyledikleri büyük ölçüde doğru. Bush'u Irak'a saldırmaya yönelten nedenlere ilişkin LaRouche'un yaptığı açıklamalar, bilgisayar ağları üzerinden Türkiye'ye dek ulaştığına göre, dünyada epey yankı uyandırmış olmalı, ama Amerika'da durum böyle değil.

Demokrat Parti'den aday olan tek kişi LaRouche değil; Al Gore da aynı partiden aday; onun şansı LaRouche'unkinden daha yüksek ve size Al Gore'un Küçük Bush'tan daha iyi biri olmadığını söyleyebilirim. Siz, sanıyorum LaRouche kazanırsa Orta Doğu için daha iyi olur diye düşünüyorsunuz, ama geçmişte pek çok kez Başkanlık seçimlerinde adaylığını koyup hepsini kaybetmiş olan LaRouche'un 2004 seçimlerini kazanması çok uzak bir olasılık.

Sizin de üzerinde önemle durduğunuz gibi, LaRouche'un Irak'ın vurulması konusunda yaptığı değerlendirme, bunu İsrail'in ve Amerika'daki Yahudi lobisinin istediği yönünde. Gerçekten de, şöyle bir düşünürsek, Orta Doğu'da gerçekleşecek bir Amerikan işgali, yalnızca Araplarla başı dertte olan İsrail'in işine geliyor. Amerikan ordusu Orta Doğu'ya gelsin, İsrail'in Arap komşularını vursun, sindirsin; bu ülkelerde İsrail'e boyun eğecek yönetimler kursun; yeterli sayıda Amerikan askeri de sürekli olarak bölgede kalsın; işte İsrail'i mutlu edecek olan bu. Ama Amerikan ordusunun Irak'a saldırması için tek neden bu değil! LaRouche'un da belirttiği gibi, *kamuoyundan gizli tutulan ekonomik nedenler* var. Sizin yazınızı okuduktan sonra konu benim de ilgimi çekti; geçenlerde bilgisayarla bağlandığım bir iletişim öbeğinde LaRouche'un ***gizli tutuluyor*** dediği o ekonomik nedenlerin ne olduğuna ilişkin William Clark imzalı bir yazı buldum. Okuyunca soluğumu kesen bu yazıyı sizinle paylaşmak istiyorum.

Bush'un Amerikan ordusunu Irak'a gönderip Saddam'ı devirmeye kalkmasının gerçek nedeni neymiş

biliyor musunuz? *Amerikan dolarına karşı eurodan kaynaklanan ve gitgide artan dünya çapında ekonomik tehdit!.*

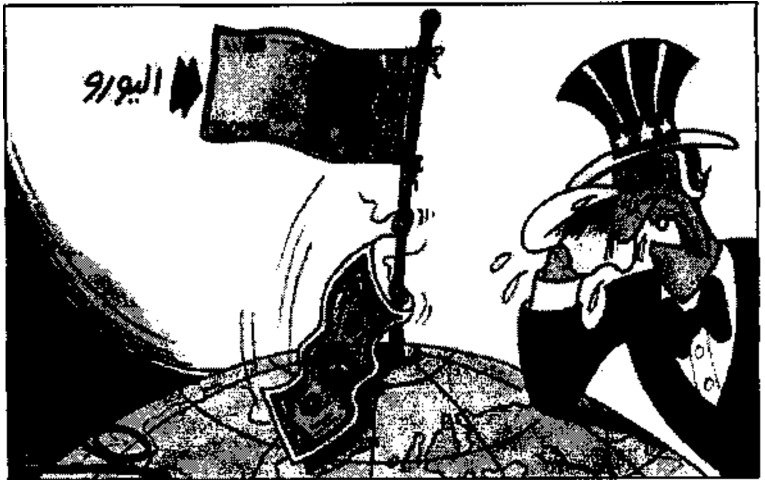
Evet, yanlış duymadınız, Bush'un *"Birkaç hafta içinde başlatacağız, "* dediği Irak savaşının gerçek nedeni, Petrol İhraç Eden OPEC ülkelerinin doları bırakıp euroya geçmelerini önlemekmiş!

Amerika OPEC'i euroya yönelişten caydırmak için ilk elde dünyanın ikinci en büyük petrol birikimine sahip olan Irak'ı ele geçirip, öncelikle onu eurodan dolara geri döndürmek zorundaymış; çünkü Irak, petrolün dünyada yalnızca dolarla alınıp satılan bir ürün olmasına karşı bayrak açmış, Kasım 2000'de petrolü dolarla satmayı terk edip euroyla satmaya başlamış ve böylelikle tüm dünyada "dolar egemenliğinebaşkaldın"nın öncüsü olmuş...

Clark'ın yazdığına göre, Irak, 2000 yılı Kasım'ında ürettiği petrolü Amerikan dolarıyla satmayı bırakıp euroya geçmekle, Amerikan dolarının dünya egemenliğine, dolayısıyla dünya üzerindeki Amerikan üstünlüğüne son verecek kertede önemli, çok akıllıca bir saldın gerçekleştirmiş. 11 Eylül'de ikiz kulelerin vurulmasından *bir yıl önce* gerçekleşen ve Amerikan egemenliğine ikiz kuleler saldırısından çok daha büyük zararlar verecek türden bir eylem bu.

Irak, petrolünü Amerikan dolarıyla satmayı bırakıp Avrupa Birliği'nin parası euro ile satmaya başladığı gün, euronun değeri dolardan daha düşükmüş ve bu geçiş o gün için Irak'ın petrol gelirlerinde azalmaya yol açacağı için, herkes Irak'ın bu tutumunu aptalca bulmuş. Gelgelelim o gün için değeri dolardan düşük olan euro, Irak'ın petrolünü

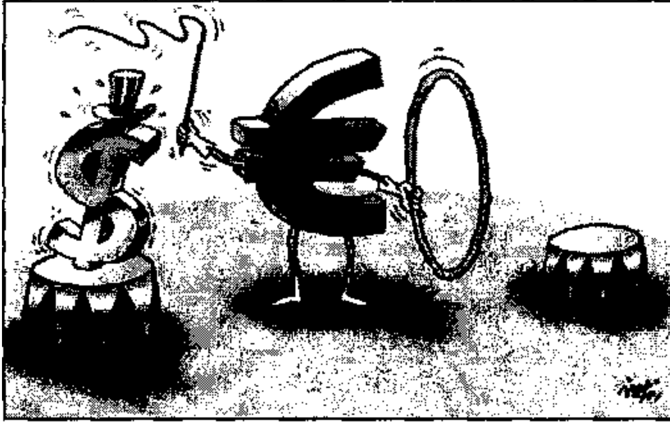
euroyla satmaya başlaması nedeniyle, o günden başlayarak değer kazanmaya başlamış, şu son aylarda Amerikan dolarından daha değerli bir para düzeyine yükselmiş. Euronun giderek dolardan daha değerli, *uluslararası ticarette doların yerini alacak* bir para olup çıkması, diğer OPEC ülkelerini de - tıpkı Irak'ın yaptığı gibi- petrollerini dolarla satmaktan vazgeçip euroyla satmaya özendiriyormuş. Bu gidişle tüm Petrol Üreten OPEC ülkeleri Irak'ın yolundan giderek dolan terk edip euroya geçeceklermiş. Bu, doların -dolayısıyla Amerika'nın- dünya üzerindeki egemenliğine son verecek kertede önemli bir durum. İşte Küçük Bush, Amerika için bir çöküşle sonuçlanacak bu gidişi önlemek için Irak'a savaş açıyormuş.

Hamed- Al-İttihad- 8 Temmuz 2002

Euro-Dolar Savaşı, Arap ülkeleri tarafından zamanında algılanmış. Birleşik Arap Emirlikleri'nde yayımlanan Al-İttihad (Birlik) adlı günlük gazetenin 8 Temmuz 2002 günlü sayısında Hamed imzasıyla yayımlanan bu karikatür, Euro'nun yükselişini, Dolar'ın düşüşünü ve Amerika'nın bu durumu çaresiz, gözyaşları içerisinde izleyişini gösteriyor.

Yine Al İttihad gazetesinin 21 Temmuz 2002 günlü sayısında bu kez Ridha Hussain'in karikatürü, Euro'nun Dolar'ı sirk hayvanı gibi kamçıyla yönettiğini gösteriyor.

Ridha Hussain- Al-ittihad- 21 Temmuz 2002

Filistin'de yayımlanan Al-Kuds gazetesinin, Irak işgalinden beş ay önce yayımlanan 25 Eylül 2002 günlü sayısında yer alan Khalil Abu Arafeh'in bu karikatüründe, Irak, üzerinde dolar damgası bulunan Amerika ile üzerinde Euro damgası bulunan Avrupa arasında çekişme konusu...

Khalil Abu Arafeh - Al Kuds - 25 Eylül 2002

Görüldüğü üzere, Arap gazeteleri herkesten önce, William Clark'tan da önce ayırdına varmış Euro-Dolar çatışmasının. Clark'ın sayfasında, Clinton döneminde görev yapmış **adını gizli tutan** bir makro-ekonomistin Irak'a savaş açılmasının ***gizli nedenleri*** konusunda sansürlenen şu görüşleri de yer alıyor:

Amerikan Merkez Bankası (Federal Reserve) için en büyük karabasan, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü OPEC'in petrolü dolarla satmaktan vazgeçip euroya geçmesi. Irak bu değişikliği Kasım 2000 tarihinde (euro 82 cent değerindeyken) gerçekleştirdi ve üstelik bunu doların euro karşısında değer yitiminin sürebileceğini de göze alarak yaptı. Bush yönetimi-

nin Irak'ta kukla bir hükümet istemesinin gerçek nedeni, Irak'ta petrol satışını yeniden dolara bağlamak, bunu sürdürmek ve böylelikle petrol dışsatımında euroya geçmeyi düşünen diğer Petrol Üreticisi OPEC ülkelerine ve özellikle OPEC'in en büyük 2. petrol üreticisi olan İran'a, petrolü dolarla satmayı bırakıp euroya geçecek olurlarsa Irak'ın başına gelenlerin aynen onların da başına geleceğini göstererek, gözdağı vermek. Bush ve kurmayları; *"Irak'a saldırıp işgal edersek, bunu gören Suudi Arabistan'daki Amerikan karşıtları da sinecektir; bütün OPEC ülkeleri, İran ve Suriye de doları bırakıp euroya geçmekten kaçınacaklardır, "* diye düşünürlerken; biz savaş karşıtı yurtsever Amerikan aydınlan; *"Amerikan ordusu Irak'ı işgal edecek olursa, tam tersine, OPEC ülkelerinin tümünde Amerikan karşıtlığı sineceği yerde alevlenebilir, tepki olarak hepsi birden doları bırakıp topluca euroya geçebilirler ve bu dünya üzerinde Amerikan egemenliğinin sonu olur, "* diye düşünüyoruz. **Bush II önderliğinde bir 'Yeni Körfez Savaşı'nı kaçınılmaz kılan, Irak'ın petrolü dolarla satmayı terk edip euroya geçmesi.** Irak'ta işgalle kurulacak "uysal"(!) bir yönetimin Saddam'ın yerini alması bile -*eurodan dolara geri dönüş yapılmadıkça*- bu savaşı durdurmaya yetmeyecek. Petrol üreten OPEC ülkeleri birer birer ya da bir anda topluca dolardan euroya geçecek olurlarsa, tüm dünyada petrol dolarla değil euro ile satılmaya başlanacak, bu da Amerika'nın dünya egemenliğine büyük bir zarar verecek. Yönetimdeki şahinlere göre; Irak'la savaşa ve Irak'ı işgale harcanacak para, sonuçta doların dünya üze-

rindeki sarsılan egemenliğini yeniden kurmaya ve böylelikle Amerikan egemenliğinin çöküşünü önlemeye yarayacağı için, boşa harcanmış olmayacak. Bütün bunlar Rusya, Hindistan ve Çin'i kuşatan Büyük Oyun'a tam olarak uyuyor.

Evet, işte böyle... Bu gibi gerçekçi bilimsel değerlendirmelerin Amerikan basın — yayınında yer alması, Bush yönetimi tarafından uygulanan sansürle engelleniyor. Biz bunları *yalnızca bilgisayar ağlarında* bulup okuyabiliyoruz; gazetelerde televizyonlarda değil!.. Bunlar; *"Amerikan halkı ve dünya kamuoyu tarafından duyulacak olursa, dolardan kaçış hızlanır, bu da doların değer yitimine neden olur, dolar değer yitirirse dünya üzerinde geçmez akçe durumuna düşer ve böylece Amerika'nın egemenliği de sona erer, "* diye düşündüklerinden, bu gerçeklerin yayılmasını istemiyorlarmış. Petrol Üreten OPEC ülkelerinin petrolü dolarla değil euro ile satmalarını önlemek üzere Irak'a savaş açılacağı, gerçek nedenin bu olduğu, halk tarafından bir duyulacak olursa; Amerikan halkı ve aydınlar, nedeni bu olan bir savaşa karşı çıkacak; *"Irak'a ve OPEC ülkelerine petrolü euroyla satıyorlar diye savaş açacağımıza, petrolden çok daha ucuz ve temiz bir yakıt olan* ***Bor'a dayalı Hidrojen'e geçelim; bu, otuz yıldır uygulamaya hazır beklettiğimiz bir seçenek değil mi?!"*** diyenler çoğalacak, bu da çoğu aynı zamanda petrol şirketlerinin hissedarı olan Bush yönetimi üyelerinin hiç işine gelmeyecek! Saddam'ın Irak'ta petrol satışlarını dolardan euroya çevirmesi ile ilgili bilgi ve yorumlar bu nedenle Bush yönetimi tarafından sansür ediliyor ve devlet sim gibi saklanıyor. Biliyor musunuz, Irak'ın Kasım 2000'de

dolardan euroya geçtiği haberi, Amerika'da hiçbir yerde yayımlanmamış; bunu yalnızca *Özgür Avrupa Radyosu'nu* izleyen az sayıda Amerikalı öğrenebilmiş. [3] *Avrupa Radyosu'na* göre; Irak'ın petrol ticaretinde dolardan euroya geçişi, Irak'a uygulanan Amerikan ambargosuna Saddam'ın gösterdiği bir tepkiymiş ve Avrupalıları Amerikan ambargosunu dinlemeyerek Irak'a mal satmaya özendirmeyi amaçlıyormuş. Clark'ın sayfasında yer alan, Clinton'ın Demokrat Parti hükümetinde görev yapmış *-adı gizli tutulan-* bir ekonomiste göre: OPEC'in Irak örneğini izleyerek euroya yavaş yavaş değil de ani bir geçiş yapması durumunda, petrol tüketen bütün ülkeler, merkez bankalarında dolar biriktirmek yerine, ellerindeki dolarları satıp euro almaya başlayacaklar; bütün ülkeler petrol alabilmek için euro bulmaya çalışınca euroya talep artacağından euronun değeri yükselecek; petrol dolarla satılmayınca dolara talep azalacağı için doların değeri düşecek; Amerikan ekonomisi dolara bağlı olduğu için, doların değer yitimi ve dolayısıyla dolardan kaçış, çoktandır kötü durumda olan Amerikan ekonomisini hepten çökertecek...

[3] Bu belgenin özgün biçimi şöyledir: "Radio Free Europe / Radio Liberty-Prague, 1 November 2000 - **Iraq: Baghdad Moves To Euro** - By Charles Recknagel: Baghdad's switch from the dollar to the euro for oil trading is intended **to rebuke Washington's hard-line on sanctions** and **to encourage Europeans to challenge it.** But the **political message** will cost Iraq millions in lost revenue. RFE/RL correspondent Charles Recknagel looks at what Baghdad will gain and lose, and the impact of the decision to go with the European currency. Prague, 1 November 2000 (RFE/RL) — Iraq is going ahead with its plans **to stop using the U. S. dollar in its oil business** in spite of warnings the move makes no **financial sense.** "

Amerikan egemenliğini sarsacak bütün bu olumsuz gelişmeler, akılcı ve barışçıl yollardan engellenebilecekken, Küçük Bush yönetiminin savaş yolunu seçmesinin nedeniymiş biliyor musunuz? Bir taşla bir çok kuş vurmak: Amerikan orduları Irak'ı işgal edecek olursa, hem Irak'ı eurodan dolara geri döndürecek, hem Irak'ta Amerika — İsrail işbirlikçisi bir yönetim kurup İsrail'in güvenliğini sağlayacak; hem de petrol üreten bütün diğer OPEC ülkelerine, petrollerini -Irak'ın yaptığı gibi- dolarla değil euroyla satmaya başlayacak olurlarsa, kendilerinin de Irak gibi işgale uğrayarak süngü zoruyla "düzen değişikliği"ne uğratılacakları, en somut biçimde gösterilmiş olacak...

İşte, Bayan Donna'ya gönderdiğiniz yazıda sözünü ettiğiniz, LaRouche'un şöyle bir değinip geçtiği ***"Amerika'yı savaşa sürükleyen gizli nedenler"*** sanırım bunlar.

Doğrusunu isterseniz, Clark'ın sayfasında okuduğum bu bilgiler, beni oldukça şaşırttı. Bilgisayar ağlarında dolaşan bu bilgilere Amerikan radyo ve televizyonlarında yer verilmemesi oldukça anlamlı. Biliyor musunuz, İranlılar da Avrupa'ya Amerikan doları yerine euro ile petrol satmayı düşünüyorlarmış! Öyle ki, geçenlerde *"Artık euro dolardan daha güçlü olduğuna göre, petrolümüzü dolarla değil euroyla satmak daha kârlı olur, "* diyen İran Parlamentosundan bir temsilci, bu öneri parlamentoda oya sunulursa büyük olasılıkla onaylanacağını söylemiş. İran, geçen yıl, merkez bankasındaki dolar birikiminin büyük bölümünü euroya kaydırmış. Abasspour; *"Amerika dolar sayesinde diğer ülkeleri yönetiyor, doların diğer "çevrilebilir" paralara olan üstünlüğü sayesinde dünya ticaretini tekelinde tutuyor, ama euro ile dolar arasındaki*

yarış, dünya ticaretinde dolar tekelini ortadan kaldıracaktır, " demiş. Anlaşılan İran da petrol satışını dolardan euroya çevirecek.

Küçük Bush yönetiminin, bir yandan Irak'a savaş açıp, bir yandan gözünü İran'a, Suriye'ye, Suudi Arabistan'a dikmesinin nedeni, bu ülkelerin petrol satışında dolardan euroya geçmesini önlemekten - ve bu arada bir taşla birkaç kuş vurup İsrail'i de rahatlatmaktan- başka ne olabilir?

Clark'ın yazısından anladığım o ki, petrol üreten ülkeler petrol satışında dolar tekeline başkaldırmış durumda ve kim petrolü euroyla satmaya kalkarsa, Küçük Bush ona savaş açıyor!..

Petrol üretiminde dünya dördüncüsü olan OPEC üyesi Venezuela dolan bırakıp takasa ve euroya yönelirken, Kuzey Kore de -petrol üreticisi olmamasına karşın- Aralık 2002'de dolan bırakıp euroya geçmiş. Demek ki, Amerikan egemenliğinden kurtulmak isteyen tüm ülkelerde, dolan terk edip euroya geçme eğilimi büyüyor.

Clark'ın aktardığına göre, İngiltere'de yayımlanan ilginç yazısında *Hazel Handerson,* durumu şöyle değerlendirmiş:

> **Amerikan egemenliğinin en olası sonu, petrolün euroya bağlanmasının Amerikan dolarındaki yol açacağı düşüş yoluyla gerçekleşebilir.** Gelişmekte olan daha pek çok ülke, döviz dağarcıklarında bulunan doları ellerinden çıkarıp euro ile dengelemekte

Venezüella ve Çin'in ardından gidiyor. OPEC de her an petrolünü euroyla satmaya karar verebilir. **Euro daha da yükseldiği ve dolara rakip bir para haline geldiği için Avrupa Birliği kendi politik ve ekonomik gücünü somut olarak görmeye başladı.** Öyle ki, İngiltere'nin Amerikan işbirlikçisi Başbakanı Tony Blair bile, bu gidişle İngiltere'yi dolardan uzaklaştırıp euroya çevirmenin yararlarını kavrayacak ve buna yönelecek. Gelişmekte olan ülkeler, salt dolar egemenliğinden kurtulmak için Venezüella örneğini izleyerek mallarını doğrudan birbirleriyle değiş tokuş edebilirler. Bush'un Chavez'i devirmek istemesinin altında yatan neden Chavez'in Venezuela petrolünü dolar yerine euroya satmaya ve takasa yönelmesi.

Görüyorsunuz değil mi? Küçük Bush'un Irak'ta Saddam'ı devirmek istemesinin gerçek nedeni ne ise, Venezuela'da Hugo Chavez'i devirme girişimlerinin gerçek nedeni de o: Petrol satımında dolan devre dışı bırakmaları...

Bayan Donna sağ olsaydı, sizin iletinize ne yanıt verirdi diye düşünerek yazdım bütün bunları. Tek satırını dahi uydurmuş değilim, hepsi Clark'ın *"Bağımsız Medya"* ağında yer alan sayfalarında yazılı. Kendiniz bu sayfalara girerseniz benim anlattıklarımdan daha çoğunu bulabilirsiniz.

Evet, işte gerçekler böyle...

Ama yaşam salt gerçeklerden oluşmuyor kuşkusuz, öyle değil mi?

Anılarımız, düşlerimiz, umutlarımız var bir de…

Bayan Donna'ya gönderdiğiniz yazıda sözünü ettiğiniz anılar, benim de gönlümde tazeliğini koruyor. Adım Donna değil Miriam olsa da Joan Baez'in *"Donna Donna* "sim ben de çok severim. Bu şarkının Rusya'da Nazi soykırımına uğrayan Türk kökenli Yahudilerin ağıtı olduğunu bilmiyordum. Nazilerin öldürdüğü Doğu Avrupa ve Rusya Yahudilerinin Türk kökenli olduklarını da ilk kez sizden duyuyorum. Bunu arkadaşlarıma söylediğimde çok şaşırdılar; bakışlarından buna inanamadıklarını anladım.

1968'lerde 16 yaşında genç bir kızdım ben; ama 68 kuşağı, benim de kuşağım sayılır. Yaşım 51, okumayı, öğrenmeyi seven, kara derili, emekçi bir Amerikan kadınıyım. Çocukluğumda, biz kara deriliiler beyazlarla aynı otobüs durağında dahi bekleyemezdik, kara deriliiler için ayrı duraklar yapılmıştı. Otobüslerde de beyazlarla aynı koltuklarda yan yana oturamazdık, kara derililerin koltuklan ayrıydı. Yalnız Amerikan solu karşıydı bu ayırımcılığa. Kendimi bildim bileli sola yakınlık duydum bu yüzden. Gençliğimde, sokaklarda onbinlerce kişi kol kola girip hep bir ağızdan Joan Baez'in "Biz yeneceğiz!" *(We Shall Over come!)* şarkısını söyleyerek yürüdüğümüz günleri çok özlüyorum.

biz yeneceğiz, biz yeneceğiz; bir gün biz yeneceğiz
tüm kalbimle inanıyorum, bir gün biz yeneceğiz
elele yürüyeceğiz bir gün, elele yürüyeceğiz
tüm kalbimle inanıyorum, elele yürüyeceğiz
o gün biz yeneceğiz, o gün biz yeneceğiz
tüm kalbimle inanıyorum
o gün biz yeneceğiz

O gün bir türlü gelmedi...

Biz yenemedik...

Onlar dünyayı ateşe ve kana bulamayı sürdürüyor.

Irkçılık azalacağına artıyor.

Kan ve gözyaşı dinmedi.

Biz yenemedik...

NOT: Amerika'da yönetimlerin Yahudi lobisince güdümlenmesine, yalnızca sözünü ettiğiniz %25'lik Katolikler değil, solcular, emekçiler, demokratlar, Müslüman Amerikalılar, benim gibi kara derililer ve bir kesim Protestanlar -ki ben de öyleyim-, karşıyız.

Şu günlerde 68 Ruhu, yavaş yavaş diriliyor, "Savaşa Hayır!" yürüyüşlerine katılanlar çoğalıyor gün be gün. İşte size bu gösterilerden ilginizi çekeceğini umduğum haberler:

Carol Brouillet tarafından 11 Eylül sonrası kurulan **"KANDIRMACA DOLAR"** diye bir topluluğumuz var bizim. Savaş Karşıtı gösterilerde dev boyutlu *"kandırmaca do-*

lar'lar taşıdık ve bunlardan yüzbinlerce bastırıp halka dağıttık. Bu görüntü, bu ay yapılan Savaş Karşıtı gösterilerden birinde çekildi. Ben biraz arkalarda olduğum için görünmemişim. Birleşmiş Milletler'in kuzeyinde neredeyse bir mil uzunluğunda bir ırmak oluşturduk. Üzerinde **"Amerika Birleşik Devletleri"** yerine **"Saldırgan Birleşik Devletleri"** **ve "Bir Dolar"** yerine **"Bir Kandırmaca"** yazılı dolarlarla yürüdük. Kaç dolar olduğunu belirtmek için dört köşesine "9-11" (11 Eylül) yazmış bizimkiler. :)

Bu da Amerika'da Savaş Karşıtı gösterilerde kullandığımız bir başka dolar. Üzerine **"Özgürlüğe Karşı Savaş" ve "Bir Kandırmaca"** yazdık.

O gün hava karlıydı. Bir ara pankartı ben de taşıdım ama parmaklarım soğuktan uyuşunca bıraktım.

Bu da bir para-kredi döviz şirketinin "DOLAR REKLAMI"...

Worried about the US economy?

The US dollar rises and falls with the US economy. Trade the US economy by trading the dollar.

CURRENCY TRADING PRACTICE ACCOUNT

REFCOFX

Paranın da reklamı olur mu, demeyin. Reklamda *"Amerikan Ekonomisi hakkında dertli misiniz? Dolar Amerikan ekonomisiyle yükselir ya da düşer. Dolar kullanın, "* diyor. Çünkü bu gidişle Amerika'da bile birikimlerini erimekten korumak isteyenler dolarlarını euroya çevirecekler

E-posta adresim ilişikte, beni Donna'nın yerine yazışma arkadaşı olarak benimseyebilirseniz yazışabiliriz; ama dört yıl arayla değil! :)

Miriam

Birkaç Dolar İçin

19 Mart 2003

Sevgili Miriam,

Yazında Donna'nın dört yıl önce öldüğünü okuyunca donup kaldım. Onun aydın ve demokrat bir kadın olduğunu yazışmamız sırasında anlamıştım evet, ama Amerika'da bu denli tanınmış olduğunu bilmiyordum doğrusu. Basın Özgürlüğü Enstitüsü'nün bilgisayar sayfalarına girdim, gerçekten çok değerli çalışmalar yapmış. Bana kendini bu yönüyle tanıtmış olsaydı, ben de ona göre yazardım ve böylece daha verimli bir yazışma yürütürdük gibi geliyor bana. Fotoğrafını da gördüm o sayfalarda, dediğin gibi, tam bir 'pamuk nine'ymiş Donna. Öldüğüne çok üzüldüm.

Şu an Türkiye'de saat 04: 40. Az önce Amerikan uçakları Bağdat'ı bombalamaya başladı. Bütün televizyon kanalları -tıpkı Baba Bush'un Körfez Savaşı'nda olduğu gibi-

bombalama görüntülerini anında aktarıyor. Sizin orada saat kaçtır şimdi bilmiyorum -sanırım 22: 00 olmalı-; aramızda koca bir okyanus var, denizler var; ama belki şu an ikimiz de aynı şeyi yapıyoruz; sen de izliyorsun Irak'ın tepesinde patlayan bombalan. Bağdat göklerinde karanlığı yırtan şimşekler çakıyor; uçakların bıraktığı bombalar ateş böcekleri gibi parlayıp yerle bir ediyor her şeyi. Görüntüleri izlerken tek sözcük dolanıp duruyor beynimde: "Neden?"...

Beyaz Saray'da oturan Küçük Bush, on yıldır uygu<-lanan ekonomik ambargoyla zaten ölü bir kente dönmüş olan Bağdat'ın herhangi bir sokağında, çürük bir evde, yaşamlarını binbir güçlükle sürdürmeye çalışan yoksul çocukları, oğlanları, kızları, anaları, babalan "akıllı bomba"larla vuruyor; neden?..

John Pilger, *"Bedel Ödemek: Irak'ta Çocukların Öldürülmesi"* (Paying the Price: Killing the children of Iraq) belgeselini çekmek üzere birkaç yıl önce Irak'a gittiğinde, gördükleri tüyler ürperticiymiş. [4] Baba Bush'un Körfez Savaşı sırasında Irak'a yağdırdığı bombalar meğer nükleer özellik taşıyormuş. 1945'te Hiroşima ve Nagazaki'de ne olmuşsa, 1991'de Irak'ta da o olmuş: Kanser ve sakat doğumlar artmış. Körfez Savaşı'ndan sonra Irak'a mal satmak yasaklanınca, eczanelerde ilaç da bulunmaz olmuş. Hastanelerde doktorlar ellerindeki bir kutu aspirini yüzlerce hastaya nasıl paylaştıracaklarını bilemez duruma düşmüşler. Bırakalım iyileştirici ilaçlan, ağrı kesiciler bile bulunamadığından has-

[4] Bkz: John Pilger, "Dünyanın Yeni Efendileri / Küresel Yağmacılığın Gerçek Yüzü", Timaş Yayınları, Çev: Ali Çimen, 2003. Sf. 64 vd.

talar acılar içerisinde kıvrana kıvrana oluyorlarmış. Salt 1991-1998 arasında beş yaşın altında beşyüzbin çocuk ölmüş, bir o kadar da yetişkin. Ambargo nedeniyle dışarıdan yedek parça alamadıklarından araçlarının pek çoğu işlemez duruma gelmiş, oto mezarlığına dönmüş Irak. Havayolları uçamaz olmuş; pilotlar taksi sürücülüğü, pazarcılık gibi işler yapıyormuş. Bir çok iş kolu çökmüş, iş alanları daralmış, işsizlik, açlık ve yoksulluk her yanı sarmış; musluklardan akan su bile kahverengiymiş. Irak'a yalnızca on milyar dolarlık petrol satma izni verilmiş; ama o paranın bile üçte biri Birleşmiş Milletler görevlilerinin aylıklarının ödenmesine gidiyormuş. Ordu perişan durumdaymış. Halk donuk gözlerle, çökük avurtlarla, ölümü özler gibi vuruyormuş sokaklarda. John Pilger bütün bu gerçekleri yaptığı belgesel filmle gözler önüne serince Vahşi Batı'nın Irak halkına uyguladığı soykırım kanıtlanmış oldu. Tarih, son Amerikan ve İngiliz yönetimlerini bu filmle yargılayacak.

İşte Miriam, sizin Küçük Bush, böylesi zavallı bir Irak'ı "Amerika'nın güvenliği için en büyük tehlike" sayarak işgal etmek üzere bombalamaya başladı az önce. Ölüm döşeğinde yatan bir hastaya kurşun yağdırmak gibi alçakça bir eylem bu. Türkiye'ye de çok sayıda Amerikan askeri konuşlandırılacağını duyduk. Birinci Körfez Savaşı sırasında Türkiye topraklarında asker konuşlandırmaya hiç gerek duymayan Amerika'nın, şimdi Türkiye'de yüzbine yakın asker konuşlandırmak istemesi, *Amerika'nın Irak bahanesiyle Türkiye'yi işgal etmeye yeltendiğini* düşündürüyor. Bu yüzden kaygılıyız...

50 yıldır, benim ülkem Türkiye dahil, pek çok ülkeyi işbirlikçileri aracılığıyla yönetip -işgal etmeye gerek duymaksızın- uydulaştırmayı beceren, adına "Yeni-Sömürgecilik" denilen bu yöntemi başarıyla uygulayan Amerika, şimdi niçin hanidir çökmüş bulunan Irak'ı doğrudan işgal ederek, Birinci Dünya Savaşı'ndan bu yana terkedilmiş olan "Eski—Sömürgecilik" yöntemine geri dönüyor Mi Bu işin içinde bir bit yeniği olmalı gerçekten...

Saddam "düşman", kendi halkına ve Amerika'ya karşı suç işlemiş. Teslim ol, demişler, olmamış. Başına ödül koymuşlar: "Wanted: Aranıyor! Dead or Alive: Ölü ya da diri!" Duvarlara asılan yaftalan gören kovboylar -tabancaları bellerinde- başına konan ödülü kapmak için Saddam'ın ardına düşmüş, Irak çöllerinde Saddam arıyor!.. Birkaç ayrıntı dışında her şey, 1965'te Clint Eastwood'la Lee Van Cleef'in birlikte oynadıkları Sergio Leone'nin *"Birkaç Dolar İçin"* (For A Few Dollars More) filmini anımsatıyor: 'Vahşi Ban' çöllerinin yerini, bu kez Irak çölleri almış. Kovboylar, bu kez atlarına değil tanklarına, uçaklarına, ciplerine binmişler. Bellerindeki uzun namlulu toplu tabancalar, bu kez yerini güdümlü bombalara bırakmış. Şimdi televizyondan izlediğimiz Irak Saldırısı'nın o kovboy filminden ayrımı bu kadarcık işte!

Söyle Miriam, her şey "birkaç dolar için" mi gerçekten?..

Bağdat'a düşen bombaları an be an izlemek içimi kavurdu. Dolaptan bir şişe kanyak alıp televizyonun karşısına uzandım. Bakışlarım, yanıp yıkılan Bağdat'a kilitli, i-

çimdeki ateşe benzin döküyorum; Türk kanyağı... Beynim kavruldu, yüreğim kavruldu; eh, midem de kavrulsun..

Televizyonun sesini kapatıp; Joan Baez'in Bob Dylan'la birlikte söylediği "Rüzgârda Savruluyor"u koydum müzik — çalara: *Blowin' in the wind*.. Gece sessiz, duvarlar ince, komşular duyabilir, uyanabilir, umurumda değil; açtım sesini. Amerikan solcularının bu devrimci halk şarkısı, Bağdat halkını öldüren Amerikan bombalarının ekrandaki görüntüsüne eşlik ediyor şimdi:

kişi adam denmek için; kaç yol geçmesi gerek
martı kuma konmak için; kaç deniz aşması gerek
bomba yasaklanmak için; kaç can alması gerek
yanıtı dostum, yel aldı gitti;
yanıt rüzgarda savruluyor

kişi göğü görmek için; kaç kez bakması gerek
çığlıkları duymak için; daha kaç kulak gerek
savaş dursun demek için; daha kaç ölü gerek
yanıtı dostum, yel aldı gitti;
yanıt rüzgarda savruluyor

deniz dağı delmek için; kaç yıl dövmesi gerek
halk özgür olmak için; kaç yıl tutsaklık gerek
görmemek için gözleri kaç kez kaçırmak gerek
yanıtı dostum, yel aldı gitti;
yanıt rüzgarda savruluyor

Evet, kara derili, Amerikalı, solcu ve de sanal yazışma arkadaşım Miriam; sizin bu devrimci halk şarkınızı din-

leyerek izliyorum Amerikan bombardımanını. Amerikan yönetimleri 40'lardan bu yana istediği her yeri bombalıyor; Amerikan solu 60'lardan bu yana bu şarkıyı söylemekten öte bir şey yapmıyor. Neden Amerikan halkı bu kıyımlara bir son veremedi Miriam? Bunun yanıtı da rüzgârda mı savruluyor?

Yanıtı rüzgarda savrulan öyle çok soru var ki...

Amerika, üflesen yıkılacak duruma düşmüş bir Irak'ı niçin başdüşman sayıp işgal ediyor sorusunun yanıtı, belki de, Arthur Schlesinger Jr. 'ın *Foreign Affairs* dergisi Temmuz-Ağustos 1995 sayısında rüzgâra savurduğu; *"Yeni Dünya Düzeni'ni, Tek Dünya Devleti'ni, gerek yayınlarla bilinçlere işleyerek, gerek para harcayarak, gerekse kan dökerek kuracağız, başka seçenek yok!"* sözlerindedir. [5] Belki de, CFR üyesi James Warburg'un, 17 şubat 1950'de Amerikan Senatosu'nda rüzgara savurduğu: *"Hoşunuza gitse de gitmese de, tüm dünyayı yönetecek bir 'Tek Dünya Devleti' kuracağız; güzellikle olmazsa, işgaller yoluyla!"* sözlerindedir. [6]

Duymayanın duyması için, daha kaç kulak gerek Miriam; görmeyenin görmesi için, daha kaç gözü olmalı?

[5] Arthur Schlesinger, Jr. 'ın sözlerinin özgün İngilizce'si şöyledir: *"We are not going to achieve a new world order without paying for it in blood as well as in words and money. "* Foreign Affairs - Temmuz / Ağustos 1995)

[6] James Paul Warburg'un 7 Şubat 1950'de Amerikan Senatosu'nda yaptığı konuşmanın ilgili bölümü şöyledir: *"We shall have World Government, whether or not we like it. The only question is whether World Government will be achieved by conquest or consent. "*

Yazdıklarını yeniden yeniden okudum. Gerçekten çok değerli bilgiler verdin bana. Donna'yı yitirdim, ama Miriam'ı kazandım diyebilir miyim, izninle?

Irak saldırısının perde gerisinde, bir çok etkenin yanı sıra, bir de "euro-dolar çatışması" bulunduğunu senin yazını okumadan önce -ne yalan söyleyeyim- hiç ama hiç düşünmemiştim. Amerikan basınında olduğu gibi Türk basınında da yer almayan, yalnızca bilgisayar ağlarında dolaşan bu bilgiler, yanıtı rüzgarda savrulan pek çok soruyu çözmemi sağladı. Hangi ülkede olursa olsun, yazılı basın, bilgisayar ağlarında yer alan çoğu bilgileri izleyip aktarıyor okuyucularına. "Euro-Dolar Çatışması" senin birkaç tıkla ulaşabildiğin "Bağımsız Medya" sayfalarında yer aldığına göre, gerek senin ülkende gerekse benim ülkemde yazılı basının bu sayfalan görmemiş olduğunu düşünemeyiz, değil mi? Görüp de sözünü etmediklerine göre, "euro-dolar çatışması"nın yazılı basında, televizyonlarda yer alması Amerika'da olduğu gibi, Türkiye'de de -birilerince, bir biçimde- engelleniyor demektir. Ben bu konuyu sol bir dergiye yazıp göndereceğim, bakalım basacaklar mı?

Sözünü ettiğin "Bağımsız Medya" sayfalarına ben de birkaç tıkla ulaştım ve William Clark'ın Irak Savaşı'nın gerçek nedeniyle ilgili çeşitli kaynaklardan derlediği o yazısını buldum. [7] Her satın gerçeklerle dolu bu yazıyı, bilgisayar ağları olmasa okuyamayacaktık demek! Bob Dylan ve Joan

[7] William Clark'ın Amerikan medyasında yer verilmeyen, sansürlenen, yalnızca internette yer alan Ocak 2003 tarihli **"YAKLAŞAN IRAK SAVAŞININ GERÇEK NEDENLERİ Konuşulmayan Gerçeğin Makroekonomik ve Jeostratejik Çözümlemesi"** başlıklı yazısı İkinci Bölüm'de yer almaktadır.

Baez'in o şarkıyı yaptıkları 1960'h yıllarda, bilgisayar bu denli yaygın kullanılmıyor, iletişim ağlarında yazılar dolaşmıyordu; eğer o şarkıyı şimdi yapacak olsalardı, "yanıt rüzgarda savruluyor" değil, "bilgisayarda dolaşıyor" derlerdi. :)

Clark; *"yazılı ve görsel basına uygulanan sansür yüzünden gerçeğe ulaşmada tek yol kaldı: internet, "* diyor. Bu bize bir sürü yalanın da internet aracılığıyla yayıldığını unutturmamalı. Geçenlerde kimsenin ulaşamadığı çok önemli bilgilere yalnız ve yalnız kendisinin ulaşabildiğini, bu yüzden yalnızca kendisine kulak verilmesi gerektiğini ima eden bilgiç bir aydınımızın konuşmasını izledim televizyonda. Aşağılayıcı bir tavırla: *"Şimdi bir takım 'internet aydınları' türedi, her şeyi internette bulacaklarını sanıyorlar. Bunları uyarıyorum, benim söylediklerimi internette aramaya kalkmasınlar, bulamazlar, "* diye böbürleniyordu. Onu dinlerken ağa bağlıydım; dur bakalım yok mu gerçekten, diyerek aramaya başladım. Daha ilk tıkta onun yalnızca bende var, internette bulamazsınız dediği bilgi karşımdaydı. Anlayacağın, bilginin yalnızca kendi tekellerinde kalmasını isteyen bir takım aydınlar da internete ateş püskürüyorlar.

Sevgili Miriam, Bağdat'a yönelik Amerikan bombardımanı, Clark'ın da belirttiği gibi, dünyada zaten varolan Amerikan düşmanlığını daha da tırmandıracak, kuşkusuz. Amerikan yurtseverlerinin barışçı, demokrat kesimi, Küçük Bush'un Irak saldırısına *"Dünyada Amerikan düşmanlığını körükler ve Amerika'yı savunulamaz haksız — hukuksuz — ahlâksız bir konuma düşürür, "* gerekçesiyle karşı çıkıyormuş. Eh, kaygıları boşuna değil, bu çoktan başladı bile. Tüm ülkelerde savaşa

ve Amerika'ya karşı gösteriler çığ gibi büyüyor. Hiç kulağı olmayanların bile duyabileceği büyüklükte "Kahrolsun A-merika!" çığlıkları sarıyor dünyayı. Irak'a saldıranın bir bütün olarak Amerika olmayıp, belki de bir yıl sonra yapılacak seçimleri yitirip yönetimden uzaklaşacak olan bir kesim 'Vahşi Amerikalı' olduğu gerçeği, çoğunluğun gözünden kaçıyor. Amerikan halkının büyük bir kesiminin bu saldında hiçbir suçu olmadığı, Küçük Bush ve çetesinin yaptıklarından bütün bir Amerikan halkının sorumlu tutulamayacağı, Amerikan halkının da büyük çoğunluğuyla Küçük Bush'un açtığı bu savaşa karşı olduğu, unutuluyor. Tıpkı bütün Yahudi'lerin aynı görüşte olmadığı, onların içlerinde de savaş yandaşlarının yanı sıra barışseverlerin de bulunduğu gerçeği uzun süredir unutulduğu gibi... Acımasız genellemeler yapılıyor bolca, ve genellemeler, halkları birbirine düşman etmekten başka bir sonuç vermiyor. Bu da yalnız ve yalnız, kendi dar çevrelerinin çıkarları uğruna, kendi halkını başka bir halkı öldürmeye gönderecek kesimlerin işine yarıyor. Söyle Miriam, seninle benim birbirimize tanımadan düşman olmamızı gerektirecek ne olabilir? Ama Amerika'da "Türkler şöyledir!", Türkiye'de "Amerikalılar böyledir!" gibi kötücül yargılar beyinlere kazınırsa, sen ve ben birbirimizi hiç görmemişken birbirimize düşman olup çıkardık. Oysa şimdi, böylesi genellemelerden oluşan önyargılarımız olmadığı için, birbirimizi görmeden, dostça yazışabiliyoruz; güzel olan bu, öyle değil mi?

Ama, dünyada paraya ve güce tapan nice yazarlar var -ki, ben bunlara *"dolma" kalem* diyorum- onlar, yaptıkları genellemelerle birbirini hiç tanımayan insanları birbirle-

rine düşman etmeyi iş edinmiş durumda. Samuel Huntington bunlardan biri. Yazdığı *"Uygarlıklar Çatışması ve Dünya Düzeni"* adlı kitap bu türden genellemelerle dolu. *'Yahudi — Hıristiyan Birliği'nin* karşısına *'İslam-Budizm-Konfiçyanizm Birliği'* dikilecek ve Üçüncü Dünya Savaşı bu iki kesim arasında çıkacakmış. Huntington'un görüşleri Erich Fromm'un 1950'lerde yazdığı *"Psikanaliz ve Din* "den ivmeleniyor. Yahudilerle Hıristiyanları birleştirip Müslümanların üzerine saldırtmak isteyen bu tür 'genellemeci' yazarların çoğunlukla Yahudi kökenli Amerikalılar arasından çıkması ilgi çekici bir gerçek; ama bu durum bizi onların ekmeğine yağ sürecek toptana bir Yahudi karşıtı genellemeye ve *"işte bütün Yahudiler böyledir,"* demeye sürüklememeli; Karl Marks, Sigmund Freud, Spinoza ve Arthur Koestler gibi Yahudi kökenli yazarların bunlarla taban tabana zıt görüşler savunduğunu unutturmamak. İsrail'de yaşayan Yahudilerin dahi hepsi aynı değil.[8] İsrail'e Avrupa'dan

[8] **İsrail Komünist Partisi adına Genel Sekreter Issam Makhul'un TKP'ye gönderdiği ileti:** "Sevgili Yoldaşlar, 11 Eylül 2001 saldırısını Afganistan'a bir savaş açma ve Irak'ı işgal etmeye gerekçe olarak kullanan ABD emperyalizmi, terörizm sorunuyla yüzleşmekten daha çok uluslararası ilişkilerin kurallarında temel bir değişiklik yaparak tüm kıtalarda ABD hegemonyasını ve uluslararası korporasyonları güçlendirmeye çalışıyor. Partimiz, Bush yönetiminin niyetinin savaşı uluslararası davranışın normal bir aracı haline çevirmek ve onu ABD'nin "terörizm"le suçlayacağı öteki ülkelere uygulamak olduğundan endişe etmektedir. Sözde "Yol Haritası"na rağmen bölgemizde ABD yönetimi tarafından desteklenen İsrail hükümetinin İsrail — Filistin barış anlaşması perspektifim sabotaj etme girişiminin neden olduğu müthiş bir kan deryası sürüp gitmektedir. İsrailli ve Filistinli, her iki halk için barışa ve güvenliğe giden yol, işgalin sona erdirilmesinden, İsrailli göçmenlerin bölgeden çıkartılmasından, başkenti Doğu Kudüs olan Filistin Devleti'nin kurulmasından ve mülteciler sorununun

ve Rusya'dan gelen Eskinazi Yahudileri, -çoğu Hazar/Türk kökenli olanlar- Filistinlilerle barışı ve dostluğu savunurken, Amerika'dan gelenler sertlik yanlısı. İsrail'de Yahudilerin kurduğu Komünist Partisi, *"Durdurun artık bu savaşı!"* diye haykırıyor.[9] Komünist Yahudiler Amerika'nın Ortadoğu'yu işgal etmesine kökten karşılar ve Filistin Devleti'nin kurulmasını savunuyorlar. Genellemeler, bütün bunları yoksaydırır bize. Öyleyse şöyle demek daha doğru: İsrail'deki savaş yanlısı *yönetimle,* Amerika'daki savaş yanlısı *yönetim,* çıkar birliği içerisinde, Ortadoğu'yu kana ve ateşe boğuyor... Böyle dediğimizde, hem bu yönetimlerle aynı görüşü paylaşmayan milyonlarca insanı yoksaymış olmayız, hem de kimse bizi *tüm* Amerikan ulusunun ya da *tüm* Yahudilerin düşmanı olmakla suçlayamaz.

Hem, niçin olan biteni açıklamak için saldırganları bağlı bulundukları ulusların, dinlerin adıyla anıp, sanki o dinlere ve uluslara karşıymışız gibi yanlış bir izlenim yaratalım. Bunların bir ideolojisi var. Adına *"Küresel Diktacılık", "Küresel Faşizm", "Yeni Dünya Düzenciliği", "Tek Dünya Diktatörlüğü", "Ulus Devlet Düşmanlığı"* diyebileceğimiz bir ide-

BM kararlan doğrultusunda çözümlenmesinden geçmektedir. Kardeşçe selamlarımızla. " **(http: //www. t-k-p. org)**

[9] **İsrail Komünist Partisi'nden açıklama:** "İsrail Komünist Partisi, İsrail devletinin kurulmasının 54. yıldönümü nedeniyle bir açıklama yaparak, halkı uyardı. Partinin **"Dursun Artık Bu** Savaş!" başlıklı açıklaması şöyle: İsrail devletinin, Şaron-Peres hükümeti eliyle ve Bush'un onayıyla, Filistin halkına ve önderlerine karşı başlattığı kanlı savaş devam ediyor. Şaron hükümetinin uyguladığı devlet terörü sonucu yüzlerce Filistinli öldü, binlercesi yaralandı. Yaralıların tedavileri engellendi, yerleşim alanları yakılıp yıkıldı. Yaser Arafat, tecrit edildi. Şaron, savaş suçlusu olarak hesap vermelidir. "(20-04-2002 / Evrensel Gazetesi)

olojiye bağlı bu saldırganlar. Her ülkede, her ulus içinde, her dinsel toplulukta bu ideolojiye bağlanmış kimseler var. Öyleyse, onları bağlı bulundukları ideolojinin adıyla anmak, belki de en doğru yol. Örneğin Siyonizm'e düşman aşın dindar Yahudiler bile var dünyada. Ağlarda gezinirken üzerinde *"Siyonizme Hayır! Siyonizm Asla Başarılı Olmayacak*[1]. *" yazılı* yaftalarla gösteri yapan Yahudilerin görüntüleriyle karşılaştım. İlginç ve düşündürücü değil mi?

Sevgili Miriam, Clark'ın yazısında beni en çok ilgilendiren, Amerikan boyunduruğu altında bulunan ülkelerin,

Amerikan egemenliğini bir anda yok edebilecek bir yol bulduklarını açıklaması!.

Ulus Devlet Düşmanı Küresel Faşizmin, Huntington, vb. gibi kuramcıları, Yahudi — Hıristiyan Birliği'nin Müslümanlığa, vs. toptan savaş açmasını savunadursun, meğer çoğu Müslüman olan Petrol Üreticisi OPEC ülkelerinin elinde, Yahudi — Hıristiyan Birliği'ni -hem de topsuz, tüfeksiz, bir tek damla kan dökmeksizin!- bir anda çökertebilecek bir güç varmış:

> Amerika'nın **dünyaya -karşılıksız dolar basarak- bir tür kalpazanlıkla egemen olmuş bir ülke** olduğu artık herkesçe görülmeye başlandı ve bu gerçek görüldükten sonra **Amerikan egemenliğine son vermenin en kestirme yolu da bulundu:**
>
> **Amerika dışındaki bütün ülkeler, iç ve dış alım satımlarında Amerikan doları kullanmaktan topluca vazgeçtikleri an, Amerikan egemenliği devrilip gidecek!..**

İşte Amerikan yurtseverlerinin bir çoğunu Küçük Bush'un Irak Savaşı'na karşı çıkmaya iten en önemli neden, Clark'ın bu can alıcı saptaması Miriam..

Eğer Amerika, Petrol Üreten OPEC Ülkelerinin üstüne tankla, topla, tüfekle yürürse, onların elinde 1 Ocak 1999'da piyasaya çıkan -adına "euro" dedikleri- çok daha

müthiş bir silah var, onu bir kullanacak olurlarsa Amerika biter, diyor özetle Clark..

Türkçe'de *"Haydan gelen huya gider"* diye bir söz vardır, demek Amerikan egemenliği de nasıl kurulduysa öyle yıkılacak..

Denklem apaçık ortada:

Petrol + Amerikan doları = Amerikan Egemenliği.

Petrol + Avrupa eurosu = Avrupa Egemenliği.

Petrol dünyada hangi ülkenin parasıyla satılıyorsa, o ülke tüm dünya ticaretine egemen oluyor.

Petrol (başka bir ürün değil, yalnız petrol) dünya üzerinde hangi ülkenin parası ile satılıyorsa, o ülkenin parası uluslar arası geçer akçe durumuna geliyor ve bu da o ülkenin olağanüstü varsıllaşıp dünyaya egemen olmasına yol açıyor.

Dünya üzerinde petrol değil de sözgelimi yalnızca çiklet Amerikan dolarıyla satılıyor olsaydı, bu Amerika'nın dünyaya egemen olmasıyla sonuçlanacak bir durum yaratmazdı. Çünkü çiklet, insanlığın onsuz olamayacağı, onu satın almazlarsa gündelik yaşamlarını durduracak türden bir nesne değil. Gelgeldim petrol, yokluğu tüm ülkelerde günlük yaşamı durduracak türden yaşamsal bir ürün. Örneğin tüm ülkelerde ulaşım petrole dayalı; petrol bulunamadığı an ulaşım durur; ulaşımın durduğundaysa yaşam durur; cankurtaranlar petrol yoksa hastaları hastanelere taşıyamaz, öğrenciler petrol yoksa okullarına gidemez; petrol yoksa, kimse işinin basma gidemez, polisler devriye

gezemez, suçluları kovalayamaz, ordu görevini yapamaz; buğday, petrol yoksa değirmene götürülemez; un, petrol yoksa fırınlara taşınamaz, dolayısıyla ekmek üretimi durur, toplum aç kalır; otomobiller petrol yoksa yalnızca yakıtsız kalmış olmakla kalmaz, aynı zamanda lastikleri de yok olur, çünkü oto lastiği bile petrolden üretilir; petrol olmadığında asfalt yolunuz bile olmaz, asfalt da petrol ürünüdür çünkü; petrol yoksa, naylon torba da yoktur; plastikten yapılmış her şey yok olur. Petrol ve petrol ürünlerinden elde edilen nesneler günlük yaşamımızdan çıktığı an, en az yüz yıl geriye gideriz. Petrol, yokluğu ülkelerin yaşamını felç edecek nitelikte, onsuz olunmaz bir yaşamsal ürün olduğu için, ülkeler gereksindikleri petrolü üretici ülkelerden satın almak; bunun için de petrol hangi para ile satılıyorsa o parayı elde etmek zorunda. Orta Doğu'nun Amerikan boyunduruğu altına girdiği 1945'ten sonra petrolün Amerikan parasıyla satılmaya başlanması, tüm ülkeleri petrol alabilmek için Amerikan dolan bulundurmak, biriktirmek zorunda bıraktı. Bütün ülkeler, petrol satın almak için gereksindikleri Amerikan dolarını elde edebilmek için, kendi dış satım ürünlerini dünya pazarında Amerikan doları karşılığında satmak zorunda kaldılar. Dünya pazarlarına çıkan tüm ürünlerin, karşılığında Amerikan doları verilerek alınıp satılır olması, Amerikan doları basma tekelini elinde bulunduran Amerika'nın, dünya pazarında satılan her şeyi sadece doların matbaada basımında kullandığı kağıt ve mürekkep maliyetine alabilir olmasına yol açtı. Bugün Amerika'nın yurtiçi geliri yaklaşık 9 trilyon dolar, dış borçlarının toplamıysa yaklaşık 6 trilyon dolar. Başka hangi ülke olsa bu dış borçla iflas ederdi. Amerika'nın bu dış borçla ayakta durmasının gizi, para mat-

baasını özgürce çalıştırarak, gereksindiği dolan -karşılığı var mı yok mu, hiç umursamaksızın- basıp dolaşıma sürebilme ayrıcalığıdır. Amerika, dolar basma tekelini elinde tuttuğu için, dış borçlan gelirinin yüz katı olsa dahi batmayacak, para matbaasını iki saat çalıştırarak tüm dış borçlarını ödeyebilecek biricik ülke. Amerika'nın dünya egemenliği, dünyanın petrole duyduğu gereksinim sürdüğü ve petrol Amerikan dolarıyla satıldığı sürece yıkılmayacak.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şu: **Amerika'nın dünya egemenliği, ancak petrol dolarla satılmayacak olursa sona erer...**

Mesihçilerin İsa'nın dünyaya geri dönerek bin yıl sürecek bir *Tek Dünya Devleti* kurmasını bekledikleri, bunlardan bir kesiminin Mesihlik görevini Amerika'nın yapacağını düşündükleri 2000 yılında, Irak Başkanı Saddam Hüseyin çıkıyor, Irak petrolünü Amerikan dolarıyla değil, euro ile satmaya başlıyor; diğer Petrol Üreten OPEC ülkeleri de Irak'ı izleyerek petrollerini dolarla değil euroyla satmaya yönelince, Amerika, dünya üzerindeki egemenliğine son verecek bir durumla karşı karşıya kalıyor.

Petrol Amerikan dolarıyla değil Avrupa Birliği'nin parası euroyla satılmaya başlanırsa, bütün ülkeler yaşamsal gereksinimleri olan petrolü satın alabilmek için dolar değil euro bulundurmak zorunda kalacak; euro bulabilmek için, kendi ürünlerini dünya pazarında euro ile satmaya başlayacak, bu da, dünyada yalnızca petrolün değil her şeyin euro ile satılmasına yol açacak; her şey euro ile satılmaya başlanırsa, Amerika da dışardan almak zorunda bulunduğu her

şeyi euro ile almak zorunda kalacak. Amerika'nın gereksindiği petrolü almak için para matbaalarında mürekkep ve kağıt maliyetine çoğalttığı dolarlar, bu durumda işe yaramayacak. Amerikan doları petrol satın almakta işe yaramayınca, bütün ülkeler ellerindeki dolarları satıp, yerine karşılığında petrol alabilecekleri euro koymak için yarışacak. Ülkeleri, yurttaşlar da izleyecek. Herkes biriktirdiği Amerikan dolarını satıp euro almaya yönelince, doların değeri hızla düşecek, euronun değeri hızla yükselecek. Öyle ki, petrolün yalnızca Amerikan dolarıyla satıldığı dönemde ikiyüz dolar ile bir ay geçinebilen insanlar, ellerindeki ikiyüz dolarla iki ekmek dahi alamaz duruma düşecekler. Dünyanın en büyük petrol tüketicisi olan Amerika, kendisi de petrol almak için euro bulmak zorunda kalacak. **Amerikan Borsası çökecek. Amerikan egemenliği yıkılacak.**

Sanırım LaRouche'un *"Irak'a savaş açılmasında, bilinenden çok daha başka türlü bir ekonomi — savaş ilişkisi var"* dediği budur. Küçük Bush yönetimi, petrolünü euroyla satan Irak'ı yeniden dolara döndürmek ve petrolü euroyla satmaya başlayacaklarını açıklamış bulunan diğer OPEC ülkelerini bu girişimden caydırmak için savaş ve işgalden başka bir yol bulamadı.

Küçük Bush yönetiminin savaşçı çözümüne karşı çıkan barışçı Amerikan yurtseverleri: *"Sorun buysa, savaş ve işgal çözüm getirmez. Irak işgal edilirse, diğer OPEC ülkeleri buna tepki olarak topluca euroya geçebilirler. Bu da Amerika'nın sonu olur. Savaş ve işgal bir kumardır, Bush tüm Amerika'yı çökertmekle sonuçlanacak bir kumar oynuyor!"* diye haykırıyorlar. Ama onların da askeri çözümü geçersiz kılacak usa uygun

bir barışçıl çözüm yolu ortaya koyamadıklarını görüyoruz. Diyorlar ki:

Bush'un 'teröre karşı savaş' çığlıkları atarak Irak'a saldırmasının ardında yatan gerçek amaç, petrol fiyatlarını dolardan euroya çevirmesini engellemek üzere OPEC'in karar verme mekanizmasını yok etmektir.

İlk adımda, işgal sonrası kurulacak yeni yönetim (bu bir Amerikalı General olabilir) petrolünü euro ile satmakta olan Irak'ı yeniden dolara döndürecek, Irak petrolü yeniden dolarla satılmaya başlanacak.

İkinci adımda, Amerikan ordusunun Irak'ta ele geçirdiği petrol yataklarında petrol üretimi olağanüstü artırılacak, OPEC'in petrolün fiyatını yüksek tutmak için günlük 2 milyon varille sınırladığı üretimin kat kat üstüne çıkılarak tüm dünyada petrol fiyatları düşürülecek. Şu an dünyada yılda 25 milyar varil petrol kullanılmakta. Varil başına 10-15 dolarlık bir düşüş OPEC ülkelerinin petrol gelirlerini oldukça azaltacak. Amerika Irak'taki verimli petrol yataklarını işgalle ele geçirdikten sonra, üretimi aşırı artırıp tüm dünyada petrolün fiyatını düşürmek tehdidiyle OPEC ülkelerine her istediğini yaptırabilir duruma gelecek ve bu konumunu petrolü dolara bağlı tutmakta kullanacak.

Bush yönetimi Saddam'ı devirerek Irak'ın geniş petrol yataklarının denetimini ele geçirdiği an, OPEC'teki diğer 10 ülkeyi parçalayıp, yok edeceğine inanıyor.

Peki, ya OPEC ülkeleri Viyana'da toplanıp, kendilerini yok olmaktan korumak amacıyla petrol para birimini bir çırpıda euroya çevirirse?

Böyle bir karar Amerikan dolarının egemenliğine son verir ve bu da Amerika'nın sonu olur.

Sevgili Miriam, Clark'ın bu saptamaları oldukça düşündürücü. Şu "bin yıl sürecek" denilen Amerikan egemenliğinin, gerçekte petrol üreten ülkelerin iki dudaklarının arasından çıkacak tek sözle yıkılıp gidecek denli kof olduğunun anlaşılması, Troya Savaşı söylencesinden türeyen ***"Aşil'in Topuğu"*** öyküsünü anımsattı bana.

Troya Savaşı'nda Akalara komuta eden yiğit **Asil,** yaşam boyu gövdesine ok, kılıç ve mızrak işlemesin diye, doğduğu zaman babası tarafından topuklarından tutulup, kutsal Styx ırmağına daldırılmış. **Aşil**'in gövdesinde, yaralanabileceği tek yer kalmış: Babasının onu suya daldırırken tuttuğu topuğu... **Aşil,** Troya Savaşı'na maden tanrısı Hephaistos'un onu her türlü saldırıdan korumak üzere yaptığı gözalıcı, yıldırıcı, görkemli silahları, zırhları ve kalkanı kuşanarak girmiş. Bunlara öyle güveniyormuş ki, kendisini kimsenin vuramayacağı inancıyla fütursuzca saldırıyormuş düşmanlarına. Gelgelelim, işlediği savaş suçlan Olimpos'-

taki tanrıları kızdırmış. Sonunda tanrılar desteklerini çekmişler Aşil'den. Ve herkesin ölümsüzlüğüne inanarak ciminde korkudan titrediği savaşçı **Aşil,** Troyalı Paris'in attığı ve kutsal suyun değmediği biricik yer olan topuğuna saplanan basit bir okla ölüp gitmiş...

Clark'ın yazdıklarından çıkan sonuç o ki Miriam, **Amerika'nın sonu da tıpkı Asil gibi olacak...** Çünkü onun işlediği savaş suçları da, tanrıları gazaba getirecek türden.

Petrol Üreten OPEC ülkeleri birlikte davranıp dolardan euroya geçtikleri an, topuğundan vurup öldürecekler Amerika'yı...

Gazeteye bakam, bugün 1 dolar = 1. 685. 000. - Tl/den işlem görmüş; 1 euro = 1. 785. 000. - Tl. olmuş; euro yükselmekte..

Bakalım topuğuna kutsal dolar suyu değmeyen Amerika, Troya'lı Paris'in euro oklarından koruyabilecek mi kendini?..

Yanıtını bekliyorum Miriam.

Sakın rüzgâra savurup dört yıl bekletme beni.. :)

Aşil'in Seçeneği

11. 04. 2003

Selam,

Biliyor musun, bu sabah, senin nasıl biri olabileceğini düşlerken yakaladım kendimi.

Hani, bir sonraki iletine bir fotoğrafını iliştirsen de, beni bundan kurtarsan diyorum. :)

Türkiye'den bir yazışma arkadaşım olacağını, iki ay önce düşümde görsem inanmazdım. Şimdiyse bilgisayarımı açıp ağa her bağlanışımda, senden bir ileti var mı diye bakıyor, o gün bir şey göndermemişsen, üzülüyorum.

Son iletin oldukça uzundu. Ama okurken sıkıldığımı söyleyemem. Donna'nın senin İngilizce'nle dalga geçtiğini okumuştum ilk yazında; ama ben, yanlış kullandığın -ve bundan dolayı beni gülümseten- birkaç söz dışında, akıcı ve iyi buldum. Yer yer yinelemeler var yazında, ama bunlar da bana sıkıntı vermiyor.

Amerika şurayı burayı bombalarken devrimci şarkılar söylemekten başka bir şey yapmamakla suçluyorsun Amerikan solunu. Doğru, utanç verici bir durumdayız. Ama unutma ki Sol'un durumu yalnız Amerika'da değil, bütün ülkelerde böyle. Yine de bir şeyler yapmaya çalışıyoruz biz. Gösterilerin ardı arkası kesilmiyor burada. 68'li yılları anımsatan sahneler yaşıyoruz sokaklarda. Sana görüntülerini iletiyorum. İlgini çekecektir umarım:

Geçenlerde Cariyle grubu çok kalabalık bir gösteri düzenledi savaşa karşı. Bu genç onlardan biri. Doları yılana benzeten bir pankart taşıyordu gösteride.

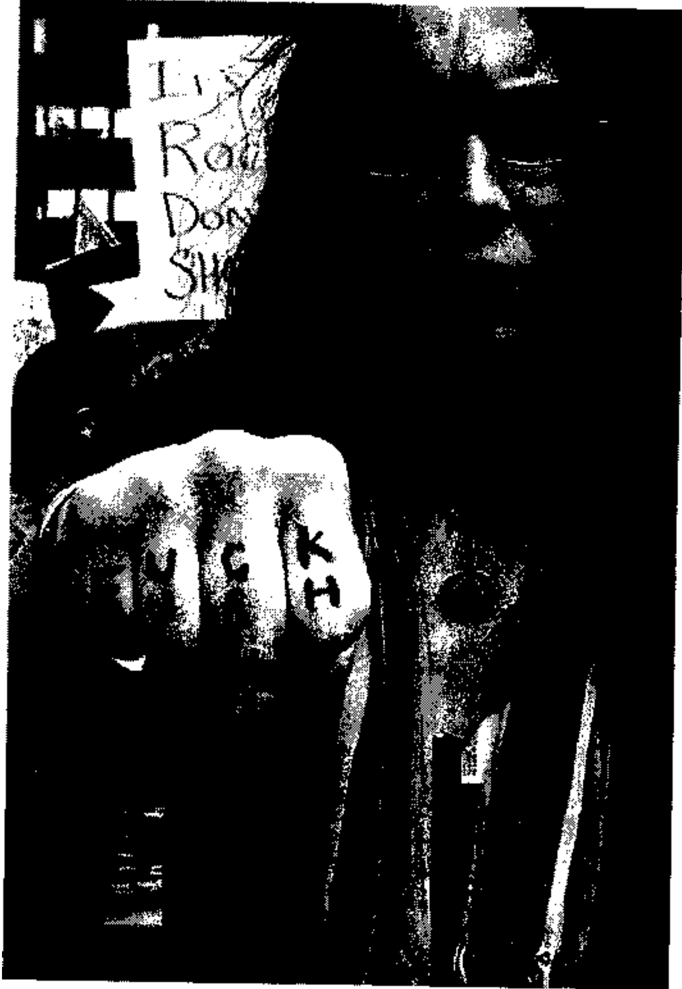

New York polisi bu gruba çok sert davrandı. Göstericileri yerlerde sürükleyerek gözaltına aldılar.

Dünya'ya örnek diye sunulan demokrasimizin haline bak! Çığlıklar göğe yükselirken insanın tüyleri diken diken oluyor.

Göstericilerden bir kız **"S. ktir Bush!"** yazdığı parmaklarını yumruk yapmış sallıyordu polislere; 68'lerdeki gibi...

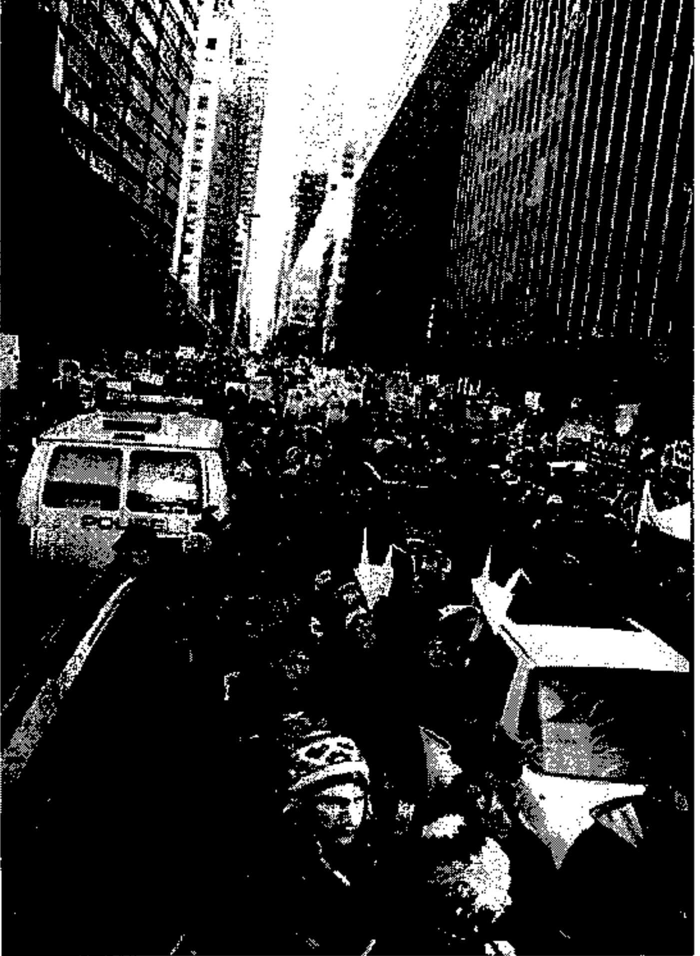
Kara derili Müslüman Amerikalılar New York caddelerinde Irak'a saldırıya karşı ayağa kalktılar.

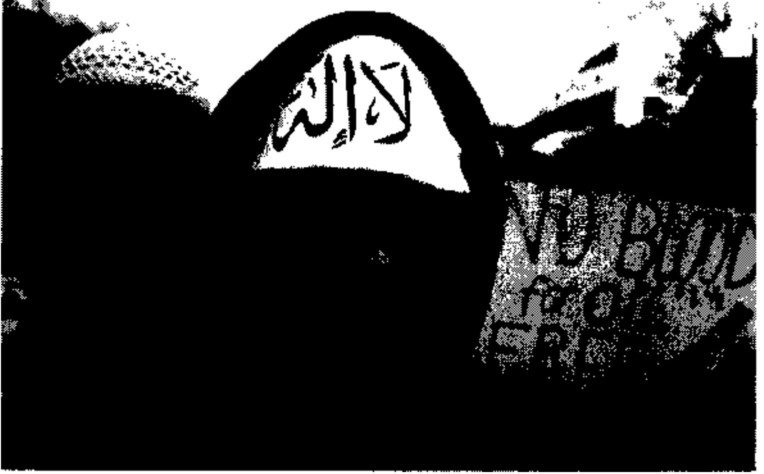

Benim gibi kara derili Hıristiyan Amerikalılar da **"Bu İsa'nın Yolu Değildir!" ve "Siyahlar Savaşa Karşı!"** pankartlanyla yürüdü.

New York 55. cadde, Bush yönetimine ve savaşa karşı haykırarak yürüyen, beyazıyla-siyahıyla, Müslümanıyla - Hıristiyanıyla - Budistiyle - Tanrıtanımazıyla, her renkten ve her dinden Amerikalılarla doldu taştı.

Müslüman Amerikalı göstericiler "Petrol için kan dökmeye hayır!" pankartları açtılar:

Müslüman kara derili Amerikalı bir kadın elindeki Kur'an'ı yukarıya kaldırmış yürüyordu New York'ta:

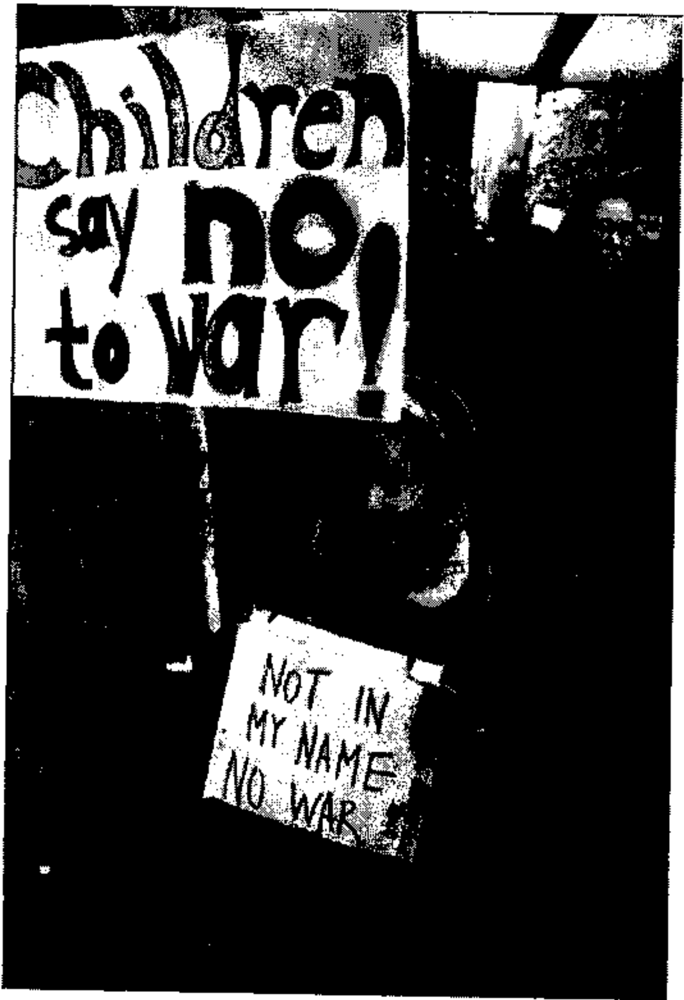

Başını örtülü bu genç Müslüman Amerikalı kız, gösterilere yakasına hippylerin 68'lerde moda olan "savaşma seviş" rozetiyle katılmıştı. Bana çok ilginç geldiği için bunu da yollayayım dedim.

Aşağıdaki bizim grup, bu resimde ben de varım; öndeki değil, arkada gülen de değil; arkalarda; hangisi benim bil bakalım? :)

Bu da bizim en minik yürüyüşçümüz. **"Çocuklar Savaşa Hayır Diyor!" ve "Benim Adıma Savaşmayın!"** yazılı taşıdığı pankartlarda. Bizim burada gösteriler böyle. Türki-

ye'den pek ses duyulmuyor. Siz ne yapıyorsunuz, yazarsan sevinirim.

İletinde Bir şeye takıldım: *"Küçük Bush yönetiminin savaşçı çözümüne karşı çıkan Amerikan yurtseverleri de askeri çözümü geçersiz kılacak usa uygun bir barışçıl çözüm yolu ortaya koyamadılar, "*diyorsun.

Hoş, Bağdat düştü artık, Irak üç haftada işgal edildi. Şimdi Amerikan yurtseverlerinin işgalci Bush'a savaş öncesinde önerdikleri barışçıl çözümün usa uygun olup olmadığını tartışmanın bir yaran yok gibi görünebilir sana. Ama, öyle değil. Barış yanlısı Amerikan yurtseverlerini işgale karşı çıkmaya iten şey, tam da işgalden sonra Amerika'nın başına gelebileceklerle ilgiliydi. Ne diyordu Clark, anımsa:

-*"Irak eğer işgal edilecek olursa, tüm diğer Petrol Üreten OPEC ülkeleri,* ***işgale tepki olarak, hep birlikte euroya geçebilirler ve bu da Amerikan egemenliğinin sonu olur...*** *"*

İşte tüm dünya halklarının "Hayır!" dediği işgal gerçekleşti. Öyleyse OPEC ülkeleri, Amerika'yı çökertecek euroya geçiş kararını her an verebilirler artık. Bakalım Irak işgali, Petrol Üreten OPEC ülkelerini dolan bırakıp topluca euroya geçmeye itecek mi?

Amerika'nın egemenliği, OPEC ülkelerinin petrol satışını euroya bağlamasıyla son bulacaksa, savaş bunu önleyemeyeceğine göre, Amerikan egemenliğini sürdürmenin tek yolu kalıyor: Tüm dünyayı petrolü terk edip yalnızca dolarla satılacak başka bir yakıt kullanmaya zorlamak..

Dünyada petrolün yerini alacak böyle bir yakıt var: **Hidrojen...**

Küçük Bush'un petrol bölgelerini işgal etmesine karşı çıkan barışsever Amerikan yurtseverlerinin önerilerini ilk yazımda şöyle aktarmıştım sana:

> Irak'a ve OPEC ülkelerine dolan terk edip petrolü euroyla satıyorlar diye savaş açacağımıza, **petrolden çok daha ucuz ve temiz bir yakıt olan Bor'a dayalı Hidrojen'e geçelim; bu, otuz yıldır uygulamaya hazır beklettiğimiz bir seçenek değil mi?!** Evet, ama petrolü terk edip hidrojene geçmek, Bush yönetimi üyelerinin işine gelmiyor; çünkü bunların hepsi petrolcü, petrol şirketlerinde hisseleri var...

Sen, *"Savaş karşıtı Amerikan aydınları, usa uygun bir barışçı çözüm bulup öneremediler, "* diyorsun. Peki **'petrolü terk edip hidrojene geçerek, petrol uğruna kan dökmeyi gereksiz kılmak'tan** daha barışçı ve daha usa uygun bir öneri olabilir mi?

Amerika'da bu barışçı yolun yandaşları o kertede çoğaldı ki, Küçük Bush bile geçtiğimiz Ocak'ta yaptığı 'Ulusa Sesleniş' konuşmasında; *"ABD'yi yakıt alanında petrole bağımlılıktan kurtarmak baş amacımdır. Bu nedenle petrol yerine hidrojenle çalışan arabalar üretilmesi için, 1, 2 milyar dolar ayrılmasını öneriyorum. Kongreden 1, 5 yıl önce sunulan enerji ile ilgili tasarıyı onaylamasını istiyorum, "* demek zorunda kaldı.

Bu, savaş karşıtı Amerikan yurtseverlerince bulunan barışçıl çözümün, savaşçı çözümü savunan Bush tarafından bile önemsendiğini göstermiyor mu?

Evet, madem ki Amerika'nın dünya egemenliği petrolün euroyla satılması durumunda çökecektir, öyleyse petrolü tümüyle terk edip hidrojenli yakıta geçmek, Amerikan egemenliğini barışçıl yolla sürdürmek için biricik usa uygun yoldur.

Bu bana, **Aşil'in Topuğu** söylencesinde senin atladığın bir ayrıntıyı anımsattı.

Aşil, Troya Savaşı'na gitmeden önce şöyle der:

iki seçenek var şimdi önümde
eğer gidip Troya'da savaşırsam
ün salarım, ama hemen oracıkta ölmek var sonunda
yok eğer savaşa çıkmaz yurdumda kalırsam
ünüm olmaz ama, daha uzun yaşarım

Aşil, pekala yurdunda oturup barış içinde uzun bir yaşam sürebilecekken; Troya'yı işgale yönelip ün salmayı yeğledi ve topuğundan oklanıp oracıkta ölüverdi.

Barışsever Amerikan yurtseverleri, Küçük Bush'a, çıktığı bu savaşın Amerika'yı bir kez daha kan dökücü olarak ünlendireceğini, fakat Amerikan egemenliğinin hemen oracıkta ölmesiyle sonuçlanabileceğini söylüyorlar; Küçük Bush, bunlara kulak tıkayıp **Aşil** gibi davranarak **Amerikan egemenliğini** topuğundan **vurdurma** olasılığını göze alıyor.

Bush yönetiminin önünde hidrojene geçerek Amerika'yı petrole bağımlılıktan ve petrol savaşlarından kurtarmak gibi bir seçenek dururken, niçin hidrojene geçmek yerine Orta Doğu'da petrol bölgelerini işgal etmeye yöneldiğini düşündükçe, çıldıracak gibi oluyorum.

İşte son günlerde yanıtı rüzgarda savrulan tek soru bu benim için.

Unutma, her gün bakıyorum e-posta kutuma. Hem, biraz da kendinden söz et bana. Tanımak istiyorum seni.

Miriam

17. 04. 2003

Sevgili Miriam,

Amerikan aydınlarının en çok korktukları şey olan *OPEC ülkelerinin Irak işgaline tepki olarak Amerikan dolarını terk edip euroya geçme olasılığı,* sanki gerçekleşecek gibi görünüyor. Robert Block'un iki gün önce Wall Street Journal'de yayımlanan *"Bazı İslam Ülkeleri Doları Euroyla Vurmayı Savunuyor"* başlıklı yazısında; dünyanın en kalabalık Müslüman nüfusunu barındıran Endonezya'da Irak işgaline tepki olarak *"Dolara hayır! Euroya evet!"* gösterileri yapıldığı[10] ve Ni-

[10] Bu satırlar **Endonezya'yı depremle mahveden Tsunami'den bir buçuk yıl önce** yazıldı. **Amerikan dolarına başkaldırıp Euro'ya yönelen Petrol üreticisi Müslüman Endonezya'nın yapay bir Tsunami ile vurulduktan sonra, yardım görüntüsü altında Amerikan birliklerince işgal edildiği söylentileri** yayılmakta. Konunun önemi nedeniyle sözkonusu makalenin özgün İngilizce metnini araştırmacıların dikkatine sunuyorum: 1 Nisan 2003 günlü Asia Times'ta yer alan haber şöyledir: [Indonesia **considers switch from dollar to euro** - JAKARTA - Echoing a wider move away from the US **dollar,** the Indonesian government and **the central bank, Bank Indonesia, may begin to use the euro in export-import transactions and foreign-exchange reserves.** The statement

jerya Müslüman Konseyi Başkanı İbrahim Umar Kabo'nun *"Amerika'nın bizi aptal yerine koymasını istemiyoruz. Savaşa karşıyız.* ***Amerikan egemenliğini bitirmek için euroya geçişi destekliyoruz,*** *"* dediğini okudum. [11] Ayrıca İran'ın OPEC ülkelerini toplayarak dolardan euroya geçmeleri çağırışında bulunacağı haberleri yayılıyor. Bilgisayarda ağları dolaşırken, [Oil and Gas International (US)] sayfalarında *"Petrol Satışını Dolardan Euroya Çevirerek Protesto!"* ("Protest by switching oil trade from dollar to euro") başlıklı bir yazıya

was made by Finance Minister Boediono, Bank Indonesia governor Syahril Sabirin and senior deputy governor Anwar Nasution here on the weekend in connection with state oil company Pertamina's **plan to use the euro in its trade transactions.** *"The* ***US dollar*** *is now still dominating trade. It is possible to use [the]* ***euro*** *when it replaces the* ***dollar's*** *position,* " the minister said. Boediono said that **if the US** dollar **continues to weaken compared with other foreign currencies including the euro, users of the greenback may seek more stable currencies.]**

[11] 15 Nisan 2003 günlü The Wall Street Journal'da yer alan haberin özgün metni: **"Some Muslims Advocate Dumping the Dollar for the Euro", Robert Block:** "One should note the reaction of some Islamists to the Iraq war. Some have called for Muslims to **embrace the euro as opposed to the dollar.** The issue of the **dollar vs. the euro** is at the core of the thesis **Mr. Emory** has been developing about the 9/11 attacks and their **macroeconomic effect on the US.** The reaction expressed by the Muslim cleric in this article goes to the heart of the discussion from past broadcasts about the Earth Island and the Underground Reich's attempts at gaining political control of that area's population and effecting economic advantage as a result. *Pecunia nervus belli.* "In this sandswept **Nigerian** town on the edge of the Sahara Desert, a Muslim cleric, displaying anger about the U. S. war in Iraq, recently exhorted his followers to take action to inflict pain on the U. S. namely, **ditch the dollar and embrace the euro.** 'European Countries, ' preached **Sheik Ibrahim Umar Kabo,** the **head of Nigeria's Council of Muslim Scholars,** 'have refused to be fooled by America' and support the war. 'We should therefore encourage **transactions with the euro** and **stop patronizing the American dollar. '** The sheik's advice was met with cries of **'Down with America. '** The enthusiasm spilled out into the streets with the faithful shouting, **'Euro yes! Dollar no!'"**

rastladım. [12] Yazıda Suudi Arabistan Prensi Muhammed Bin-Turki Bin-Abdullah'ın geçen yıl verdiği bir demeçte: *"İsra-*

[12] Söz konusu makalenin özgün İngilizce metni şöyledir: Oil and Gas International (US), April 15, 2002 **Protest by switching oil trade from dollar to euro:** Saudi Arabia's Prince **Muhammad Bin-Turki Bin-Abdallah Bin-Abd-al-Rahman** said last week the protest of Israeli military aggression against occupied Palestine is legitimate, but **the use of oil as a weapon against Israel** and those countries that **support it** is not. Rather than resorting to an embargo, as Iraq has, he argues that a more **effective punishment for the United States, Israel's principal source of financial and political support, would be to change the currency in which oil is traded from the US dollar to the euro,** something that **Iraq has already done as well.** Prince Muhammad reminded supporters of the oil embargo that it had a negative long-term effect on those countries that participated in it in the 1970s, when it was widely used against the West. He said short-term benefits were outweighed by negative effects, that it caused the Organization of Petroleum Exporting Countries to lose market shares, and that this would happen again if such an embargo were put in place. The situation is very different today, he said, from what it was at that time. Then, OPEC controlled 70% of the international market, which gave the Arab members of OPEC the ability **to use oil as a weapon.** Since then, numerous new oil producers have arisen and taken a share of the market, reducing OPEC's share to 50%, and causing the United States and other consuming nations to turn to these new producers as alternative sources for imported oil, spreading their exposure so such an embargo cannot have the effect it had in the 1970s. Instead of repeating that mistake, **Prince Muhammad suggests a less negative method of punishing the United States, switching the base of oil trade from the US dollar to the euro** and fixing the exchange rate, of Arab currencies **according to the euro instead of the dollar.** This option, he said, is a strategic and rational one, compared with cutting off production, and it is purely commercial. The Arab countries have the right to choose the currency, just as it is the right of consumer countries to choose to deal with oil -exporting countries. Such an action could cause medium-term **negative effects on US** financial **markets** in particular. **Prince Muhammad** said a decision **to adopt the euro** could reflect negatively on those who adopt them, especially the Arab countries, which maintain a strong relationship with the United States, but he believes it would be less harmful than cutting off production, and it could have positive points politically, especially with the European countries, which are

Win baş destekçisi olan Amerika'yı cezalandırmanın en etkin yolu, ***Irak'ın yaptığı gibi petrol kurunu dolardan euroya çevirmektir,*** *"*dediğini gördüm. **Aşil'i** topuğundan vurup öldüren ok, Petrol üreticisi Arap ülkeleri ve Amerikan boyunduruğunu kırmak isteyen diğer ülkelerin elinde artık.

Dinledin mi bilmiyorum, Chris de Burgh, Sovyetlerin Afganistan işgalinden ödü patladığında Doğu Rüzgârı, (Eastern Wind) diye bir şarkı yapmıştı:

tarlamda boy boy mısırlar; koynumda sıcak bir kadın
keyfimi kaçıran tek şey; yaklaşan doğu rüzgarı
yatağımda silahım var; burası yurdum benim
ama büyür söğüt gibi; dinmez doğu rüzgârı
hayatımı kaydıran yel; tek bu doğu rüzgârı
ömrümü benden çalan; hep bu doğu rüzgarı
Mars'ta Savaş Tanrıları; görmüş bir falcı kadın
der ki kendini sakın; dinmeyen rüzgar yakın
hayatını kaydıran yel; tek bu doğu rüzgârı
ömrünü senden çalan; hep bu doğu rüzgârı
geliyorlar, geliyorlar; kola kendini, sakın!
düşümde bir kalabalık; sarayı yakıp yıkarken
çılgın bir yaşlı gördüm; kapıya doğru koştum
derken rüzgâr patladı
gelsinler ben burdayım; korkmam kaçmayacağım
rüzgârı kesene dek; onla savaşacağım
hayatımda boşluk varsa; tek bu doğu rüzgârı
hayatımı söndüren; hep bu doğu rüzgârı
nem varsa elimden alan; sensin doğu rüzgârı
tarlamı elimden alan; sensin doğu rüzgârı

more understanding of and sympathetic towards Arab issues than the United States.

Chris de Burgh'un Sovyetleri "Doğu Rüzgârı" diye adlandırıp lanetler yağdırdığı bu şarkısından on yıl sonra, Sovyetler çöktü; ama Burgh, Doğu'yu düşmanı göstermeyi hiç elden bırakmaksızın, Ekim 1990'da, bu kez de "Haçlı Savaşçı" (Crusader) diye bir şarkıyla çıktı ortaya ve Müslüman Araplara veryansın etti. Üç ay sonra da Baba Bush *"Haçlı Savaşı'na çıkıyoruz, "* diyerek 1. Körfez Savaşı'nı başlatıp Irak'ı bombaladı. Beyaz Saray'ın, Sovyetler çöker çökmez Orta Doğu'ya saldırması, oldukça anlamlı Miriam. Bu, 2000 yılında başlayan **"dolar-euro çatışması" olmasaydı da Amerika'nın Orta Doğu'yu işgale kararlı olduğunu** düşündürüyor. Zaten bunun sayısız belirtileri de var, LaRouche'un belgelediği gibi. Fakat, **euronun dolaşıma girmesi, petrolcü Arap ülkelerinin eline Amerika'nın işini bitirebilecekleri denli güçlü bir koz vermiş oldu.** Araplar ellerine geçen euro kozunu, doları ve dolayısıyla Amerika'yı çökertecek biçimde kullanmayı becerebilecekler mi bakalım.

Sevgili Miriam, Amerikalı yurtseverler, Amerika'yı çöküşten -kan dökmeksizin- kurtarmak için, petrolü terk edip hidrojene geçmekten başka bir yol bulamamışlarsa, vay o Amerika'nın haline!.. Neden mi? Sıkı dur, söyleyeceğim; ama, önce birkaç yanlışını düzelteyim:

Petrolün yerini almak üzere hidrojeni yakıt olarak kullanmak düşüncesi, ilk kez Amerikan yurtseverlerince değil, Amerika'da yaşayan bir Türk yurtseverince ortaya atılmıştı: **Prof. Dr. Nejat Veziroğlu**.[13]

[13] T. Nejat VEZİROĞLU hakkında Miami Üniversitesi sayfalarında yer alan bilgiler şöyledir: "Engineering professor nominated for Nobel Prize Nobel:

1962'de Türkiye'den Amerika'ya giden Miami Üniversitesi Profesörlerinden Nejat Veziroğlu, ünlü Petrol Bunalımı'nın patlak verdiği 1974'te, 700 bilim adamının katıldığı *Uluslararası Hidrojen Ekonomisi Konferansı*'nda, hidrojenin petrolün yerini alacak biricik yakıt olduğu görüşünü ortaya atmış, onun bu görüşünü benimseyen bilim adamları Veziroğlu'nun başkanlığında bir araya gelerek çalışmalara başlamışlar; kurdukları *Uluslararası Hidrojen Enerjisi Birliği'nin* başına fikir babası Veziroğlu'nu getirmişler; Birleşmiş Milletler, kendisini hidrojen enerjisi konusunda danışman olarak atamış; o da Birleşmiş Milletlerce hidrojen enerjisi konusunda bir *'odak ülke'* oluşturulmasını, bu odak ülkenin Türkiye olmasını kabul ettirmiş; daha sonra Türkiye ekonomik bunalımlara düşünce bu gerçekleşemememiş. Petrolün yerini hidrojenin alması doğrultusunda yaptığı çalışmalar sonucu 1982'de "Sovyetler Birliği Kurçatof Ödülü"nü alan Veziroğlu'na, 1986'da "İnsanlık İçin Enerji Ödülü" verilmiş; ve hidrojen ekonomisi konulu çalışmalarından dolayı 2000'de Nobel'e aday gösterilmiş.

Sevgili Miriam, bütün bu söylediklerimin daha çoğunu bilgisayar ağlarında kendin de bulabilirsin. Yani, eğer Amerika euro vurgunuyla yitirmek üzere olduğu dünya egemenliğini ancak petrolden hidrojene geçmekle kurtarabi-

Professor **Veziroğlu** is one of the **world's leading advocates** of developing a **hydrogen-based economy** as a solution to the world's dependence on fossil fuels and as a way to reverse the damaging effects on the environment from using those fuels. As founding director of the **University's Clean Energy Research Institute,** he has spent **more than 25 years** studying the potential benefits of **utilizing hydrogen as a primary energy** source. *"Hydrogen is the energy system of the next century,* **"Veziroğlu** says.

lecekse, bu buluşu Amerikan yurtseverlerine değil bir Türk'e borçlu olacağını bilesin istedim.

Bilmeni istediğim diğer bir olgu da şu: Bugün yakıt olarak petrolün terk edilip hidrojene geçilmesinin en ateşli savunucuları kimler olup çıktı biliyor musun? Bu buluşun yapılmasında ve gerçekleştirilmesinde en küçük bir katkıları dahi bulunmayan **İsrail Devleti ve Amerikan Yahudi Kongresi!..** Neden, biliyor musun? Ekonomileri petrole dayak olan Arapları çökertip mahvetmek için!..

Bir yandan Irak'ı işgal buyruğu vererek askeri çözümü yeğlediğini apaçık göstermiş olan Bush'un, diğer yandan "Ulusa Sesleniş" konuşmasında[14], savaş karşıtı Amerikalıların görüşünü dile getirerek *"Amerika'yı petrole bağımlılıktan kurtarmak üzere Bor'a dayalı hidrojenle çalışan otomobiller tasarısına 1. 2 milyar dolar ayıracağız, "* demesindeki çelişkiyi biraz eşelediğimizde, görüyoruz ki, ortada bir çelişki yok! Çünkü **Orta Doğu'ya asker yığılarak Irak'ın işgal edilmesi nasıl İsrail'in isteğiyse; hidrojene geçilip petrol terk edilerek Arapların ekonomik yönden çökertilmesi de İsrail'in isteği.** Bush, "Ulusa Sesleniş" konuşmasında, İsrail'in her iki isteğini de yerine getireceğini duyurmuş oldu böylece.

[14] Bush'un bu tarihi konuşmasının ilgili bölümünün özgün İngilizce'si şöyledir: WASHINGTON, DC, January 28, 2003 (ENS) - President **George W. Bush** used his State of the Union Address tonight to propose **$1. 2 billion** in research funding **to develop hydrogen fuel technologies.** With those funds, **"America can lead the world in developing clean, hydrogen powered automobiles/"** he said. The President's first State of the Union speech to mention the environment focused on **his goal of promoting energy independence** for the country, while "dramatically improving" the environment.

Şimdi senin "Ne *hakla barışsever Amerikan aydınlarının Amerika'yı savaştan ve işgalden alıkoymak üzere geliştirdikleri 'petrolü terk edip hidrojene geçme' tasarısını, sanki savaş yanlısı İsrail'in görüşüymüş gibi gösteriyorsun?"* dediğini duyar gibiyim.

Evet, petrolden hidrojene geçiş tasarısının ortaya çıkışında İsrail'in ve Amerikan Yahudilerinin parmağı yok. Dahası, az önce anlattım sana, bu bir **Türk buluşu;** bir Türk yurtseveri olarak bununla onur duyuyorum. Ayrıca, tüm dünyada petrol terk edilerek hidrojene geçilirse, hidrojen yakıtı için gerekli olan **bor madeninin anayurdu olan ülkem Türkiye,** bundan oldukça kârlı çıkacak. [15] Türkiye de tıpkı

[15] ATO Başkanı **Sinan Aygün,** Türkiye'de Bor madeninin durumunu 31 Ocak 2003'te Haber Türk'te katıldığı bir söyleşide şöyle anlatıyordu: **"Bor hakkındaki çalışmalarımdan dolayı arabam kurşunlandı"** 31. 01. 2003 - "ATO Başkanı Sinan Aygün, bor madeni konusunda Habertürk'e çok çarpıcı açıklamalarda bulundu: "Türkiye'nin üzerinde oynanan oyunların tümü bor üzerinedir. Hemen her alanda da kullanılmaktadır. Ben bu konuda geniş araştırma yaptım, kitap yazdım. Challenger uzay aracının yakıtı Türk borundan üretilmiştir. Deterjanlardan, boyalara kadar, diş macununa kadar pek çok alanda kullanılıyor. Porselen ve seramikte kullanılıyor. Kozmetikte, savaş uçaklarının yakıtlarında, böcek öldürücü olarak tarım ilaçlarında, izolasyon malzemesi olarak inşaatlarda ve bilgisayar teknolojisinde de kullanılıyor. Irak savaşında adını sık sık duyduğumuz Tomahawk füzeleri var. Hayalet uçaklar var. Bu füzelerle, yarasa uçaklarının yakıtları Türk borundan üretiliyor. Dünyanın en büyük rezervi Türkiye'de. Bundan bir yıl evvel hidrrojenli arabayı getirmek için mücadele ettim. Benim müracaatımda engelle karşılaştım. Mevzuatta bor yakıtlı araba yok. Hala iddiayla duruyorum bu konuda. Nisanda yurt dışındaki fuarda sergilenecek olan bir aracı alıp getireceğim. Türkiye'nin önü o kadar açık ki, bor olayıyla sadece Türkiye'nin önü rahatlıkla açılabilir... Türkiye bu işten hiç para kazanmıyor. Biz ABD'liye borun tonunu 140 dolara satıyoruz. Ama Türklere 240 dolara satıyorlar. Neden? Çünkü ABD ile anlaşma var. Bunu alıp kendi ülkelerine götürüp, 140 dolara 50 dolar maliyet daha ekleyip, 190 dolara

Amerika ve İsrail gibi kullandığı petrolün çoğunu dışarıdan alan bir ülke, bu yüzden, dünya rezervlerinin yüzde 70'i bizim kendi topraklarımızda bulunan bora dayalı hidrojene geçilmesini, biz Türkler, İsrail'den ve Amerikan yurtseverlerinden daha çok isteriz.

Geçenlerde Amerika Ulusal Kaynaklar Savunma Kurulu üyesi ünlü sinema oyuncusu Robert Redford'un *"En büyük yurtseverlik Amerika'yı petrole bağımlılıktan kurtarmakta yatıyor!"* (The Highest Patriotism Lies in Weaning U. S. From Fossil Fuels) başlıklı Los Angeles Times'da yayımlanan yazısını okudum: *"Amerikanın dış kaynaklı terörizmle savaşında en can alıcı eylem, Amerika'yı yabancı petrole bağımlılıktan kurtarmaktır; gelgelelim ne Cumhuriyetçiler ayırdında bunun, ne Demokratlar!"* diye haykırıyor Redford. Fakat şunu bilmeli ki, İsrail ve Amerikan Yahudi Kongresi, *"Manhattan Projesi"* adıyla anılan bu tasarıyı, Amerika'yı bağımsızlaştırmak için filan değil, salt çatıştıkları komşu Arap ülkelerini ekonomik bakımdan çökertmek amacıyla destekliyor. Bu yaz, bu konuda *"21. Yüzyılda Demokrasilerin Enerji Bağımsızlığı İçin İşbirliği"* (Cooperation for Energy Independence of Democracies in the 21st Century) adı altında, giderleri Amerikan Yahudileri Kongresi'nce karşılanacak, ABD Enerji Bakanlığı ve İsrail Altyapı Bakanlığı yetkililerini bir araya getiren, İngiltere, Kanada, Arjantin, Avustralya, İspanya, Hindistan ve Türki-

malettiği madeni, Türkiye'ye 600 dolara geri satıyor... Bor Türkiye'de çıkarsa ABD'nin petrol şirketlerinin tamamı çökecek. Şu anda bor madeninden 1 trilyon dolarlık bir kazanç söz konusu. Gsmh'nin beş katı bir geliri, tek bir madenden elde etmek mümkün. ABD Başkanı'nın ağzından bu lafı kaçırması, Türkiye'nin önemini bir kez daha gösterdi. Geçen yıl sırf bu yöndeki çalışmalarımdan dolayı benim arabamı kurşunladılar... "

ye'nin de çağrılı olduğu bir konferans toplanacak. Amerikan Yahudi Kongresi'nin önayak olduğu bu uluslararası toplantıda, ele alınacak baş konu şu: *"Petrol üreten ülkeler çoğunlukla diktatörlükle yönetilmektedir. Petrol tüketen ülkelerse çoğunlukla demokrasiyle yönetilmektedirler. Demokrasiler petrol bakımından diktatörlükle yönetilen Arap ülkelerine bağımlı olmanın sancılarını çekmektedir. Bundan kurtulmanın iki yolu vardır. Birincisi: Petrol üreten Arap ülkelerini zorla -askeri işgaller yoluyla- demokrasiye geçirmek. (Şimdi yapılan bu.) İkincisi: Petrolü terk edip hidrojen enerjisine geçerek diktatörlükle yönetilen Arap ülkelerini ekonomik bakımdan çökertmek ve böylece kralların devrilmesiyle sonuçlanacak halk ayaklanmalarına ortam sağlamak.. Ayrıca, Amerika gibi İsrail de yakıtta %99 Arap petrolüne bağımlı ve Amerika gibi israil de Arap petrolüne bağımlılıktan kurtulmak istiyor... "*

İşte Miriam, Bush'un "Ulusa Sesleniş" konuşmasında *"Hidrojenle çalışan arabalar tasarısını gerçekleştirerek Amerika'yı enerjide dışa bağımlılıktan kurtaracağız, "* demesi buradan kaynaklanıyor. Türk Sanat müziğinde bir şarkı vardır; sözleri şöyle:

ne senin aşkına muhtaç; ne esirin olacağım
öyle bir sevgili buldum ki, seni unutacağım

Amerika ve İsrail, Arap petrolüne karşı birlikte bu şarkıyı söylüyor şimdi. Kendilerini Arap petrolüne 'muhtaç'lıktan, Arap petrolüne 'esir'likten kurtaracak yeni bir sevgili bulmuşlar: "Bor>Hidrojen".. Artık Arap petrolünü unutacaklarmış... Güzel ama, bu kez de Türk boruna 'muhtaç' ve Türk borunun 'esiri' olmayacaklar mı?

Sevgili Miriam, petrolü terk edip bora dayalı hidrojen yakıtına geçme tasarısı, kendi içinde bir takım çelişkiler barındırıyor. En önemli açmaz, "Amerika'yı petrole bağımlılıktan kurtaracağız, " diyen Bush ve çetesinin, petrol ticareti yaparak servetlerine servet katan kimselerden oluşuyor olması. Bunlar petrolü bırakıp hidrojene geçilmesinden kişisel olarak zarar görecekleri için, bunu yapmak işlerine gelmediği halde -İsrail'in ve Amerikan Yahudi Kongresi'nin baskılarını savuşturmak üzere- yapacakmış gibi görünerek onları oyalayacaklardır.

Bir diğer çelişki de şu: Petrolü terk edip hidrojen enerjisine geçmek, Amerika'yı da İsrail'i de yakıt konusunda dışa bağımlılıktan kurtaracak değil; çünkü hidrojen yakıtının ana maddesi olan bor ve dünyanın en zengin bor yatakları, Türkiye'de bulunuyor. Petrol terk edilip bora dayalı hidrojen enerjisine geçilirse, Arap petrolüne bağımlılık sona erecek, fakat bütün dünya bu kez de Türk boruna bağımlı olacak.

Scientific American dergisi, Chrysler'in boraksla çalışan *Natrium* modeline geniş yer verirken: *"Amerika'da tüm otomobiller gelecek 20 yıl boyunca boraksla çalışsa bile, dünya rezervlerinin yalnızca yüzde 6'sı tüketilmiş olur, "* diye yazdı. Bu koca bir yalan Miriam.. Gerçek böyle değil. Eğer Amerika'nın boru kendine yetiyorsa, ne demeye Amerika Türkiye'den işlenmemiş bor alıp duruyor? Gerçek şu: Amerika uzun süredir kendi topraklarından çıkardığı boru deterjan üretimi gibi çeşitli alanlarda çar çur etmiş bulunduğu için, Amerikan topraklarında çok az bor kalmış bulunuyor. Bu nedenle, Amerika, bor yataklarının bulunduğu ünlü Ölü

Vadi (Death Valley) bölgesini Ekim 1994'te Kongre'nin aldığı kararla Ulusal Park olarak tanımlayıp üretime kapatırken, Gerstley Borat şirketinin bor çıkartmasını da üç yıl önce durdurmuş; gereksindiği boru kendi topraklarından çıkartmak yerine Türkiye'den karşılamayı yeğlemiş; kendi topraklarındaki boru ileride bir gün Türkiye işlenmemiş bor satmayı durdurursa çıkartmak üzere saklıyor..

Kendi bor yataklarında üretimi durduran Amerika Türkiye'den her yıl ortalama 350-400. 000 ton işlenmemiş bor alıyor. Bizdeki borun nitelikçe Amerikan borundan kat be kat üstün olduğunu biliyoruz. Dünyadaki 488 milyon tonluk bor rezervinin 320 milyon tonu Türkiye'de. Bu demektir ki, tüm dünya yakıt olarak petrol kullanmayı bırakıp bora dayalı hidrojen yakıtı kullanmaya geçecek olursa, İsrail'in de, Amerika'nın da, Avrupa'nın da, Rusya, Çin ve Japonya'nın da gözü Türkiye'nin boruna dikilecektir. Daha doğrusu, çoktandır dikilmiş bulunuyor! Amerika, Soğuk Savaş yıllarında Sovyetlerin uzaya gönderdiği araçlarda yakıt olarak bor kullandığını ve bu borun da Türkiye'den Yunanistan'a, oradan Sovyetlere satıldığını saptayınca, Türkiye'nin Yunanistan'a bor satmasını engellemeye yönelmişti.

Sevgili Miriam, görüyor musun Amerikan yurtseverlerinin, Amerika'nın dünya üzerindeki egemenliğini barışçıl yoldan kurtarıp sürdürmek üzere başvurdukları *'petrolü terk ederek hidrojene geçme tasarısı'nın* ucu nasıl Türkiye'ye dokunuyor?

Sana bir haber daha: 1993'te nükleer enerji üretiminde uranyumun yerini toryumun alabileceği kanıtlandı. Tor-

yum'un uranyumdan üstünlüğü; çevreye radyasyon yayma olasılığının sıfır oluşu. Uranyum yerine toryum kullanılan nükleer santraller iki yıl sonra üretime başlayacak. Bir süre sonra; *"Artık nükleer enerji üretiminde uranyum yerine toryum kullanılacak, çünkü toryum çevreye radyasyon yaymıyor, "* diye bir şeyler okuyacaksın. Ve bu da seni tıpkı petrolden hidrojene geçilmesi denli mutlu edecek. Fakat, *bor* nasıl dünyanın güçlü devletlerinin gözünü Türkiye topraklarına dikmesine yol açıyorsa, *toryum* da öyle olacak. Çünkü Amerika'da 160 bin ton bulunan *toryum,* Türkiye'de 800 bin ton; üstelik Türkiye'de bulunan *"toryum-232",* yani yüzde yüz oksitlenmiş, bu iş için çok daha kullanışlı türden. Dünya toryum rezervlerinin yandan fazlası Türkiye'de, Eskişehir, Sivrihisar, Beypazarı ve Kızılcaören yörelerinde; yani bor yataklarına çok yakın.

Bush, bir yandan "Ulusa Sesleniş" konuşmasında hidrojen enerjisine geçeceğiz derken, bir yandan Türkiye'den bir çok yeni üs istiyordu. Bunlardan özellikle üçünün Irak saldırısında kullanılacağı gerekçesi çok saçmaydı: Birincisi Tekirdağ Çorlu Havaalanı, ikincisi İstanbul Sabiha Gökçen Havaalanı ve üçüncüsü Afyon Havaalanı.. Ne yapacaksınız bu üsleri denildiğinde; uçaklarımız buralardan kalkıp Irak'ı vuracak, sonra, işimiz bitince de gideceğiz, diyorlardı. Bu gerekçe gülünçtü, çünkü bu üç havaalanı Türkiye'nin Irak'a en uzak noktalarında, buna karşılık bor ve toryum yataklarının bulunduğu Eskişehir, Kütahya, Balıkesir, Bursa illeriyle, Sivrihisar, Beypazarı ve Kızılcaören ilçelerinin burnun dibindeydi. Amerika'nın bu havaalanlarında koğuşlar, toplu konutlar, okullar ve Irak savaşının gerekçeleriyle hiç

bağdaşmayan sinemalar, tiyatrolar, alışveriş merkezleri açacağı ve toplam 7000 asker konuşlandıracağı söyleniyordu. Bush'un bu üç havaalanını gerçekte niçin istediğini anlıyorsun değil mi?

Petrolün yerini alacak borun yüzde 70'i, uranyumun yerini alacak toryumun yüzde 50'si Türkiye'de olunca, petrol terk edildiği an, bütün dünya enerji alanında Türkiye'ye bağımlı olacak; herkes gözünü Türkiye üzerine dikecek; birileri *"en iyi Kızılderili, ölü Kızılderilidir, "* dedikleri gibi, *"en iyi Türk, ölü Türktür, "* diyecek olanların sayısında bir patlama göreceğiz. Birileri; *"Bor ve toryumunuzu yalnızca bize ve bizim belirlediğimiz fiyatla satacaksınız, başkasına verirseniz yaşatmayız sizi!"* diye üstümüze yürüyecekler. Tıpkı geçmişte, 2. Dünya Savaşı yıllarında Nazilerle Amerika ve İngiltere'nin Türk kromları üzerinde çatıştıkları gibi.

Sevgili Miriam, Amerikan halkı petrol için kan dökmeye karşı. Peki, ya biz Türkler, siz petrolü terk edip hidrojene; uranyumu terk edip toryuma geçtiğinizde elimizdeki boru ve toryumu Amerika'nın istediği koşullarla değil de bizim kendi istediğimiz koşullarla satmaya karar verirsek ne olacak? Ya biz Türkler, ülkemizden çıkan bor ve toryumu Amerika'nın istediği gibi dolar karşılığı değil de Avrupa Birliği'nin parası euroyla satmaya kalkarsak ne olacak?

Bak ben ne olacağını söyleyeyim sana: Amerika, Türkiye'den istediği her şeyi çarçabuk alabilmek için Türkiye'deki kamuoyunu ve demokratik karar alma düzeneklerini ortadan kaldırarak kendine bağlı bir diktatörlük düzeni kurmak isteyecektir; karşı çıkanların vay haline!...

Görüyorsun, senin "barışçı çözüm" dediğin 'petrolü terk edip hidrojene geçmek' böylesi çatışmalara gebe. Petrolü terk edip bora dayalı hidrojene geçmek, uranyumu terk edip toryuma geçmek, -her iki yer altı kaynağı büyük oranda Türkiye'de, Batı Anadolu'da, biz Türklerin elinde bulunduğuna göre- **Amerika'yı -tıpkı şu anda Irak'a yaptığı gibi- Türkiye'yi işgale yöneltebilir mi?**

Amerikan orduları, bir gün Türk bor ve toryum yataklarını ele geçirmek üzere Batı Anadolu'yu işgal etmeye kalkışırsa, bu yazdıklarımı unutma, e mi? Söylemişti dersin...[16]

Miriam... Benim kara derili, solcu, Amerikalı, barışsever, sanal yazışma arkadaşım... Bu satırları okurken, içinden; *"Ne yani, dünyayı kirletmekte olan petrolü bırakıp çevreye hiçbir zarar vermeyen borlu hidrojen yakıtına geçmeyelim mi? Çernobil gibi kazalarla radyasyon felaketlerine yol açan uranyumu bırakıp kaza tehlikesi sıfır olan toryuma geçmeyelim mi?"* dediğini duyar gibiyim.

Geçelim Miriam, geçelim; hem de olabildiğince çabuk! Ama bu geçiş, karşılıklı uzlaşmalarla, herkese hak ettiği yararı sağlayacak ve kimsenin kanını dökmeyecek biçimde,

Bu satırlar, Amerika'nın Türkiye'yi bor madeni yüzünden işgal ettiğini anlatan ve böyle bir durumda Türk ordusu ve halkının hiçbir şey yapamayacağını, Türkiye'yi yine yabana güçlerin kurtaracağını savunan, özgüven yıkıcı bir takım romanların yayımlanmasından bir yıl önce yazılmıştır. Özgüven yıkıcı yayınların tersine, Türkiye böyle bir işgalle karşılaşırsa, bu Türkiye'nin değil fakat Amerika'nın sonu olacaktır. Türk ordusu ve halkı, İşgalcileri dış yardım almaksızın topraklarından kovacak güç ve bilinçtedir.

ülkelerin ulusal egemenlik yetkelerini çiğnemeden, ulusları köleleştirmeden, karşılıklı saygıyla, insanca olsun.

Barışsever bilginlerin insanlık yararına yaptıkları hiçbir bilimsel buluş yoktur ki, dünya egemenliği için yanşan devletler, o buluşu alıp insanlığı köleleştirmekte bir araç olarak kullanmasınlar. Bu kısır döngüyü kırmadıkça, insanlık isterse havayla çalışan araçlar yapsın, birbirini boğazlamaktan kurtulamayacak.

Sevgili Miriam, yeryüzünde barışın sağlanması, petrolün yerine hidrojeni koymak, uranyumun yerine toryumu koymak gibi bir takım bilimsel buluşlara değil, ülkelerin birbirlerinin ulusal egemenliklerine saygı göstermesine bağlı. Amerika, Fransa, Almanya, ingiltere gibi güçlü devletler, 1990'dan bu yana artan biçimde, ulus devletlerin içişlerine karışarak ulusal egemenlik haklarını çiğnemeyi ilke edinmiş bulunuyor. İşte bugün dünyayı yeni bir savaşa sürükleyen budur.

LaRouche diyor ki:

" P a r ababaları" Amerika dahil olmak üzere yeryüzündeki bütün ulus — devletleri ortadan kaldırıp, yerine bir *"tek dünya devleti"rdn* kurulmasını dayatıyor. Sovyetlerin çökmesiyle *"tek dünya devleti"* düşlemrileri, Anglo-Amerikan yandaşlarını, **tüm dünyada ulusal egemenliğe ilişkin bütün kurumlan yıkmaya ve İngilizce konuşan güçlerin Roma tipi bir imparatorluğunu kurmaya** hazırladılar. Günümüzde sıkça yinelenen; *"Yeryüzünde savaşlar oluyorsa, bunun tek nedeni ülkelerin ulus devletler biçiminde örgütlenmiş ol-*

maşıdır, ulus devletler olmasaydı savaşlar da olmazdı," savı korkunç bir yalandır; tam tersi doğrudur. "Özgür ticaret" ve "tek dünya devleti" gibi yalancı düşlemsel reçeteler, ulus devlet karşıtlarının kullandıkları zehirli yemlerdir ve bu zehirleri yayanlar, Wells ve Russell gibilerinin izdaşı olan alçaklardır. Ülkelerde dinsel ve etnik savaşları körüklemek, ulusları her bakımdan yıkacak en etkili yöntemlerdir. Böylesi "uygarlıklar savaşı" politikalarını oluşturan Lewis, Huntington ve Brzezinski gibiler, insanlığın gördüğü en büyük canilerdir. "

Sevgili Miriam, Larouche'un sözünü ettiği, yeryüzünde etnik ve dinsel çatışmaları kışkırtarak ulus devletleri içten yıkıp yerine "tek dünya devleti" kurulmasını dayatan "para babaları", Amerikan Merkez Bankası Federal Reserve'in sahibi olan 11, 12 *özel* banka.[17] Umarım sol görüşlü bir Amerikan yurtseveri olarak, 5imerikan Merkez Bankası'nın, gerçekte bir devlet bankası olmadığını, devletçe ata-

1- First National Bank of New York / James Stillman
2- National City Bank, New York / Mary W. Harnman
3- National Bank of Commerce, New York / A. D. Jiullard
4- Hanover National Bank, New York / Jacob Schiff
5- Chase National Bank, New York / Thomas P. Ryan
6- Paul Warburg/William Rockefeller
7- Levi P. Morton / M. T. Pyne
8- George F. Baker / Percy Pyne
9- Mrs. G. F. St. George / J. W. Sterling
10- Katherine St. George / H. P. Davidson
11- J. P. Morgan (Equitable Life/Mutual Life) / Edith Brevour T. Baker

nan az sayıda göstermelik üyesi olmakla birlikte, bir düzine kadar özel bankerin 1913'te bir araya gelerek kurdukları özel bir banka olduğunu, ve Beyaz Saray'ı 1913'ten bu yana, perde gerisinden bu özel bankacıların yönettiğini sen de biliyorsundur.

Bilgisayar ağlarında dolaşırken karşılaştığım pek çok yazı, Amerikan yurtseverlerinin Amerika'yı ***"1913'te bağımsızlığını yitirmiş bir ülke"*** olarak değerlendirdiklerini gösterdi bana.. Amerikan Yurtseverleri, Amerika'nın devletçe kurulmuş Merkez Bankası'nın 1913'te ortadan kaldırılarak, yerini çokuluslu özel bankerlerce kurulmuş kâr amaçlı etkinlik gösteren Federal Reserve Bank'a bıraktığını, dolar basma yetkisinin de bu özel bankaya verildiğini, Amerika'nın böylece ekonomik bağımsızlığını yitirerek Federal Reserve Bank'ın yan — sömürgesi bir ülke durumuna düştüğünü söylüyorlar. [18] Bu sav hiç de öyle uydurma gibi durmuyor. New York Belediye Başkanı John F. Hylan, 1922'de: *"Cumhuriyetimizin en büyük düşmanı, dev bir ahtapot gibi tüm kentlerimizi, eyaletlerimizi ve tüm ulusumuzu saran* ***'Görünmeyen Devlet' (Federal Reserve Bank)****'tır. Bu ahtapotun başında Rockefeller, Standard Oil ve Uluslararası Bankerler denilen küçük bir grubun güçlü bankaları var. Güçlü* ***uluslararası bankacılardan oluşan bu küçük takım, gerçekte Amerika'yı kendi bencil çıkartan doğrultusunda yönetir*** *ve iki büyük partiyi (Cumhuriyetçi Parti ve Demokrat Parti'yi) denetimleri altında tutarlar, "* sözleriyle, Amerikan Devleti'nin Uluslararası Bankerle-

[18] Bakınız: Thomas D. Schauf "The Federal Rezerve is PRIVATELY OWNED- http: //www. worldnewsstand. net/today/articles/fedprivatelyowned. htm

rin uydusu olduğunun altını çiziyor. [19] Amerikan Başkanı Roosevelt de, Yüzbaşı House yazdığı 21 Kasım 1933 günlü mektupta: *"Benim ve sizlerin Andrew Jackson'dan bu yana bildiğimiz gibi,* ***Amerikan Devleti'nin gerçek sahibi, (Federal Reserve'i oluşturan özel) bankerlerdir,*** *"* diyerek bu durumu tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. [20] Roosevelt'in damadı Curtis Dall da, yazdığı "Sömürülen Kayınpederim" (My Exploited Father In Law) adlı kitapta: *"Tek Dünya Devleti'nin öncüleri ve onlara yakın duran Uluslararası Bankerler, sonunda Amerikan Merkez Bankası'nı özelleştiren* ***Federal Reserve Bank'ı yaratarak Amerikan Devleti'nin tüm yönetimini ellerine geçirdiler,*** *"* diyor. [21] Öldürülen Amerikan Başkanı John F. Kennedy'nin babası Joseph Kennedy, New York Times gazetesinin 26 Temmuz 1936 günlü sayısında: *"Amerika'yı çok çok*

[19] John F. Hylan'ın sözlerinin özgün İngilizce'si şöyledir: "The real menace of our republic is this invisible government which like a giant octopus sprawls its slimy length over city, state and nation. Like the octopus of real life, it operates under cover of a self created screen... At the head of this octopus are the Rockefeller Standard Oil interests and a small group of powerful banking houses generally referred to as international bankers. The little coterie of powerful international bankers virtually run the United States government for their own selfish purposes. They practically control both political parties. "

[20] ABD Başkanı Franklin Roosevelt'in 21 Kasım 1933 tarihli mektubunda geçen satırlar: **"The real truth of the matter is, as you and I know, that a financial element in the large centers has owned the government ever since the days of Andrew Jackson. "**

[21] ABD Başkam Roosevelt'in damadı Curtis Dall'ın söz konusu kitapta yer alan bu sözlerinin özgün İngilizce'si: **"The One World Government leaders and their ever close bankers have now acquired full control of the money and credit machinery of the U. S. via the creation of the privately owned Federal Reserve Bank. "**

50 kişi yönetiyor, belki bu sayı bile olduğundan fazladır, "[22] derken, Amerikan Yargıtay Başkanı Felix Frankfurter, 1952'de: ***"Washinghton'u yöneten gerçek güçler, görünmez-Airier. Onlar güçlerini, perde arkasından kullanırlar, "*** sözleriyle, 1913'ten önce bağımsız bir ülke olan Amerika'nın, 1913'te Merkez Bankası özelleştirilip dolar basma yetkisi Federal Reserve Bank'ı oluşturan çokuluslu özel bankerlere verilerek ***'Görünmez Güçlerin Uydusu'*** konumuna düşürülmüş bulunduğunu açıklıyor. [23] Amerikan Kongre Üyesi Larry P. McDonald, 1976'da: *"Rockefeller'larla birlikte Federal Reserve Bankı oluşturan diğer çokuluslu özel bankerlerin amacı, Sovyetleri, Amerika'yı ve yeryüzündeki bütün ulus devletleri ortadan kaldırıp, bunların yerine bir 'Tek Dünya Devleti' yaratmak... Uluslararası çapta etkinlik gösteren, kuşaklar boyu tasarlanmış, inanılmaz kötü amaçları olan bir entrika bu!.. "*[24] dedikten kısa süre sonra, Sovyetler tarafından düşürülen Kore Havayollarına ait bir Boeing *747'de* ölmüştü...

Sevgili Miriam, Amerika'nın, 1913'ten bu yana bağımsız bir devlet olmayıp, perde gerisinden çoğu Amerikalı olmayan çokuluslu özel bankerlerce yönetildiği; Beyaz Sa-

[22] Öldürülen **ABD** Başkanı Kennedy'nin babası Joseph Kennedy'nin bu sözlerinin özgün İngilizce'si: ***"Fifty men** have **run America, and that's a high figure. "***

[23] Felix Frankfurter'ın sözlerinin özgün İngilizce'si: **"The real rulers in Washington are invisible and exercise power from behind the scenes. "**

[24] Larry P. McDonald'ın sözlerinin özgün İngilizce'si: " **The drive of the Rockefellers and their allies is to create a one-world government combining super-capitalism and Communism under the same tent, all under their control.... Do I mean conspiracy? Yes I do. I am convinced there is such a plot, international in scope, generations old in planning, and incredibly evil in intent. "**

rayın bu çokuluslu özel bankerin isterleri doğrultusunda kararlar alıp uygulamaya koyduğu, apaçık ortada... Seçilip Beyaz Saray'a gelenlerin tek görevi, gerçekte çokuluslu bankerlerce alınıp uygulanması için önlerine konulan kararlan, halka sanki Beyaz Saray'da kendilerince almış kararlar gibi gösterip, böylelikle gerçek karar vericilerin o çokuluslu özel bankerler olduğunun görülmesini önlemekten öte bir şey değil.

Durum bu olunca, Amerika'nın dünya üzerindeki eylemlerini de buna göre anlamlandırmak gerekiyor. "Amerika'yı yöneten güç" = "Federal Reserve Bank'ı oluşturan çokuluslu özel bankerler" olunca,.. Ve bu çokuluslu özel bankerler birliğinin amacının, yeryüzünde -Amerika dahil- tüm devletleri, ulusal niteliklerini yok ederek, kendilerince yönetilen bir "Tek Dünya Devleti"ne bağlamak olduğu anlaşılınca; kimlerin Amerika'yı hangi amaçlarının aracı olarak nasıl kullandığı da görülür. Ben, 1990'lara dek Amerika'yı "tuttuğunu koparan bir el" olarak görürdüm; oysa Amerika, Federal Reserve'de odaklanan çokuluslu özel bankerlerin kendi ellerini kirletmemek için giydikleri bir eldivenden başka bir şey değilmiş.

Olup bitenlere bu açıdan baktığımda, Amerikan ordusunu Orta Doğu'ya gönderip Irak'ı işgal ettiren, ardından Suriye'ye, İran'a saldırma tehditleri savurtan, Türkiye'nin neredeyse bütün limanlarına ve havaalanlarına el koyarak, yüzbine yakın Amerikan askeriyle Türk topraklarına yerleşmeye yeltenen gücün, gerçekte Amerika Birleşik Devletleri olmayıp, Amerika Birleşik Devletleri'ni bir eldiven gibi kullanan, "Tek Dünya Devleti" kurmayı amaç edinmiş bir

avuç çokuluslu özel banker olduğu gerçeğini, apaçık görüyorum.

Amerikan yurtseverleri dünyaya bir iyilik yapmak istiyorlarsa, her şeyden önce bu eldiveni o elden sıyırıp çıkartmalı ve üzerindeki kanlan temizleyip bir köşeye koymalıdır.

Belki kızdıracak bu nitelemem seni ama, Amerika doksan yıldır **"Uluslararası Bankerlerin Stratejik Magandası"** durumunda. Irak'ı yalnızca işgal etmiyor, bölüyor da!.. Haydi, diyelim ki, Irak'ın petrolü euroyla satmasını önleyip yeniden dolara döndürmek için Saddam'a yapılan uyarılar yetmedi, işgal bu yüzden kaçınılmaz oldu. İyi, güzel de, Irak'ı dolara geri döndürmek için onu üçe bölmek gerekmiyordu, değil mi? Ama, bölünüyor! Peki bölmenin amacı ne?

Irak'ı, ulusal devlet olmaktan çıkartacak biçimde, etnik ve dinsel toplumlara bölmek, bir tek Amerika'yı güden Federal Reserve Bank'ta odaklanmış çokuluslu özel bankerlerin "Tek Dünya Devleti" kurma amaçlarıyla örtüşüyor ve bunlar bugün Irak'ta yaptıklarını, eğer durdurulamayacak olurlarsa, süreç içerisinde -ülkem Türkiye de dahil olmak üzere- yeryüzündeki bütün ulus devletlere uygulayacaklardır.

Sevgili Miriam, *"Bana biraz kendinden sözet, "* diyorsun. Yazarım ben. Yaşım 48. Dokuz gün sonra 49'a gireceğim. Dört kitabım var yayımlanmış. Şu an beşinci kitabımı bitirmek üzereyim. 1986'da Sovyetler'in teslim bayrağı çekmesinden sonra Türkiye'de basın — yayında ve aydın-

lar arasında birden bire patlak veren "Ulus Devlet Düşmanlığı" ve "Tek Dünya Devleti" savunuculuğu akımının nereden kaynaklandığını irdeleyen bir çalışma bu. Amerika'da yaşanan şeylerin Amerika'nın uydusu olan Türkiye'de de tıpkısıyla yaşandığını düşündürecek pek çok belirtiler var. 1 eylül 1961 günlü Christian Science Monitor gazetesinde şöyle bir haber çıkmış: *"Federal Reserve Bank'ın ortaklarından J. P. Morgan, 1915 Mart'ında, Amerika'da yayımlanan gazeteler içerisinde en etkin olanları saptayıp bunların yayın çizgilerini denetlemek üzere basın dünyasından üst düzey 12 kişiyi seçip işe aldı. Bunlar, büyük gazetelerden yalnızca 25 tanesini denetlemenin bütün kamuoyunu belirlemeye yeteceğini saptadılar. Bu 25 gazetenin genel yayın yönetmenleri, ulusal ve uluslararası konularda, J. P. Morgan'ın çıkarları doğrultusunda yayınlar yapmaları karşılığında aylığa bağlanarak satın alındılar. "*

Bunlar Amerika'nın "dolma" kalemleri..

Bir de bizimkiler var.

Şu ara kitabıma yoğunlaşacağım için, yazışmamız aksayabilir Miriam; ama sen lütfen yaz. Dünyaya, olan bitene, arada bir Amerikalı kara derili solcu bir kadının gözünden bakmak çok güzel bir duygu. Epey yoruldum bugün. Az sonra yatacağım. Bugüne dek şöyle doğru dürüst bir fotoğrafını göndermedin. Gönderdiğin savaş karşıtı gösteri fotoğraflarında bir sürü insan arasında hangisi sensin çıkaramadım doğrusu. Neyse. Belki düşümde görürüm seni.. :)

Selamlar

WILLIAM CLARK'IN

AMERİKAN MEDYASINDA SANSÜRLENEN YAZISI

IRAK SAVAŞININ

GERÇEK NEDENLERİ

KONUŞULMAYAN GERÇEĞİN MAKROEKONOMİK

VE JEOSTRATEJİK ÇÖZÜMLEMESİ

W. Clark/Ocak 2003

"Bir ulus hem cahil hem de özgür olmak istiyorsa, asla olmamış ve olamayacak bir şeyi istiyordur... İnsanlar bilgi olmadan güvende olamazlar. Basın özgür olduğunda ve herkes okuyabildiğinde, herkes güvendedir."

Thomas Jefferson'ın bu sözleri, ulusumuzu kuşatan olayların talihsizliğini somutlaştırmaktadır. Yönetimimiz Irak'la savaşmaya hazırlanırken, ülkemizin **yaklaşan bu çatışmayla ilgili en kolay sorulan dahi yanıtlayamıyor olduğu** görülüyor.

Birincisi; neden Saddam'ı devirmek için hemen hemen hiçbir uluslararası destek yok? Eğer Irak'ın kitle imha silahları

programı gerçekten Başkan Bush'un tekrar tekrar söylediği kadar büyük bir tehdit unsuru ise, neden eski müttefiklerimiz Saddam'ı askeri olarak silahsızlandırmak üzere bir koalisyona katılmıyorlar?

İkincisi; 350'den çok bağımsız B. M. soruşturmasına rağmen neden **Irak'ın kitle imha silahlan programına sahip olduğunu gösteren hiçbir kanıt bulunamadı?** Aslında Bush yönetiminin Irak'ın kitle imha silahlarına ilişkin savlarının yanlış olduğu apaçık görülüyor. [1] [2]

Üçüncüsü; Başkan Bush'un söylemlerine karşın, **CIA Saddam Hüseyin ve El Kaide arasında hiçbir bağlantı bulamadı.** Tersine, bazı istihbarat analistleri **El Kaide'nin Kitle İmha Silahlarını, güvenliği olmayan eski Sovyetler Birliği'nden ya da Pakistan'daki kendi yandaşlarından almış olma olasılığının daha yüksek olduğuna** inanıyorlar.

Üstelik Kongre'nin Irak Çözümü konusundaki oylamasının hemen ardından, birden bire **Kuzey Kore'nin nükleer silah programı ihlalinden** haberdar olduk. Kim Jong II, bu yıl nükleer silah üretmek amacıyla uranyum işlemektedir. Başkan Bush, **Saddam'ın uykuda gibi görünen kitle imha silahlan programının, neden Kuzey Kore'nin aktif nükleer silah programından daha büyük bir tehdit olduğu sorusuna** mantıklı bir yanıt veremedi. Tuhaftır ki, Donald Rumsfeld, *"Saddam 'sürgün edilmiş' olsaydı bir Irak savaşını önleyebilirdik"* dedi.

Kafanız mı karıştı?

Oynadıkları oyunu size anlatacağım:

Saddam'ı devirmek için gerçek neden, aslında **euro...**

Amerikan medyası tarafından tümüyle örtbas edilse de, Irak bilmecesinin yanıtı çok basit, ancak bir o kadar da çarpıcı. Irak'ta yaklaşan savaş, gerçekte Langley'deki yöneticilerin ve Bush / Cheney yönetiminin petrole Jeostratejik bakış açısı ve **Amerikan dolarına karşı eurodan kaynaklanan ve gitgide artan makro ekonomik tehditle** ilgilidir. Yaklaşan bu savaşın asıl nedeni, **OPEC'in euroya daha fazla yaklaşmasını önlemektir.** Fakat OPEC'i ele geçirmek için, dünyada en büyük ikinci olduğu kanıtlanmış petrol rezervleriyle birlikte Irak'ı, Jeostratejik neme, **"petro-dolar" makro ekonomilerini** ve alternatif petrol kuru olarak **euronun,** Amerikan ekonomik hegemonyasına, halktan gizlenen gerçek bir tehdit oluşturduğu gerçeğini irdeleyecektir. Aşağıdaki alıntı, **Clinton Dönemi'nin zeki ve adının açıklanmasını istemeyen bir makro ekonomistinin yaklaşan Irak savaşına ilişkin konuşulmayan gerçeklere yaklaşımını** göstermektedir:

"Federal Rezerv'in en büyük kabusu, **OPEC'in uluslararası işlemleri dolar standardından euro standardına çevirmesidir.** Irak, aslında bu değişikliği Kasım 2000'de (1 euro = 82 cent iken) gerçekleştirdi ve bunu **doların euro karşısındaki düzenli düşüşünü göz önüne alarak** adeta bir haydut gibi yaptı.

"Bush yönetiminin ya da daha önemlisi kurumsal-askeri-endüstriyel ağ kümesinin Irak'ta kukla bir hükümet istemesinin nedeni **Irak'ı tekrar dolar standardına döndürmektir.** Ayrıca OPEC'in, özellikle de İran'ın -ki İran en büyük ikinci OPEC üreticisi olup petrol ihracatı için **euroya dönmeyi aktif olarak düşünmektedir-** euroya yönelmesini önlemeyi ummaktadır.

Bizim müşteri eyaletimiz olmasına karşın Suudi Arabistan'da rejim sallantıdadır. Bazı analistler, Irak'ın Amerikan saldırısıyla işgalinin 1979'da İran'da olduğu gibi bir **"Suudi Devrimi"ne** yol açmasının hiç de şaşırtıcı olmayacağını düşünmektedirler. [3]. Şüphesiz, Bush yönetimi bu risklerin son derece farkında. Bu nedenle, **neo-muhafazakar yöneticiler, Batı Karşıtı bir darbe durumunda, Suudi Ghawar petrol yataklarını kuşatmak ve kontrol altına almak üzere, Saddam sonrası dönemde Basra Körfezi bölgesinde geniş ve kalıcı askeri varlık bulundurmak** istiyor.

"Saddam, kaderini 2000 yılının sonunda euroya geçmeye karar verdiğinde mühürledi (ve hemen ardından Birleşmiş Milletler'deki 10 milyar dolarlık 'petrol karşılığı gıda' fonunu da euroya çevirdi.) - **bu noktada,** Bush II önderliğinde yeni bir Körfez Savaşı **kaçınılmaz** oldu. Ben herhangi bir şeyin bu savaşı durdurabileceğinden ciddi biçimde kuşku duyuyorum, ki **uysal bir rejimin Saddam'ın yerini alması bile, Irak'a yönelik askeri harekatı durdurmaya yetmez.**

"Rezerv kuru dışındaki her şey ve Suudi / İran petrol konuları bu yönetim için resmin dışında ve mar-

jinal önemdedir. **Dolar-euro tehdidi o kadar güçlü ki, OPEC işlem standardının dolardan euroya dönüşmesi sonucu, uzun vadede doların çöküşünü önlemek için kısa vadede ekonomik gerilemeyi göze alacaklardır.** Bütün bunlar, çok daha geniş ve Rusya, Hindistan ve Çin'i kuşatan Büyük Oyun'a tam olarak uymaktadır. "

Irak'ın petrol kuru değişikliğiyle ilgili bu bilgi ve gerçekler, olası yatırımcı ve tüketicilerin güvenini sarsacağı, tüketicinin alımları kısacağı, bizleri Ortadoğu petrollerinden vazgeçmeye itecek yeni bir enerji politikası oluşturmak konusunda siyasi baskı yaratacağı ve tabii ki Irak'la bir savaşa doğru yürüyüşümüzü durduracağı için, **Amerikan medyası ve Bush yönetimi tarafından sansürlenmektedir. Bu "devlet sırrı",** Radio Free Europe'da Saddam'ın petrol satışlarını dolardan euroya çevirmesi ile ilgili yayınlanan 6 Kasım 2000 tarihli makalede bulunabilir:

"Petrol ticaretinde **Bağdat'ın dolardan euroya geçişi,** Washington'ın ambargolar konusundaki sert tutumuna tepki vermek ve Avrupalılar'ı bu konuda meydan okumaya yüreklendirmek amacıyla yapılmıştır. Fakat bu politik mesaj, Irak'a milyonlara gelir kaybında mal olacaktır. RFE / RL muhabiri Charles Recknagel, Bağdat'ın euroya geçmekle neler kazanıp neler kaybedeceğine ve euroyla petrol satmanın etkilerine bakmaktadır. " [4]

Değişim sırasında pek çok analist Saddam'ın, o sırada politik bir tavır gibi görünen, petrol gelirinde milyonlardan vazgeçmesine çok şaşırmıştı. Fakat, bu Kasım 2000 makalesinin ana noktalarından birinin aksine, 2001 yılının sonlarından bu yana **doların euro karşısında düzenli bir biçimde gerilemesi** Irak'ın rezerv ve işlem kurlarında yaptığı değişiklikten son derece şık bir biçimde kâr ettiği anlamına gelmekteydi. Aslında *The Observer,* **"Irak dolan euroyla düşürerek iyi kâr ediyor"** başlıklı makalede bu gerçekleri açığa koydu:

"Saddam Hüseyin'in şaşırtıcı *siyasi* atağı, Irak'a hiç ummadığı yüzlerce milyon euro kazandırdı. 2000 yılı Ekim ayında Irak, **Amerikan dolarım - yani 'düşmanın kuru'nu- çok uluslu euro karşısında düşürmek için** çabaladı. [5]

Irak'ın petrol kuru değişimi **Amerikan medya toplulukları tarafından şaşırtıcı biçimde sansürlendiği** halde, bu *Observer* makalesi, **euronun 2001 yılı sonundan beri dolar karşısında neredeyse %25 değer kazandığım** göstermektedir. Bu, Irak'ın Birleşmiş Milletler'deki, daha önce dolar olarak tutulan, 10 milyar dolarlık "yiyecek için petrol" rezerv fonu için de geçerlidir - bu da değişimden bu yana aynı oranda değer kazanmıştır. Yukarıda sözü edilen **Clinton dönemi makro ekonomistine göre, OPEC'in euroya yavaş yavaş değil de ani bir geçiş yapması durumunda** aşağıdaki senaryo devreye girecek:

> **"OPEC'in euroya** geçişinin etkisi şu şekilde olacak: **Petrol tüketen ülkeler merkez bankalarındaki dolarları atıp yerine euro koymak zorunda** kalacaklar. Dolar %20-40 arası değer kaybedecek ve sonuçlar herkesin tahmin edebileceği gibi, yüksek enflasyon olacak. (Arjantin'deki kur krizini düşünün örneğin.) **Yabancı yatırımcılar Amerikan borsalarından ve dolara en-**

deksli değerlerden uzaklaşacak, tıpkı 1930'larda olduğu gibi **bankalara akın edilecek,** şu anki hesap açığı kapatılamayacak, bütçe açığı ödenemeyecek, vs...

Basit bir 3. Dünya ekonomik kriz senaryosu...

"Amerikan ekonomisi bir rezerv kuru olarak dolara çok yakından bağlıdır. Bu, Amerika başka türlü işlemez anlamına gelmez, fakat böyle sorunları önlemek için, geçiş adım adım olmalıdır (ve bunun muhtemel sonucu ABD ve AB'nin küresel ekonomide rolleri değişmeleri şeklinde olacaktır. "

Yukarıdaki senaryo, bazı ekonomik koşullar altında, akla çok da uzak değildir. Gerçekte, böyle bir ortamı yaratacak koşullardan biri yakın zamanda Ortadoğu'da tek başına Amerika tarafından girişilecek savaştır. Örneğin, petrol fiyatlarında gerçekleşecek büyük bir dalgalanma, dünyadaki en büyük Amerikan doları rezervini elinde bulunduran Japonya'nın zaten sallantıda olan bankacılık sisteminde büyük sorunlar yaratabilir. Irak savaşını ancak G-8 ülkelerini bir araya toplayacak sorumlu bir ABD yönetimi önleyebilirdi. O zaman, ABD global para sistemini görüşmeye açabilir ve euro/petrol konusunda uzlaşabilirdi. Ne yazık ki şu anki Bush yönetimi, para reformu konusunda **çok uluslu bir konferans yerine askeri harekatı yeğlemiştir.**

Saddam'ın devrilmesiyle birlikte, Amerika Basra Körfezi'nde büyük çaplı ve kalıcı bir askeri güç bulunduracak. Irak'ta yeni kurulacak rejimin korunması ve **diğer OPEC üreticilerine, petrol fiyatlarını euroya çevirmeleri halinde bir "rejim değişikliği" ile karşı karşıya kalabilecekleri uyarısında bu-**

lunmak için, o bölgede asker bulundurmaktan başka bir yol yok.

Bu yaz duyduğumuz ilginç olmasına karşın gündemde yeterince yer almayan bir durum da OPEC üyesi bir başka 'şer ekseni' ülkesi olan ve euro konusunda henüz kararsızlığını koruyan **İran'la** ilgiliydi:

"İranlı ve sektörel kaynaklar, İran'ın Avrupa'ya sattığı işlenmemiş petrolün bedelini **Amerikan doları yerine euro olarak** alma önerisinin, öncelikle ekonomiden kaynaklandığını bildirdiler.

"Ancak, İran geçenlerde kendisini **'şer ekseninin' bir parçası** olarak niteleyen ABD'den **intikam** alma fırsatını kullanırken, politikanın yine de her kararda rol oynayacağını ekledi.

"Parlamentodan bir temsilci, halen İran Merkez Bankası tarafından değerlendirilmekte olan önerinin parlamentoya sunulması halinde, büyük olasılıkla kabul edileceğini söyledi.

"Temsilci, ***'Parlamento üyelerinin bu fikri kabul etme olasılıkları çok yüksek... artık euro daha güçlü olduğuna göre, daha da mantıklı/*** dedi.

"Dahası ve belki de en ilginci, **2002'de İran Merkez Bankası'ndaki rezerv fonlarının büyük bölümü euroya kaydırıldı.** Petrol ödemelerini de euroya çevirmelerinin yakın olduğu görülüyor.

"Parlamento Kalkınma Komisyonu üyesi Muhammed Abasspour ülkenin Forex Rezerv Fonundaki varlıklarının **yarıdan fazlasının euroya çevrildiğini** bildirdi. Abasspour; **euronun dolar karşısındaki yüksek paritesinin Asya ülkelerine, -özellikle de petrol ihracatçılarına-, AB üyesi ülkelerle olan bağlarında yeni bir sayfa açma olanağı tanıdığına** dikkat çekti. ABD'nin parası sayesinde diğer ülkeleri yönettiğini ve doların diğer "çevrilebilir" paralara olan üstünlüğü sayesinde ABD'nin küresel ticareti tekeline aldığını, söyledi. Euro ile dolar arasındaki rekabetin küresel ticaretteki dolar tekelini ortadan kaldıracağı umudunu dile getirdi. " [7]

Bush yönetimi, Saddam'ı devirdikten sonra, **İran'ın dolara olan sadakatsizliği nedeniyle "teröre karşı savaşta" bir sonraki hedef haline geldiğine** karar verebilir. **İran'ın petrol ihracatında para birimi olarak euroya geçme düşüncesi** iyice belgelenmiştir. MSNBC'nin bu makalesi belki de yeni-muhafazakârlarm bu hedeflerine gönderme yapmaktadır:

"Bush iktidarı bir yandan hâlâ Saddam Hüseyin'i nasıl devireceğiyle uğraşırken, bir yandan da **başka hedefler** arayışına girmiştir. Başkan Bush Filistin lideri Yaser Arafat'ın devre dışı bırakılmasını istemiştir. Şimdi de hükümetten bazıları -ve onların başkentteki düşünce üretim kuruluşlarında çalışan yandaşları- **gözlerini İran'a ve hatta Suudi Arabistan'a dikmişlerdir.** Üst düzey bir İngiliz yetkilinin söylediği gibi; **"Herkes**

Bağdat'a gitmek istiyor. Gerçek erkekler ise Tahran'a gitmek istiyorlar. " [8]

Suudi Arabistan ve İran'la ilgili politik riskler bir yana, gerçekte Japonya da bir başka risk faktörü oluşturmaktadır. Uzun süreli bir Irak savaşından belki de en büyük zararı, Japonya'nın zayıf ekonomisi görebilecektir. [9] Bazı analistler, savaşın petrol fiyatlarının uzun süre yüksek kalmasına yol açması ya da kısa, ama büyük bir petrol zammı olması durumunda, **Japonya'nın hassas ekonomisinin çökeceğine** inanmaktadırlar. Japonya petrol fiyatlarına karşı aşın duyarlıdır ve bankalarının ödeme güçlüğüne girmesi durumunda, dünyanın bu ikinci büyük ekonomisinin çöküşü, ABD ekonomisi açısından oldukça yıkıcı olabilecek bir takım olaylara yol açabilir. **Aslında, bir Irak savaşında Japonya'nın düşmesi Pasifik'te başlayan ve hızla Avrupa ile Rusya'ya yayılan ekonomik çalkantılar yaratabilecektir.** ABD ve İngiltere hükümetlerinin aksine, Rus hükümeti dolara yönelişi engelleyecek güce sahip değildir ve böylesi bir durum, sonunda **OPEC'in euroya geçmesine** yol açabilir.

Bunlara ek olarak, Irak savaşı kötü giderse, ya da **uzarsa** başka riskler de doğabilir. **Kuveyt ile Venezüella da dahil, başka OPEC üyelerinde iç huzursuzluklar** çıkabilir. **Venezüella** tıpkı Saddam'ın 2000'de yaptığı gibi, **euroya geçebileceğini** belirtmiştir. Bu, ABD hükümetinin önlemeye çalıştığı; bir başka OPEC üyesinin daha petrol alım satımında euroya geçeceğini göstermektedir,

Bu arada, 'şer ekseni'nin sonuncu ülkesi **Kuzey Kore,** geçenlerde 7 Aralık 2002'den itibaren ticaret işlemlerinde **do-**

lardan vazgeçip euro kullanmaya karar vermiştir. [10] OPEC üreticilerinin aksine, Kuzey Kore'nin bu kararının ekonomik etkisi hissedilmeyecek ölçüde olsa da, Başkan Bush'un sert söyleminin jeopolitik çöküşünü temsil etmektedir. Kuzey Kore'nin, ülkeye uygulanan **petrol ambargosu** hakkındaki tavrı çok daha rahatsız edicidir. Petrole ve gıdaya acil ihtiyaçları olduğundan, çaresizlik içinde 1994-öncesi nükleer programlarını tekrar devreye sokmuşlardır. Uranyumun işlenmesi hızlanmıştır ve bu politikaları, ABD ile gıda ve petrol konusundaki görüşmeleri hızlandırmak amacını taşımaktadır. CIA Kuzey Kore'nin 2003'ün ikinci yansında 4 ilâ 6 nükleer silah üretebileceğini tahmin etmektedir. Kaderin bir cilvesi olarak, **Kuzey Kore'nin nükleer programıyla ilgili bu kriz, Saddam'la savaşın ne kadar sahte gerekçelere dayandığını göstermektedir.**

Ne yazık ki, George Bush, Dick Chaney, Donald Rumsfeld, Paul Wolfofitz ve Richard Perle gibi yeni muhafazakarlar, Newton yasalarının hem fizik hem de jeopolitik alanı eşit düzeyde kapsadığını kavrayamadılar: "Her hareket için eşit, fakat ters bir tepki vardır. "

Dünya, Amerika'yı 1990'lar boyunca, oldukça kendini düşünen, fakat temelde **yardımsever bir süper güç** olarak gördü. Irak (1990-91 & 1998), Sırbistan ve Kosova'daki askeri harekatlar BM ve NATO ile birlikte üstlenildi ve böylelikle **uluslararası yasallık** taşıdı. Aynı zamanda Başkan Clinton, Kuzey İrlanda'daki gerilimleri azaltmak için çalıştı ve İsrail — Filistin sorununun çözümü için uzlaşma girişiminde bulundu. Süper güç konumumuz **iyi niyetli** olarak yorumlandı.

Fakat, 11 Eylül öncesi ve sonrası dönemde, Bush yönetiminin **'önce Amerika'** politikaları, dış politikayı saldırgan bir askeri boyuta çekmenin yanı sıra, uluslararası anlaşmalara ka-

tılma isteksizliğiyle birlikte dış itibarımızı önemli ölçüde zedeledi. 11 Eylül'ü takip eden süre içinde, Başkan Bush'un 'savaş çığırtkanlığı' sonucu **BM onayı olmadan tek yanlı askeri güç kullanmak isteyen savaşçı bir süper güç** olarak görüldüğümüz için- küresel gerilim yaratıyor. Bunun dışında, bu yönetimin İsrail / Filistin sorunu ile ilgili uzlaşmalar içinde etkin olarak yer alamaması, talihsizliktir.

Ne acıdır ki, 11 Eylül trajedisinin hemen sonrasında tanık olduğumuz muazzam uluslararası sempati, yerini korku ve nefrete bıraktı. Bu yönetimin kavgacılığı, dünyanın bakış açısını değiştirdi ve **'Amerikan karşıtlığı' en yakın müttefiklerimiz arasında bile artış gösteriyor.**

Daha korkuncu, **Amerikan medyasının bildirmediği,** dolardan uzaklaşan ve euroya yönelen yabancı yönetimlerin fon kaynaklarındaki önemli değişimlerdir. [12 a] [12 b] Dünya toplumlarının Bush yönetimine inananı kaybettiği görülüyor. Amerikan yönetimi **kontrolsüz ve tehlikeli bir süper güç** olarak görülüyorsa, buna OPEC ile birlikte **ekonomik ceza** ile yanıt verilecek gibi gözüküyor. **Medya sansürüne rağmen, dolar standardını terk edip euroya yönelmenin akla yatkınlığı** büyüyor. **Hazel Handerson'un** ilginç bir İngiltere makalesi, canlı ve olası sonuçları şöyle özetliyor:

> "Amerikan egemenliğinin en olası sonu, Ortadoğu'ya yönelik Amerikan dış politikaları yüzünden ortaya çıkacak **yüksek petrol fiyatları ve** bir çok ekonomist tarafından beklenen **Amerikan dolarındaki daha derin devalüasyonun bileşimi yoluyla** meydana gelebilir. Bu senaryonun bazı unsurları şöyle:

1. Gözle görüldüğü kadarıyla 'terörle savaş' içinde önceleri zarara yol açan Amerika'nın küresel müdahaleleri -Amerika'nın tarihî yüksek ticari zararlarıyla birleştirilen- daha çok dolar talebine neden olur. Bu ve stok piyasadaki durgunluklar, Amerika'yı dünya sermayesi için daha az çekici yapıyor.

2. Gelişmekte olan daha çok ülke, **para rezervlerinin dolardan ayrılması ve euro ile dengelenmesinde Venezüella ve Çin'i** izliyor. Latin Amerika ve Asya'da Dolar-Euro tahvillerindeki böyle bir değişim, dolar ve euroyu pariteye daha yakın tutabilirdi.

3. OPEC bazı iç tartışmalara göre davranabilir ve serbest piyasa içinde **euronun benimsenmesine** karar verebilir. Amerika'nın Irak saldırısı, petrole varil basma 40 euro gönderir.

4. Bush yönetiminin yerli politika gündemini denetleme çabalan geri teper. 11 Eylül öncesindeki istihbarat hataları üzerindeki zararlar ve olası yeni terörist saldırıları üzerine yapılan uyarılar, hisse senetleri piyasasında düşüş başlatır.

5. Tüm demokratların ve Amerikan halkının % 57'sinin, enerji politikasını, yenilenebilir kaynaklar, verimlilik, standartlar, daha yüksek benzin vergilerine doğru yöneltme çabalan Bush yönetimi ve onun fosil petrol sanayi destekçileri tarafından engellenir. Böylece Amerika fiyat şoklarına maruz kalır.

6. Euro daha da yükseldiği ve dünyanın diğer para kaynağı haline geldiği için, AB kendi politik ve ekonomik gücünün farkına varır. G-8, euro ve doları

"ticaret bandı" içinde sabit tutar. Bu iki güçlü para birimini spekülasyoncuların ticaret ekranından uzakta tutar. Tony Blair İngilizleri bir neden öne sürerek euroya katılım için ikna eder.

7. Gelişmekte olan ülkeler Venezüella'nın öncülüğünü takip eden "sağlam" dövizleri ya da doları yitirirler ve karşı ticari anlaşmalar ve bilgisayar ortamındaki takaslar içinde mallarını doğrudan birbirleriyle değiş tokuş ederler. Başkan Chavez bu gibi 13 petrol-mal takası anlaşması imzaladı. Örneğin, Venezüella köylerinde sağlık hizmetleri karşılığı kliniklerin Küba ile yaptığı anlaşma.

Bu senaryonun sonu? ABD'nin artık hem muazzam ticaret açıklarını sürdürüp, hem de terörizme ya da kötülüğe karşı küresel çapta, sonu belli olmayan bir savaşı sürdürmesinin olanağı kalmamıştır. ABD tek taraflı politikalar izlemeyi bırakır, yeni bir iktidar çok taraflı geleneğe dönüşü başlatır, BM'i engellemekten vazgeçip ona yeniden katılır ve daha gerçekçi bir uluslararası işbirliğine yönelir. [13]

Venezüella'da hâlihazırda yaşanan gelişmelere gelince, yukarıdaki listede 1 ve 2 numaralı maddeler **Bush yönetiminin 2002 Nisan ayında Hugo Chavez'e karşı girişilen başarısız askeri darbeyi neden hemen desteklediğini** açıklayabilir. Darbe iki günde başarısızlıkla sonuçlandıysa da, çeşitli raporlar CIA ile Bush yönetiminin bunu onaylamış olduğunu ve hatta belki de sivil/askeri darbecilerle etkin bir işbirliği içinde olabileceğini bildirmektedirler:

"George W. Bush yönetimi yarıküre politikasının iflasının altını çizerek, başarısız darbeden en zararlı çıkan taraf oldu. Beyaz Saray yetkililerinin Carmona da dahil, darbenin liderleriyle buluştuğu bilgileri yavaş yavaş sızmakta. Hükümet Chavez'i iktidardan indirmeye yönelik anayasaya aykırı her türlü girişime karşı çıktığında diretmesine karşın, üst düzey ABD yetkililerinin sözleri bunu karşı tarafa iletmekte yetersiz kalmıştır...

"CIA'nin 1971'de Şili'deki bir grevde oynadığı rol de **Chavez'i devirmek için ekonomik ve sosyal istikrarsızlık yaratma** konusunda örnek oluşturabilir. Örgüt o yıl nakliyecilerin grevinde solcu Salvador Ailende hükümetini köşeye sıkıştırmak için grevin yapay olarak uzatılmasını gizlice ayarlamış ve finanse etmişti.

"Bu senaryo CIA ajanlarının, üst yönetimin nispeten önemsiz bir öğleden — sonra işi bırakma eylemini neredeyse başarılı bir darbeye dönüştürmek amacıyla hem Venezüella ordusuyla, hem de muhalif görüşteki işveren ve işçi liderleriyle birlikte hareket etmesini gerektiriyordu. " [14]

İlginçtir ki, Michael Ruppert'in bir makalesine göre, anlaşılan Venezüella Büyükelçisi Francisco Mieres-Lopez başarısız darbe girişiminden yaklaşık bir yıl kadar önce **petrol işlemlerinde standart olarak euroyu kabul etme fikrini ortaya atmıştı.** Dahası, CIA'nin demokratik seçimle işbaşına gelmiş olan

Chavez hükümetini devirme çabalarını hâlâ sürdürdüğü yolunda kanıtlar bulunmaktadır. Gerçekte, geçtiğimiz Aralık ayında **Uruguay hükümetinin bir yetkilisi Venezüella'da devam eden gizli CIA operasyonlarını** açığa çıkartmıştır:

> "Uruguaylı EP-FA kongre üyesi Jose Nayardi elinde **CIA ile Kuzey Amerikalı diğer istihbarat örgütlerinin Venezüella Başkanı Hugo Chavez Frias'ı 72 saat içinde devirmek için geniş kapsamlı bir planı uygulamaya koydukları yolunda bilgiler olduğunu** söylemektedir...
>
> Nayardi Washington'daki Bush yönetimiyle Uruguay hükümeti arasında **'Chavez Frias hükümetindeki direnişleri kırmak'** amacıyla beyaz yakalı yöneticilere ve sendika eylemcilerine verilecek destekte Uruguay'ın işbirliğini isteyen **çok gizli haberleşmelerin** kopyalarını ele geçirdiğini bildirmektedir. " [15]

Venezüella dünyanın dördüncü büyük petrol üreticisidir ve Bush/Cheney oligarşisi üzerinde sınırsız politik güçleri olan seçkin şirketler **Venezüella'nın petrol endüstrisinin özelleştirilmesine** ilgi göstermektedirler. Dahası, **Chavez'in 12 Güney Amerika ülkesi ve Küba'yla olan 'takas anlaşmaları' aslında Amerikan dolarını hayati önem taşıyan petrol alım satım birimi döngüsünün dışına çıkartmaktadır. Bu** ülkeler **Venezüella petrolü karşısında mal ticaretinde** bulunmakta, böylece **dolara olan ihtiyaç azalmaktadır.** Bu benzersiz petrol alışverişinin yaygınlaşması halinde, dolar üzerinde devalüasyon baskısı artabilir. **CIA'nin Hugo Chavez'i devirme girişimlerini sürdürmesi olası** görülmektedir.

Amerikan ekonomisi, rekor yükseklikteki ticaret açığımız (halen GSYH'nın yaklaşık %5'i), 6. 3 Trilyon dolarlık bir açık (GSYH'nın %60'ı) ve son zamanlarda yüz milyarlarca dolarlık yıllık bütçe açıklarına geri dönüş gibi belirgin yapısal dengesizlikler edinmiş durumdadır. 'Eski kurallara' göre bu faktörler herhangi bir ulusun parasını devalüe ederdi. O halde **bu yapısal dengesizliklere rağmen dolar nasıl olup da hâlâ baskın durumdadır?** Pek çok Amerikalı, Amerikan dolarının gücünün yalnızca ekonomik çıktımıza (yani GSYH) bağlı olduğunu sanmakla beraber, iktidardaki seçkinler **doların gücünün temelde diğer "çevrilebilir" para birimlerine oranla sahip olunan benzersiz iki avantaja bağlı bulunduğunu** bilmektedirler.

Gerçek şu ki, **1945'ten bu yana Amerikan dolarının gücü, onun uluslararası rezerv para birimi olmasına bağlıdır.** Böylelikle, küresel petrol alım satımları için resmi para birimi (petro-dolar) rolünü üstlenmektedir. **ABD bu resmi petrodolarlardan yüz milyarlarca basmakta, bunlar daha sonra ülkeler tarafından OPEC üreticilerinden (Irak, bir ölçüde Venezüella ve belki de yakın gelecekte İran hariç) petrol/enerji alımında kullanılmaktadır.** Daha sonra bu petrodolarlar OPEC'ten hazine kağıtları veya Amerikan hisseleri, gayri menkuller, vb. gibi **dolara bağlı diğer varlıklar aracılığıyla yeniden ABD'ye dönmektedir.** İşin özünde, küresel petrol tüketimi ABD ekonomisine teşvik sağlamaktadır. **Bu nedenle Avrupalılar uluslararası rezerv para birimi olarak dolarla rekabet etmek üzere euroyu yaratmışlardır.** Doğal olarak, AB petrol fiyatlarının euro cinsinden de verilmesini arzu etmektedir.

Amerikan dolar kurunun ve ekonomik gücünün değerlendirilmesi konusunda 'eski kurallar' esnek pazarımıza, ticari malların serbest dolaşımına, işçi başına yüksek randımana, üretim çıktısı/ticaret fazlalarına, hükümetin muhasebe metodolojilerini (örn. SEC) görmezden gelmesine, gelişmiş altyapıya, eğitim sistemine ve tabii toplam nakit akışıyla kârlılığa bağlıydı. **Üstün askeri gücümüz de dolara bir ölçüde ek güven duyulmasını sağlamaktaydı.** Bu faktörlerin çoğu hâlâ var olmakla birlikte, son yirmi yıldır ekonominin bazı 'güvenli sığınak' temellerini sulandırmış bulunmaktayız. ABD ekonomisi bünyesinde hız kazanan muazzam dengesizliklere ve yapısal sorunlara rağmen, **doların petrolde resmi para birimi olması** 'yeni kurallar[7] yaratmıştır. *Asia Times'da* yayınlanan bir makaleden aşağıdaki alıntılar resmi petrol para birimimizle **dolar hegemonyasının erdemlerini** (veya borçları dolar cinsinden ifade edilen gelişmekte olan ülkelerin bakış açısıyla "zararlarını") ele almaktadır:

> 1971'de, ABD Başkanı Richard Nixon'un doları II. Dünya Savaşı'nın sonundaki **Bretton Woods** konferansında kararlaştırıldığı şekliyle **altın standardından (onsu 35$ karşılığı) kopartmasından** bu yana, **dolar ABD'nin ve yalnızca ABD'nin resmen basabildiği küresel bir para enstrümanı** olmuştur. Artık resmi para birimi olan dolar ABD'nin rekor cari — hesap açıklarına ve önde gelen borçlu ülke durumuna karşın, 16 yılın ticaret ağırlıklı en yüksek değerindedir. ABD dış borçları 4 Nisan itibarıyla 6. 021 Trilyon $; Gayrı safi Yurtiçi Hasılası (GSYH) ise 9 Trilyon dolardı.

Dünya ticareti şu anda ABD'nin dolar ürettiği ve dünyanın geri kalanının doların alabileceği şeyler ürettiği bir oyun. Dünyanın birbirine bağlı ekonomileri artık görece üstünlük yakalamak için ticaret yapmıyorlar, onlar **ihtiyaç duyulan "dolar olarak tanımlanmış" dış borç olarak hizmet edecek dolan yakalamak ve iç rezervlerin karşılığı olan dolar rezervini toplamak için ihracatta** yarışıyorlar. Dünya merkez bankaları kendi paralarını spekülatif ve manipülatif saldırılardan korumak için dolaşımda olan paralarının değerinde dolar rezervi oluşturmak ve bulundurmak zorundadır. Pazar baskısıyla değeri düşen belirli bir para birimi, o merkez bankasının daha çok dolar rezervi bulundurması zorunluluğunu doğurur. Bu, sonunda **dünya merkez bankalarını daha çok dolar kazanmaya ve bulundurmaya iten, yerleşmiş ve güçlü bir dolar desteği yaratır ve doları daha da güçlü yapar.** Bu fenomen **dolar hegemonyası** olarak bilinir. Fenomen, jeopolitik bir kendine özgülük tarafından inşa edilmiştir, ki bu **petrol gibi kritik malların dolarla tanımlanmasına** yol açar. Herkes dolan kabul ediyor **çünkü dolar petrol alabiliyor.** Petro-dolar'ın geri dönüşümü ABD'nin petrol üreten ülkelere 1973 yılından beri gösterdiği hoşgörüdür.

Kural olarak, **dolar rezervleri ABD ekonomisine sermaye fazlası yaratacak şekilde ABD aktiflerine yatırılmalıdır.** Amerikan sermaye fazlası da karşılığında Amerikan ticari açığını finanse eder. Hatta **bölgesi önemsenmeksizin, dolar olarak tanımlanmış herhangi bir kâr aslında ABD kândır. Petrol dolarla tanımlandığına ve dolar da ABD hükümeti tarafından basıldı-**

gına göre, GERÇEKTE ABD, DÜNYA PETROLLERİ-NE PARA VERMEDEN SAHİP OLMAKTADIR. Ve böylece Amerika daha çok yeşil banknot bastıkça, Amerikan kârının (mal, mülk, yatırım) fiyatı daha çok artacaktır.

Suudi Arabistan'la 1973'te yapılan bu eşsiz jeopolitik anlaşma son 30 yılda bizim lehimize işledi, anlaşma petrol için var olan kur riskimizi eledi, dolarla tanımlanan bütün mal/mülk ve karın değerini yükseltti, ve Federal Merkez'in gerçekten büyük bir borç yaratmasını ve kredi (ya da bazı ekonomistlerin deyimiyle "kredi kopuğu") yayılmasını sağladı Amerikan ekonomik yapısındaki bu dengesizlikler bazı şartlar sağlandığı sürece desteklenebilir:

1. Ülkeler enerji ve hayati ihtiyaçları için petrol arayış ve talebinde bulunduğu sürece.

2. Küresel petrol işlemleri için kullanılan para birimi ABD doları olarak kaldığı sürece (yalnızca ABD doları)

Bu önemli faktörler, ABD'yi 2. Dünya savaşı sonrası ekonomik ve askeri hegemon haline getirmiştir. Gelgelelim, **EURONUN ORTAYA ÇIKMASI, ÖNEMLİ VE YENİ BİR FAKTÖRDÜR VE AYNI ZAMANDA AMERİKAN EKONOMİK HEGEMONYASINA BAŞ TEHDİT olarak görülmektedir.** Buna ek olarak Aralık 2002'de 10 yeni ülke daha AB'ye tam üye olarak alınmıştır. 2004'te bu toplam 9, 6 trilyon gayri safi milli hasıla ve ABD ekonomisiyle yanşan 450 milyon insan olarak sonuçlanacak. (10, 5 trilyon gayri safi milli hasıla, 280 milyon kişi ABD)

OPEC PETROL PAZAR ANALİZ DEPARTMANI Başkanı Javad Yargani'nin Nisan 2002'de İspanya'ya yaptığı ziya-

ret sırasındaki konuşması özellikle ilginçtir. Konuşma tamamen **OPEC işlem kur standardı dolar ve euro konusunu** ele alır. Yetkiliden yapılan bazı alıntılar **OPEC'in petrol kurunda euroya geçişi hızlandıracak durum kavrayışını** içerir. Aslında onun samimi uyanları dikkate alınırsa, kendisinin geçiş için göstermiş olduğu iki değişken, konuşmanın yapıldığı 2002 baharından itibaren gerçekleşmiştir. **Euro hakkında bu can alıcı olgular ve onun petrolü elde edebilme potansiyeli** Avrupa basınında tartışılsa da **Amerikan medyasında tamamen sansürlenmiştir.**

> "Akla gelen soru, euro dünya finansal piyasasında kendini tesis edebilecek, **Amerikan üstünlüğüne meydan okuyacak** ve sonunda **petrol piyasasında doların üstünlüğünü sona erdirecek** bir değişimi tetikleyecek mi? Hepimiz biliyoruz ki **"büyük" ABD doları saltanatı 1945'ten bu yana hüküm sürmekte,** ve son birkaç yılda Amerika'nın ekonomik üstünlüğüyle daha da gelişti, ki bu yakın gelecekte değişmeyebilecek bir durum. 90'ların sonunda yabana döviz işlemlerinin 4/5'i ve tüm dünya ihracatının yarısı dolar olarak tanımlanmıştır. Bunlara ek olarak ABD kuru tüm resmi döviz rezervlerinin 2/3'ünü oluşturur. Üretimde Amerika'dan çok daha ileride olan ülkeler bile dünyanın ABD dolarına bağımlı olması nedeniyle, dış ödemeleri için dolar bulundurmak zorundadır. Dünya ticaretinin dolar olarak tanımlanışında doların payı da elbette ABD'nin dünya ticaretindeki payından daha fazladır.
>
> "Euro dolar karşısında, uzun dönemde daha avantajlıdır. Euronun ticaret alanı ABD'ye kıyasla daha

fazladır ve aynı zamanda ABD'nin hali hazırda büyük bütçe açıkları vardır; buna karşı euro bölgesinin daha dengeli bir dış bütçe pozisyonu vardır. **Petrol kurunun dolar olarak kalması için öne sürülen rakip görüşlerden biri; ana üretici olmasının yanı sıra ABD'nin büyük bir petrol ithalatçısı olmasıdır.** Fakat istatistiklere bakıldığında, ham petrol ithalatı ve petrol ürünleri alımında euro bölgesi daha büyük bir alandır.

"Avrupa'nın petrol fiyatlarının dolardan euroya dönmesini tercih edeceği açık, ki bu aynı zamanda kur riskini de ortadan kaldıracak, **euro talebini artıracak ve** bu da **euronun fiyatını yükseltecek.** Bunlara ek olarak küresel ticarette **petrol çok önemli bir madde olduğu için fiyatlandırma euroya kayarsa, bu euronun bir dünya para birimi olarak kabul edilmesinde bir itici güç** olabilir. Ayrıca **OPEC üyesi ülkelere AB ülkelerinin ticari bağları çok kuvvetli, OPEC müşterilerinin %45'inden fazlası AB ülkelerinden geliyor, aynı zamanda OPEC üyeleri petrol ve ham petrol ürünlerinin AB için ana temsilcisi.**

Euronun **başarısının** en son noktası, **Avrupa'nın petrol üreticisi iki ülkesi İngiltere ve Norveç'in** para birliğine katılması olur. Doğal olarak gelecekte euro bölgesine böyle bir katılım -onların Kuzey denizindeki 2 ana petrol üreticisi olduğu düşünülürse- Avrupa'yı daha önemli yapar, ki burası dünya ham petrolünün kalbi Brent'e ev sahipliği yapıyor. Bu durum **petrol fiyatlandırılmasında euroya geçişte bir hızlanma** sağlayabilir.

"Ben OPEC'in ileride euroya geçişi tamamen es geçmeyeceğine inanıyorum. Örgüt, günümüzdeki birçok finansal kurum gibi, yeni bir birim olan euronun hayatına nasıl yerleşeceği konusunda kanıya varıyor. Piyasadaki oyuncular için kritik soru ise, euronun genel değeri, istikran ve AB içindeki diğer ülkelerin para birliğine girip girmeyeceği.

Ortadoğu ve Avrupa arasında karşılıklı ticaretin arttığı ve Avrupa'nın bölgenin ana ekonomik ortağı olduğu düşünülürse, **petrol fiyatlandırmasının euroyla yapılması olasıdır.** Bu durum ticaret yapan iki blok arasındaki bağlan, ticareti artırarak besleyecek ve bu, **Avrupa'yı Ortadoğu'ya yatırım yapmaya teşvik edecektir.**

Tabii uzun dönemde şu soru akla geliyor: İkili bir sistem eş zamanlı olarak çalışabilir mi? **Bah yarıküreye dolar kuru uygulanırken, dünyanın geri kalanı euro kullanabilir mi?** Euro petrol işlemlerinde zemin kazandı mı? Bu euroya bir sınav sorusu olarak kalacak.

"Euro dolara meydan okumalı mı? Bu sorunun yanıtı petrol hesaplarının da euro olarak tanımlanmasını içerebilir ve uzun dönemde daha çok ülkeye fayda getirecek bir sistem oluşturabilir. Tabii ki bu Avrupa entegrasyonu ve güçlü Avrupa ekonomisiyle gerçekleşebilir. **Ben euronun başarılı olmasını diliyorum. "**

Bu önemli konuşma irdelenir ve Avrupa'nın Mayıs 2004'te 10 yeni ülkeyle 450 milyona çıkacağı düşünülürse, **OPEC'in euroya geçişinde bir hızlanma** olacaktır. Avrupa'nın

toplam gayri safi milli hasılası 7 trilyon dolardan 9. 6 dolara çıkacak, Avrupa Birliği'nin nüfusu ABD'den %33 büyük olacak, ve **OPEC ham petrolünün yarısından fazlası 2004 ortası itibariyle Avrupa'ya satılacaktır.** Üstelik bu hesap daha geleceğin olası euro kullanıcılarını, İngiltere, Norveç, Danimarka ve İsveç'i içermemektedir. Ayrıca şu not edilmelidir ki, 2002'nin sonlarından itibaren euro dolarla eş veya daha yüksek işlem görmüştür ve analistler doların bu göreceli düşüşünü 2003'te de sürdürmesini beklemektedir.

Son duruma göre Tony Blair para birliğine girmek için sıkı lobi yapmakta ve bu dönemde katılım olacak gibi görünmektedir. **Eğer İngiltere euroyu kabul ederse bence birlikte planlanmış bir çabayla euroyu uluslararası bir rezerv haline getirmeye çalışacaktır.** Aşağıdaki bilgileri uluslararası para piyasasını dikkatle analiz eden bir makro ekonomistten aldım:

> "Önemli oy muhtemelen İsveç olacak ki oylama önümüzdeki sonbahar yapılacak ve muhtemelen sıradaki Danimarka'ya hız kazandıracak. Danimarka'daki seçimler euronun rahatlıkla geçeceğini gösteriyor ve Norveç'teki seçimlerde euronun lehine artış olduğunu gösteriyor. Aslında Norveç'in şimdiden çoğu Avrupa ekonomik birimine entegre olması (AET üyeliğiyle) ve onların takdir edilen kurlarıyla euroya geçiş kolay olmayacak, fakat büyük ekonomik katkı getirecek.
>
> "İsveçlilerle birlikte büyük olasılıkla Danimarkalılar ve Norveçliler de aynı yoldan gidecek. Uluslararası işlem ve rezerv konusunda **euroya geçmede esas engel, ingilizler.** İngilizler için döviz değişiminde pounddan

euroya geçişte kurun düşmesi öncelikle önemli ve şu ana kadar **İngilizleri eurodan uzak tutan budur.** İngiltere'nin euroya uyumu önemli bir baskı yaratabilir - ki bu uluslararası Petrol Exchange Londra'da ticarileştirilmiştir- ve Norveçlilerin AB'ye katılmalarına bir itirazları olamaz.

"Sonunda **doların global üstünlüğünün azaltılması konusundaki planlar** uygulamaya geçirildi ve görebildiğim kadarıyla hızlandırmak için tek neden var. **OPEC tarafından yapılacak bir kur değişikliği** - politik engellemelerden (endişeli OPEC üyeleri yüzünden) ya da doların düzensiz düşüşü dolayısıyla (Japon bankasının yüksek petrol fiyatları yüzünden batması ve bunu izleyen uzun Irak anlaşmazlığı) 2004 yılından önce mümkün görünmüyor, fakat **2010 yılı sonundan önce bunun gerçekleşmesi** oldukça mümkün."

Diğer bir deyişle, sadece ekonomik ve mali yönden bakıldığında, 2005/2006 yıllarında, pek çok OPEC üyesi için euronun petrol fiyatlandırılmasında kullanılmaya başlanması mantıklı olacak. Bu tabii ki **doların değerini düşürecek** ve eğer Amerikan yönetimi hemen yapısal mali değişiklikler yapmaz ya da **OPEC'e yönelik muazzam bir askeri güç kullanmazsa, A8D ekonomisini yaralayacak...**

Bu olası gelişmelerle karşılaşınca, **Başkan Bush'un Amerika'yı korumak üzere Irak'ta OPEC kotalarından çok fazla petrol üretmeyi başlatmak, dünya çapında petrol fiyatlarını düşürmek ve böylece OPEC'in fiyat kontrolünü denetimine almak için 2003'te Saddam'ı devirmek niyetinde oldu-**

ğunu varsayıyorum. Amaç gayet basit olsa da uzak vadeli amaçlar inanılmaz çarpıcı: 'teröre karşı savaş'ı **OPEC'in karar verme mekanizmasını yok etmek, böylece kartelin petrol fiyatlarında euro bazında yapacağı kaçınılmaz değişiklikleri engellemek için** kullanmak.

Bush yönetimi Saddam sonrası OPEC'in kartel fiyat kontrollerini nasıl sona erdirecektir? Öncelikle **yeni gelen yönetim (görünüşte bir Amerikalı General) Irak'ı standart dolar kullanımına geri döndürecek.** Daha sonra, yönetimdeki yeni cunta, Amerikan ordusu tarafından korunan petrol yataklarında, Irak'ta petrol üretimini hızlandırmak için, OPEC'in günlük 2 milyon varillik kotasının oldukça üstünde bir artış için, gerekenlerin yapılmasını üstlenecek.

Dr. Nayyer Ali muhafazakarların uzun vadeli **OPEC kartelini yok etme** amacını gerçekleştirmesinin kısa ve öz bir analizini sunuyor:

> "... Geniş petrol yataklarına rağmen, **Irak hiçbir zaman rezervleriyle orantılı bir üretim yapamadı.** Körfez Savaşı'ndan beri, Irak'ın üretimi yaptırımlar, yiyecek için petrol programı çerçevesindeki satışlar (bu çerçevede Irak son 5 yılda 60 milyar dolar değerinde petrol sattı) ve başka etkenler yüzünden hep sınırlandı. Bu miktar yılda 1 milyar varilden de aza indi. Irak dünya ekonomisine yeniden katılırsa, yılda 2. 5 milyar ya da günde 7 milyon varile varan bir üretim yapar.
>
> "Dünyadaki toplam petrol üretimi günde 75 milyon varil civarındayken, OPEC üyesi üreticileri günde 25 milyon varil üretiyor.

"Bunun sonuçları ne olabilir? İki bariz sonuç var.

"Birincisi, stratejisi üretimi sınırlandırarak fiyatları en üst düzeye çekmek olan **OPEC'in çöküşü...** Bu kadar çok petrol üretebilen bir Irak'la yapılmak istenen de budur. Amerika, **üretiminin OPEC tarafından günde 2 milyon varille sınırlandırılmasına izin vermeyecektir.** Eğer Irak kotasını aşarsa, hangi OPEC ülkesi 5 milyon varillik üretiminden vazgeçer ki? Bunu yapmaya ekonomik olarak hiçbirinin gücü yetmez ve **OPEC yok olur.** Bu ikinci büyük bir sonuca yol açar ki, bu varilde 10 dolar civarında bir düşüştür. Şu anda dünyada yılda 25 milyar varil petrol kullanılmaktadır, bu durumda 15 dolarlık bir düşüş petrol tüketicisi ülkelerin ham petrol giderlerinde yılda 375 milyar dolarlık gerileme demektir.

"... Irak savaşı para getirmeyecek bir şey değildir. Fakat **OPEC'i yok edecek** bir neden olabilir. Bu her ne kadar uzun vadeli, Irak'ın petrol tesislerinde büyük yatırımlarla sağlanacak bir sonuç olsa da, gerçekleşebilir. "

Amerikalılar yakında çıkacak olan savaşın ekonomik risklerinden büyük ölçüde habersizler. Sadece petrol fiyatlarında ani artıştan -dolayısıyla büyük tehdit altındaki Japonya'nın zayıflamış ekonomisinden- değil, aynı zamanda **euroya geçen iki ülke olan Venezüella ve Irak'la** ilgili diğer risklerden, dolayısıyla saldırının, OPEC'in kendi 'iç müzakerelerini' uygulamak ve petrol fiyatlandırmasında **euroya geçmek için daha fazla hız** kazandırma olasılığından habersizler. Bush yönetimi **Saddam'ı devirip Irak'ın geniş petrol rezervlerinin kontrolü-**

nü ele alarak OPEC'teki diğer 10 ülkeyi parçalayıp yok edeceğine inanıyor.

Bu son konu, Saddam'ı devirip Irak'ın dokunulmamış petrol yataklarını elde edecek çabuk ve kolay bir zafer gibi en iyi durum senaryosu düşünüldüğünde bile, kuşkusuz önemli **bir kumardır.** OPEC karteli fiyat kontrolünün ellerinden alınacağı tehdidini hissedebilirler (her varilde 22-28 dolar). Belki de Bush yönetiminin petrol piyasasında Irak ham petrolüyle yer alması işe yarabilir, fakat benim kuşkum var. OPEC Irak'ın üretim kotasını aşmasını hoş görerek onlara kendi kendilerini cezalandırmak gibi bir ders mi verecek? **OPEC Viyana'da toplanıp, kendini korumak üzere euroya geçebilir. Böyle bir karar Amerikan dolarının hakimiyetine son verir ve dolayısıyla bizim ekonominin süper gücü konumumuzun da sonu olur.** Tekrar, bu konuda uzman arkadaşımın büyük kumara ilişkin zekice analizini sunuyorum:

> "Bugünün uluslararası düzeninin **küçük kirli sırlarından** biri, **HERHANGİ BİR ANDA DOLAR KULLANIMINDAN TOPLUCA VAZGEÇMELERİ HALİNDE, DÜNYA ÜLKELERİNİN ABD'NİN HAKİMİYETİNİ DEVİRECEKLERİDİR. Bu Amerika'nın egemenliğinin şu an ve görünen geleceği için kaçınılmaz gerçeğidir.**
>
> "Böyle bir gidişin takip edilmemesi diğer batılılaşmış, gelişmiş ulusların bunu izleyen büyük karışıklıkları yaşamakla ilgilenmedikleri gerçeğiyle ilgili sonuçlar doğuruyor. Fakat elbette ki, bu **Amerika'nın bir tür KALPAZAN MİLLET olduğunun topluca kav-**

ranması halinde gerçekleşebilir. Amerika'nın küresel egemenliğinin doğuracağı tehlikelerin, uluslararası düzenin yok olmasının yol açacağı tehlikelerden daha büyük olduğu görüldü. Bush yönetimi ve muhafazakar olmayanların hareketi, kısaca mevcut ekonomik egemenliğin üstüne askeri egemenliğin geleceği savıyla, bunun olamayacağını garantilemek için çok yönlü bir hareketi başlattı.

"Bu dar senaryo içerisinde benim canlandırdığım uzlaşmaz çelişki, Don Kişotvari hareketlerin bizzat önlemeyi amaçladığı sonuçlan doğurabileceğidir. Göreceğiz!"

Bu yönetim altında ne yazık ki yeniden büyük harcamalar yapmaya döndük. Ve güçlü SEC uygulamasının yokluğu yatırımcının güvenini daha da azalttı. Yabancı politika açısından, BM ve NATO vasıtasıyla çeşitli uluslararası paktlar ve uluslararası işbirliğinin feshedilmesi en yakın müttefiklerimizi bile kızdırdı.

Özetle:

Görünüşe göre, **Ortadoğu'da ya da Güney** Amerika'daki **OPEC üyesi devletlerin petrol alım satımlarında standart para birimi olarak euroya geçme konusunda yapacakları herhangi bir girişim ya ABD'nin açıkça askeri müdahalesiyle, ya da Amerikan istihbarat servislerinin müdahaleleriyle karşılaşacaktır.** Bush yönetimi *'teröre karşı sürekli savaş'* kisvesi altında **Irak savaşının açıkça söylenmeyen, ancak son**

derece gerçek makroekonomik nedenleri konusunda Amerikan halkını yanlış yönlendirmektedir. Irak'taki bu savaş Saddam'ın eski Kitle İmha Silâhları Programı'ndan gelecek herhangi bir tehdide, ya da terörizme **dayanmamaktadır. Bu savaş, küresel petrol alışverişinde kullanılacak para birimi için yapılacaktır. Petrol fiyatının euro cinsinden belirlenmesini engellemek için savaşılacaktır.**

Ne yazık ki **Amerika büyük ölçüde cahil ve kendinden hoşnut** bir hale gelmiştir. Pek çoğumuz inanç ve gerçekler yerine, korku ve yalanlarla yönetilmeyi kabulleniyoruz. Saddam'ın ABD karşısında âcil bir tehdit oluşturmadığı gerçeğini reddederek, hükümetimizin Irak'ta destek görmeyen bir savaşa girip bu tehlikeli **'önleyici doktrini'** başlatmasına izin verecek miyiz? Üstelik, ekonomimizin muazzam borç çevrimi, hesapsız 2001 yılı vergi kesintileri, rekor düzeyde ticaret açıkları, sürdürülemez kredi genişlemesi, şirket hesaplarının istismarı, sıfıra yakın kişisel tasarruflar, rekor düzeyde kişisel borçluluk ve Ortadoğu petrolüne olan bağımlılığımızla aşın tüketimimize bağlı yapısal zayıflığını hiç ele alamıyoruz.

Başkan Bush'un Dr. Blix'in Irak'ta Kitle İmha Silâhlarıyla ilgili olarak neyi bulduğuna ya da bulamadığına bakmaksızın, dünyanın geriye kalan petrolünün büyük bölümünü ele geçirmek amacıyla bu **'önleyici'** emperyalist savaşa girişip, sonra da **Irak'ın yeterince yararlanılmayan petrolünü kullanarak OPEC petrol kartelini ortadan kaldırmaya kararlı olduğu** anlaşılıyor. Bu **kumar** işe yarayacak mı? Göreceğiz. Öte yandan, savaşlar tarihi hiç amaçlanmamış sonuçlarla doludur. Ülkemizin yalnızca El-Kaide desteğinde artan terörizmden değil, **uluslararası toplumun ve OPEC üyelerinin ekonomik tepkilerinden de zarar görmesi olasıdır.** Hükümetimiz uluslararası yasa-

lan bir yana itip Irak'a karşı tek taraflı bir savaşı sürdürür ve uluslararası alanda bir parya haline gelirken, bizler oturup CNN mi seyredeceğiz? Küresel petrol işlemlerini yöneten bir ekonomiyi **zorla** kabul ettirirken, **serbest** piyasa kapitalizmini tümüyle bir yana mı bırakacağız? Son olarak da, Avrupalı müttefiklerimizden bu kadar çoğunu kendimizden uzaklaştırırsak, uluslararası El-Kaide terörizmini etkin bir biçimde nasıl engelleyebileceğiz?

Kendi kendimize şu temel soruyu sormamız gerekir: **Kahraman, ama saf genç askerlerimizi, küresel petrol alım satımlarında dolar hegemonyasını tüfeklerinin namlularıyla kabul ettirmek için dünyanın dört bir yanında göndermemiz, ahlâki açıdan savunulabilir mi?** Güney Amerika'da demokratik seçimle işbaşına gelmiş bir hükümetin kuşkulu biçimde devrilmesini görmezden gelirken, öte yanda **kendi aşırı petrol tüketimimizi beslemek için Ortadoğu'nun emperyalist işgaline izin mi vereceğiz?** Bir Amerikan Başkanının **petrol ihracatında kullanmak üzere kendi egemenlik haklan çerçevesinde seçtikleri döviz cinsi yüzünden OPEC ülke(leri)ni askeri müdahaleyle tehdit etmesi, kabul edilebilir mi?** Bu sorularda **Dr. Peter Dale Scott'un** duygularına katılıyorum:

> "... Umarım ki, aklı başında Amerikalılar, **Amerika'nın kendi yol açtığı bu (finansal) krizde pek az, ya da hiç rolleri olmayan bir başka ülkedeki sivillerin tepesine füze ve bomba yağdırmanın uygun olduğu** düşüncesine karşı çıkacaklardır... "
>
> "... Benimsenecek tek yol, işin özündeki bu sorunlara çok yönlü yaklaşımdır. **ABD** askeriyle dünya-

ya hükmedecek kadar güçlüdür. Ekonomik açıdan ise gerilemekte, rekabet gücünü gittikçe kaybetmekte ve borçlan artmaktadır. Bush taraftarlarının niyetinin, sanki ekonomik tepki tehdidi hiç yokmuş gibi, **ekonomik gerçeklere askeri gerçeklerle baskın çıkmak** olduğu görülmektedir. **İngiltere'nin 1956'da düşen İngiliz poundunu desteklemenin koşulu olarak, ABD tarafından Süveyş'ten nasıl küçültücü bir şekilde geri çekilmek zorunda bırakıldığı** unutulmamalıdır.. [19]

İşin garibi, **bu hükümetin saldırgan politikaları tam da önlemeyi umdukları sonuca; yani OPEC'in euroya geçmesine yol açabilir.** Bilinçli **yurtseverler** militan emperyalist girişimlerin yalnızca uluslararası konumumuzu zedelemekle kalmayıp, aynı zamanda ekonomik istikrarımıza da büyük zarar verdiğini görmektedirler. Bu nedenle, sessiz durmak yalnızca yanlış olmakla kalmaz; aynı zamanda da **sahte bir yurtseverlik** olur. Ülkemizin 'zorba' bir süper güç olması, kaba kuvvete güvenmesi ve bu şekilde gelişmiş ülkeleri ya da **OPEC'i dolar standardından vazgeçip -tek bir kalem darbesiyle- euroya geçerek ABD İmparatorluğunu yıkmaya zorlaması** karşısında sessiz kalıp seyretmemeliyiz.

Kaderimiz böyle olmak zorunda değildir. Hükümetimizden enerji tasarrufuna, **yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesine** ve açıkların gerçek anlamda azaltılmasına olanak tanıyacak dengeli bütçeler hazırlamaya yönelik uzun ve güç yolculuğu başlatmasını ne zaman isteyeceğiz? Ne zaman hesapsız 2001 vergi kesintilerini geri alıp dengeli bir bütçe yapacak, şirket hesaplarını düzenleyen yasalar çıkartacak ve üretimle ihracat sektörlerimize büyük yatırımlar yapıp ekonomi-

mizi ağır, ama sağlam adımlarla ticaret açığından ticaret fazlası konumuna geçirebileceğiz? Uluslararası "güvenli sığınak" konumumuzu yeniden kazanmak ve sürdürmek istiyorsak, bunları ve daha pek çok zorlu yapısal değişikliği yapmamız gerektiği hiç kuşku görülmemektedir.

Bundan başka, hükümetimizin **G-8 ülkeleriyle küresel para sistemini oluşturmak için görüşmelere başlaması** zorunludur. **Ekonomimizi alternatif rezerv para birimi olması kaçınılmaz olan euroya uyarlamalıyız.** Ekonomist aydınların **ABD'nin bir sonraki "Bretton Woods Konferansı'nı" yapmaya hazırlanması tavsiyelerine** katılıyorum. **ABD hükümeti euronun gelecekteki uluslararası rezerv para birimi olacağını kabul etmeli** ve dolar ile euronun parasal takas gurubu içinde eşit rezerv statüsü içinde olmasını desteklemeliler. Bu hayati önemi olan ikili OPEC benzin muamele standartlarını kolaylaştıracaktır. Ayrıca Asya bloğunda yer alan Yen/Yuan para birimlerini de küresel para sistemini dengelemesi açısından tercih edilecek rezerv para birimi olarak incelemek, sağ görülü bir hareket olur. Maalesef, Bush yönetiminin değişmez, katı siyasi ideolojisi, yapılması kaçınılmaz olması gereken bu ekonomik reformlarla uyuşmuyor. Lakin bu ülkenin insanları olarak biz, yeni bir yönetim talep etmeliyiz. Sorumluluk sahibi, dengeli bütçe yapabilecek, muhafazakar mali politikaları uygulayacak ve uluslararası işbirliği amaçlayan çok yönlü dış politikaları gerçekleştirecek liderlere ihtiyacımız var.

Bunun kadar önemli olan, **Thomas Jefferson'ın demokrasinin tek koruma mekanizması olan özgür basın** fikrine boyun eğmeliyiz. **AMERİKAN İNSANI BU MAKALEDE BAHSEDİLEN KONULARIN FARKINDA BİLE DEĞİL, ÇÜNKÜ AMERİKAN MEDYASI ÜLKE İÇİNDE BİLGİ AKI-**

ŞINI SÜZEN TÜKETİM/EĞLENCE AMAÇLI MERCİLERİN ELİNDEDİR. Maalesef, bugün karşılaşılan güç durumun kısmi sorumlusu **halkı bilgilendirme vazifesini yerine getiremeyen** bu mercilerdir. Kongremiz demokrasiyi tehdit eden bu durumu engellemek için reformları kanunlaştırmalıdır. **Internet gerçeklere ulaşmada tek kaynak olmaktan çıkmalıdır.**

Savaşların sebebinin ideoloji / din olduğu söylenir. Görünüşe göre Bush yönetimi bir üçüncü savaş sebebi ortaya çıkaracak, "petrol savaşı". Fakat, **dünyanın, petrollerini dolar değil de euro ile satan egemen devletlerini askeri güç kullanarak fethe kalkışan bu emperyalist Amerika imparatoruna hoşgörü göstermeyeceğinden korkuyorum.** Onların gündemi dünya toplumu tarafından biliniyor, fakat ne zaman **Amerikan yurtseverleri** onların vahşi tecavüzünden haberdar olacaklar.

"Eğer yeterince büyük bir yalan söylersen ve onu tekrarlarsan, insanlar sonunda ona inanacaklardır. "

"Bir yalan ancak yalanın doğuracağı siyasi, ekonomik ve askeri sonuçlarına karşı kalkan oluşturmak için sürdürülebilir. Bu yüzden devletin ihtilafı baskı altından tutmak için bütün gücünü kullanması hayati önem taşır, ancak nihayetinde yalanın en büyük düşmanı olan gerçek, devletin de en büyük düşmanı haline gelir. "

Petrol hakkında giriş bilgi

Petrol ve Irak konusuna nasıl gelindiğini anlamak için dört makaleyi **Michael Ruppert**'in web sitesinde (From the Wilderness) kaynakça bölümünde listeledim. Rubbert'in bazı makaleleri zaman zaman sinir bozucu olsa da petrol ve Bush'un enerji ve terörü engellemek üzere savaş açma ikilemi hakkında

detaylı araştırmaları çok aydınlatıcıdır. Aşağıda Irak'la ilgili jeostratejik konular kısaca değerlendirilecektir.

Dolar ve euro tehdidinin yanında, kapıda görünen Irak savaşının nedenlerine bakıldığında **Hazar Denizi bölgesinin coğrafi konumunun da etkili olduğu görülür. 1990 yılının ortalarından beri Orta Asya'daki Hazar Denizi bölgesinin 200 milyar varil işlenmemiş petrole sahip olduğu bilinir (Suudi Arabistan'dan sonra ikinci sırada).**

Enron'un yapmış olduğu fizibilite araştırmasına dayalı olarak bu petrolü piyasaya sürmenin en kolay ve en ucuz yolu KAZAKİSTAN, AFGANİSTAN VE PAKİSTAN ÜZERİNDEN MALTA SINIRINA ULAŞAN BİR BORU HATTI'dır. 1998'de sonradan Halliburton'un CEO'su olan Dick Cheney, bu boru hattının yapılması konusundaki ilgisini ifade etmiştir.

Gerçekte HAZAR PETROL REZERVLERİ, CHENEY'İN MAYIS 2001'DE YAYINLADIĞI ENERJİ PLANINDA, ANA UNSURU OLUŞTURMAKTAdır. Bu rapora göre, ABD 2020 yılında ihtiyacı olan petrolün %90'ını ithal edecektir. Bu yüzden, HAZAR BÖLGESİ'NDEKİ PETROLÜ ELDE ETMEK, AMERİKA'NIN ENERJİ GEREKSİNİMİNİ KARŞILAMADA VE ORTA DOĞU PETROLLERİNE BAĞIMLILIĞI AZALTMADA ETKİLİ OLACAK STRATEJİK HEDEF olarak görülmektedir.

Bir Fransız kitabına göre (Unutulan Gerçek), Bush yönetimi Taliban'a empoze edilen BM ambargosunu önemsememiş ve 2 Şubat 2001 ve 6 Ağustos 2001 tarihleri arasında, bu düzenbaz rejim taraflarıyla pazarlığa girişmiştir. Bu kitaba göre Taliban, bir önceki Pakistan elçisinin, Bay Naik, verdiği

demece göre, işbirlikçi görülmemiştir. Verdiği rapora göre ABD taleplerinin kabul edilmemesi durumunda Talibani askeri güçle tehdit etmiştir. Tesadüfi olarak, Bush yönetimi ve Cheney'in enerji planı, 9/11 Bin Laden olayıyla karşılaşmıştır. Hazır bulunan ABD askeri CIA'nin kuzey anlaşma liderlerine para temin etmesiyle Afganistan'ı işgal etmiş ve Talibanı bozguna uğratmıştır. Batı yanlısı Karzai hükümeti yönetime getirilmiştir. Böylece 2002'deki Boru hattı projesi tekrar gündeme gelmiş oldu.

Gelgeldim, AÇILAN VE ANALİZ EDİLEN ÜÇ KUYUDAN SONRA, HAZAR BÖLGESİ'NİN YALNIZCA 10-20 MİLYAR VARİL PETROLE SAHİP OLDUĞU ANLAŞILMIŞTIR. Aynı zamanda petrolün kalitesinin düşük ve sülfür oranının yüksek olduğu tespit edilmiştir. Akabinde BÜYÜK FİRMALAR, ARTIK KARLI OLMADIĞI ANLAŞILAN HAZAR BORU HATTI PROJELERİNİ İPTAL ETMİŞLERDİR. Maalesef Hazar Denizi Bölgesi hakkındaki bu son haber, ABD, Hindistan, Çin, Asya ve Avrupa için ciddi göstergeleri açığa çıkarmıştır, buna göre endüstrileşmiş ve gelişmiş devletler için halihazırdaki petrol miktarı %20 azalmış oldu (küresel tahmin 1. 2 trilyondan 1 trilyona inmiş oldu). **BU SEBEPLE BUSH YÖNETİMİ, DİKKATİNİ ANİDEN MİKTARI TESPİT EDİLMEMİŞ AMA DÜNYANIN TOPLAM %11 (112 MİLYAR VARİL) PETROL REZERVİNE SAHİP OLDUĞU İSPATLANAN IRAK'A ÇEVİRDİ.** Fakat, 1970'ten beri Irak'ta hiçbir coğrafi araştırma yapılmamıştır. Rusya, Fransa ve ABD petrol firmaları **200 milyar varil petrole sahip Irak'ın bu keşfedilmemiş sahalarını kiralama hevesindedirler.** Büyük düşman Laden, böylece yeni bir numara halk düşmanı olan Saddam Hüseyin ile yer değiştirmiş oldu. Coğrafi siyaset açısından petrol rezervlerini tüketmenin etkisini gözden geçirmek

ve bunun olası sonuçlarının sivil özgürlüğü ve demokratik gidişatı nasıl kemireceğini öğrenmek isteyenler **emekli ABD Özel** Güç **Memuru Stan** Goff'un *"Sonsuz Savaş ve Kökleri"* adlı makalesinde ortaya konmuş ölçülü bir analiz bulacaklardır. Aynı şekilde 11 Eylül hakkında gündeme gelmemiş tespitleri gözden geçirmek isteyenler **Gore Vidal'in kaleme aldığı "İç Düşman" makalesinde açıklayıcı bir giriş kısmı bulacaklardır. BU MAKALE İTALYA'DA BİR İNGİLİZ GÖZETMEN EŞLİĞİNDE BASILMASINA RAĞMEN, ABD MEDYASINDA BASILMAMIŞTIR.** Vidal'in son kitabı, *Savaş Hayali,* bu makalenin önsözünü oluşturur. Sonuç olarak, İngiliz politikacı Nafeezz Mosaddeq 9/11 trajedisi hakkında bölümler halinde düzenlenmiş *"Özgürlük için Savaş: Neden ve Nasıl Amerika'ya saldırıldı, 11 Eylül 2001"*de sorular yöneltmekte ve çok aydınlatıcı bilgiler içermektedir.

EK: Belli başlı, dikkate değer, Para hareketleri (2003 yılı Ocak ayı sonları)

Makalemi bitirdikten sonra, ilginç para hareketleri gelişmeleri ve bu konu hakkında analistlerin fikirlerini okumaya başladım. Son gelişmeler EK adı altında kapsama dahil edilmiştir. Takip eden iki makale Ocak ayında **euroya bağlantılı olarak doların ani devalüasyonu** hakkındadır. Her iki makalede geleneksel dolar rezervi tutucusu **Rusya'nın dolar/euro mübadelesi** konusunu kendi siyasi fikirleriyle bağlantılı olduğunu ileri sürüyor. Makaleler eğer Bush Irak konusunda taraflı pozisyonunu devam ettirirse karşılaşılabilecek olası olayları içeriyor:

> "Perşembe günü Amerikan hükümetinin Irak savaşıyla ilgili bazı şahince sözleri nedeniyle doların durumu belirsizliğini korudu.. **Rus Merkez Bankasının dolara bağlı varlıkların cazibesinin azaldığı yönünde**

verdiği bir takım sinyaller de doları olumsuz etkiledi. "

"Oleg Vyugin, ilk Rusya merkez bankası başkan yardımcısı, bankaların yabancı rezervlerdeki ABD dolan payını kesmeyi ve diğer para birimlerinin payını artırmayı planladıklarını açıkladı. "

"Bazı analistler Vyugin'in bu açıklamasında ABD ile Rusya'nın arasındaki açığın büyütülmesi ve bazı potansiyel müttefiklerle Irak'ın BM silah denetçilerinin isteklerine uyulması için ikna edilmesinin amaçlandığı sorgulanmıştır. "

"Rusya'nın yabana para rezervi Dünyanın en büyük merkez bankalarına nispeten az olmasına rağmen Marc Chandler, New York şubesi HSBC Para Strateji Başkanı, "Diğer merkez bankalarının takip edeceği ve bunun halihazırdaki ABD bütçe açığıyla ilgisinin ne olacağı" sorusunu sordu. "

"Bütçedeki bu açık yaklaşık olarak toplam yerel üretimin, GDP, %5'i oranında ve doların ensesinde önemi büyük, ağır bir yük özelliği taşıyor. "

Bir sonraki gün (Ocak 25), bazı analistler bu parasal hareketlerin **yalnızca şu anki coğrafi — politik gerilimle alakalı olamayabileceğini** bunun yanında **siyasi motivasyona işaret ettiğini tekrarladılar.** Bu belki de **Bush yönetiminin Irak'taki pozisyonuyla ilgili bir uyarı ateşi** olabilir mi? Merkez bankalarının bu görülmedik para hareketi düzen bozucu nitelikte.

"Aniden sözde dolar yavaşladı ve bu iniş yavaş veya kademeli görünmüyor. "

"Gerçekte **doların euro karşısındaki düşüşü** analistleri bile şaşırttı: bir Dow Jones Newswire yabana para mübadele anketine göre sadece 10 gün önce büyük para mübadele bankaları Şubat ortalarında euronun $1. 06 artacağını ve yıl sonuna kadar $1. 10'a erişemeyeceğini açıkladı. Fakat euro Cuma günü $1. 0850 sıçradı ve daha o zamandan dolar karşısında %4 kazanarak analistlerin tahminlerini yeniden gözden geçirme gerekliliğiyle karşı karşıya bıraktı. İsviçre Frank'ı son dört yılın en yüksek seviyesine ulaştı ve dolar sterlin karşısında geriledi. "

"Muhtemelen Hazine, ABD pazarının güvenilirliği gösteren en etkili barometre. Doların düşüşü, altın ve hisse senetleri üzerindeki baskıya rağmen, hazine güvenli görünmeye devam etti. "

"Yine de daha çok dikkat çekici hale gelen uyan sinyalleri mevcuttu. Bu hafta **Rusya** Merkez Bankası yabancı rezervlerinde ABD aktif değerlerinin oranını düşürüleceğini, yani **dolar. satılacağını ve doların az getirişi olan değer olarak ilan edileceğini açıkladı. "**

"Analistler dünyanın dolar rezervinde aslan payına sahip olan bazı Asya ülkelerine ait merkez bankalarının da aynı şeyi yapmayı tasarladıklarına inanıyordu. A. U. S., olası Irak savaşı bu gidişatı hızlandırabilirdi. "

Fakat, Dünyanın büyük kısmı savaşa karşı olduğundan, ABD'nin Irak üzerindeki savaş politikası zaten dünyadaki

ABD kıymetlerini olumsuz yönde etkilemişti. Ried Thunberg & Co. Wetport Conn'da Uluslararası economist Larry Greenberg'in ifadesi "İnancıma göre sermayenin akışı bir çare olamaz ama ABD'nin dünya devletleri tarafından nasıl algılandığını etkileyebilir. "

TÜRK BASININDA EURO-DOLAR İRDELEMELERİ

[Kronolojik]

RUSYA EUROTA GEÇERSE

Fikret Ertan, 19 Mayıs 2001, Zaman

Rusya ile Avrupa Birliği arasındaki ilişkiler giderek derinleşiyor, çeşitleniyor. Geçen perşembe günü Moskova'da AB Dönem Başkanı İsveç Başbakanı Goran Persson ve Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in açtığı *7.* zirve toplantısında ele alınan konularda sağlanan ilerlemeler ve yeni konuların gündeme girmesi bunun bariz işareti.

Goran Persson'un yanı sıra AB Komisyonu Başkanı Romano Prodi ve AB Ortak Dış Politika ve Savunma Yüksek Temsilcisi Javier Solana'nın da yer aldığı bu zirve toplantısında ana başlıklar alfanda mutat ekonomik ve güvenlik konulan ele alınırken **benim dikkatimi en çok Avrupa ortak para birimi Euro konusunda ve çevresinde gerçekleşen diyalog çekti.**

Euro'nun güçlenmesinde, yaygınlaşmasında başından beri kararlı, inatçı ve mücadeleci bir tavır ortaya koyan Romana Prodi, zirve sırasında Rusya'ya dolar yerine Euro ile işlem yapmalarını teklif etmiş bulunuyor. Haberlere göre, Prodi **Rusya'ya Euro'yu kullanmaları halinde ticaretin artacağını, yabancı sermaye girişinde patlama yaşanacağını ve döviz rezervlerinin** çok **güçleneceğini açıkça bildirmiş.** Ortak bildiriye de

yansıdığı gibi **Rusya, Prodi'nin teklifini ayrıntılarıyla inceleyeceğini taahhüt etmiş** şimdiden.

Ortak enerji yatırımları, ortak bir ekonomik bölge planlan gibi son derece önemli gelişmeleri bir tarafa koysak bile **Rusya'nın Euro'yu inceleme taahhüdü kendi başına çok önemli bir aşama** Rusya — AB işbirliği bakımından.

Rusya, malum, bizim gibi çok dolarize olan, Euro ile ticareti son derece düşük bir ülke. Moskova interbank döviz piyasasında geçen yıl yapılan **işlemlerin sadece yüzde 1'i Euro** üzerindendi; buna karşılık 2000 yılı işlem hacmi 124 milyar dolar olan bu piyasada doların **işlem hacmi yüzde 99 civarındaydı.** Diğer yandan, Rus ekonomisinde bugün dolaşımda olan 60 milyar dolar da var bulunuyor ayrıca.

Dünyanın **en büyük petrol ve doğalgaz ihracatçılarından olan Rusya bu mallardaki ihracatının çok büyük bölümünü dolar üzerinden** yapıyor. Kimi hesaplara göre Rusya, petrol, doğalgaz ve başka önemli madenlerinin ihracatının **yüzde 80'ini dolarla** gerçekleştiriyor. Bugün AB'nin petrol ithalatının yüzde 21'ini, doğalgaz ithalatının yüzde 41'ini Rusya'dan karşılıyor ve üstelik bu yüzdeler artma eğiliminde bir süredir. Kısacası, **Rusya orta vadede belki de AB'nin birinci petrol kaynağı** olacak. **AB bu ithalatların büyük bölümünü de dolar üzerinden yapıyor** şüphesiz. Ne var ki, **bu konuda yavaş da olsa bir değişiklik** gözleniyor. Rusya'nın doğalgaz devi Gazprom'un 1998 yılında birtakım Avrupa ülkeleriyle bu ülkelerin kendi paralan üzerinden doğalgaz ithalat, anlaşmaları yaptığı biliniyor. **İleride bu ülkeler belki kendi paraları yerine Euro'yu tercih edebilir, böylece Euro'ya beklediği çıkışı da sağlayabilirler,** kim bilir.

Diğer yandan, **bazı Rus şirketlerinin şimdiden Avrupa'dan yaptıkları ithalatları dolar yerine Euro ile yapmaya başladıkları** da biliniyor. Çok büyük olmasalar bile bu şirketler **Euro ile ithalat dolar ile ihracatı** tercih ediyorlar. Bazı Rus çelik şirketlerinin bu şekilde hareket ederek büyük kârlar ettikleri de orada — burada yazılıyor.

Euro'nun kendi ekonomisi ve global ekonomide oynayabileceği muhtemel yeni ve önemli rolün çoktandır farkında olan Rus hükümeti ve merkez bankası bu rolü daha da belirlemek, anlamak amacıyla 2 yıl kadar önce (1999) Rus Bilimler Akademisi'nden bir rapor hazırlamasını istemişti. Hazırlanan ve ilgililere bir süre sonra sunulan bu raporun bir yerinde şöyle deniyor: '... **Euro'nun Rusya'da kullanıma girmesi Rusya'nın stratejik menfaatleri ile doğrudan ilişkilidir ve bu durum Rusya'nın dünya ekonomisiyle bütünleşme şartlarını etkiler, değiştirir. Son tahlilde. Euro kullanımının sonuçlan ülke yararınadır. '**

Raporun nihai hükmü Rusya'nın Euro'ya kullanımına geçmesinden yana. Ne var ki, **bugünden Rusya'nın dolan terk edip Euro'ya geçmesinin söz konusu olduğunu** elbette söyleyemeyiz. Dolar, bizde, başka ülkelerde olduğu gibi Rusya'da da en güvenilir para; ama **Euro da arkasındaki siyasi destekle yavaş yavaş da olsa belli bir kullanıma, itibara kavuşuyor,** döviz piyasalarında ilerliyor. **Rusya'nın Euro'yu tercihi bu ilerlemeyi şüphesiz çok etkileyecektir. Rusya belli bir süre içinde Euro'ya geçmeye başlarsa hem ekonomik ve hem de siyasi alanda yeni dengelerin ortaya çıkacağı da şimdiden aşikar...**

TABLO DEĞİŞTİ

Fikret Ertan, 17 Temmuz 2002, Zaman

'... Global ekonominin birinci parası **dolara** gelince; bugün **dünya ticaretinin yansı hâlâ dolarla** yapılıyor. Milli rezervlerin üçte ikisi de dolar olarak muhafaza ediliyor. Dünya kambiyo — döviz işlemlerinin yüzde 83'ü dolarla gerçekleştiriliyor. Doların dünya ekonomisi ve finans sistemindeki bu hakimiyetinin temel sebebi de dev Amerikan ekonomisi elbette. Amerikan ekonomisi herkesin bildiği gibi dünyanın en büyük ekonomisi. Bu ekonomi dünya üretiminin beşte birini gerçekleştiriyor. Avrupa Birliği ekonomisi ise büyüklük bakımından Amerikan ekonomisine yakın du-

rumda; hatta bazı hesaplara göre onu aşıyor bile. Ekonomilerin dikkate alınan en önemli özelliklerinden, göstergelerinden olan cari işlemler bakımından Avrupa Birliği'nin fazlası, Amerika'nın ise açığı var.

Bu tabloya ek olarak geçen yıl başlayan, bu yıl artan ekonomik durgunluğa ve de 11 Eylül saldırılarının doğurduğu muazzam ekonomik sonuçlara rağmen dolar bugün dünyanın hâlâ rağbet ettiği, birikimlerini muhafaza ettiği birinci para.

Bunda da söylediğimiz gibi, Amerika'nın hâlâ dünyanın birinci ekonomisi, birinci büyük likidite piyasasına sahip olması ve 11 Eylül saldırılarına rağmen hâlâ en güvenilir ülke olma vasfını koruması belirleyici temel unsurlar olarak ortada duruyor.

İşte kısaca anlattığım bu faktörlerden dolayı **Amerikan Doları, Euro karşısında üstündür** ve **bu üstünlüğün daha uzun yıllar devam edeceği de aşikârdır. '**

Bu yılın başında yazdığım Dolar-Euro ilişkisini tahlil etmeye çalıştığım ve doların o zaman 88 **Euro'ya** eşit olduğu bir yazının sonunu yukarıdaki tabloyla bitirmiştim. Aradan **sadece 7 ay geçti ve o tablo oldukça değişti.**

Tablonun değişen kısımlarının başında **Euro'nun dolar karşısında yavaş yavaş değer kazanarak 31 ay sonra dolan geçmesi** geliyor. Pazartesi günü dünya piyasalarında 1 Euro= 1. 0055 dolardı ve bu durum dün de aşağı yukarı geçerliydi. Türkiye'de ise 1 Euro= 1. 720. 000 TL'ye kadar çıkarken 1 dolar 1. 680-690 TL aralığında işlem gördü.

Euro hesabi ve kaydi para olarak 1 Ocak 1999'da devreye sokulduğunda **parite 1 dolar=l Euro'ydu** ve o zaman Euro piyasada 1, 174 dolardan alınıp satılıyordu. Ne var ki, bu tarihten sonra **Euro, dolar karşısında sürekli gerilemeye başlamış 2 Aralık 1999'da ilk defa bire bir paritesinin altına düşüp 99, 95 sentten işlem görmeye başlamış bir ara tekrar yükselmiş, sonraları ise 84 sente kadar düşmüş ve yakın zamana kadar paritenin altında kalmıştı.** Bugün ise söylediğim gibi **1 Euro 1 dolardan fazla ediyor** ve bu durumun yıl sonuna kadar devam etmesi bekleniyor. Kısacası **doların Euro'ya karşı yaklaşık 3, 5 yıldır koruduğu üstünlük beklenmeyen gelişmelerle sona ermiş** görünüyor. Beklenmeyen bu

gelişmelerin başında Enron, WorldCom gibi büyük Amerikan şirketlerinde aniden ortaya çıkan muhasebe skandalları ve yolsuzluklarının Amerikan ekonomisi ve tabii dolara karşı duyulan güveni görülmedik ölçüde sarsması geliyor. Diğer gelişmeler arasında Amerikan bütçe açığının artma ihtimali, Irak'a yapılması planlanan harekat sonucunda bu açığın daha da artması, **Amerika'dan başka yerlere kaçmaya başlayan yabancı yatırımlar** sebebiyle cari işlemler açığının daha büyüme ihtimali gibi son derece önemli gelişmeler bunlar. Bunların arasında birçok kesimi endişelendiren konu ise bütçe açığı ve ticaret açığının aynı anda gelişmesi elbette. **Amerika, son aylara kadar bütçe fazlası veren bir ülkeydi; ama şimdi bu durum da değişmek üzere.** Bütçe fazlası ve ticaret açığı şeklindeki denklem bugün bütçe açığı, **ticaret açığı** olarak ortaya çıkmaya başlıyor. Üstelik ticaret açığının daha da artması ihtimali de çok güçlü. **Bu doların zayıflayıp başta Euro olmak üzere diğer önemli paralara karşı değer kaybının devam etmesiyle ciddi bir boyut da kazanabilir.**

Kısacası hem **dolar-Euro ilişkisi** hem de Amerikan ekonomisinin genel durumu yıl başına göre önemli ölçüde değişmiş bulunuyor. Yedi ay önceki tablo bugün aynı tablo değil. **Bu tabloyu çok hem de çok iyi izlemek gerekiyor...**

SUUDİ ARABİSTAN-RUSYA-AVRUPA ÜÇGENİ
DOLAR SİSTEMİ ÇÖKÜYOR MU?

Mirza Çetinkaya, 02 Şubat 2003, Zaman

İlkokulda okurken dünyanın yuvarlak olduğu ile ilgili verilen örneklerde kıyıya yaklaşan geminin önce dumanı sonra direkleri ve daha sonra diğer bölümlerinin görüldüğü anlatılırdı ya.

Moskova'daki bazı döviz büroları ya da İzvestia gazetesinin her günkü ön sayfasındaki döviz kurlarını gösteren tablolarda uzaktan çok sıfırlı bir rakam, ardından kırmızı beyaz bayrak en sonunda ise Türk Lirası ibaresi, diğer ülkelerin dövizlerinden daha önce insanın gözüne çarpıyor. Böylesi bir ülkenin vatandaşının diğer bir ülkenin döviziyle ilgili yorumlarda bulunması çok isabetli olmasa da dolar şahsımızın ve okuyucularımızın ceplerine pek uzak değildir.

Asıl temaya gelirsek...

'Uluslararası **dolar sistemi'nin** çöküşü mü ufukta beliriyor gerçekten? Evet, başta Rusya'da olmak üzere dünyada bu yönde ciddi bir görüş söz konusu. İtalya'da bir grup parlamenter, Çin'de, Japonya'da, Endonezya'da pek çok yetkili bu sorunun cevabı ve alternatifi üzerinde kafa yoruyor. **Olası Irak savaşına rağmen dünya piyasalarında Amerikan Dolan sürekli bir şekilde değer kaybediyor.** Rusya'da 'Uluslararası Dolar Sisteminin Çöküşü' adlı piyasaya son zamanlarda çıkan kitap, ekonomi ve iş çevrelerinde şu sıralarda en gözde eserlerin başında yer alıyor.

Parlamentonun alt kanadı Duma'nın desteği ile Politik Uzmanlar ve Müşavirler Birliği tarafından çıkartılan kitapta **I. ve II. dünya savaşlarından sonra ABD'nin kendi para birimi olan dolarla uluslararası para sistemini oluşturduğu; ancak şimdi Amerikan ekonomisindeki sorunlar ve dünyada cereyan eden farklı gelişmelerden dolayı doların istikrardan uzak durduğu ve ihtiyaçlara cevap veremediğinin görüldüğü** savunuluyor. Kitapta, buna rağmen dünyanın gereksiz sorunlarıyla fazla ilgilenmeyen ve ekonomiyi ön planda tutan AB'nin (Avrupa Birliği) para birimi **Euro'nun yeni bir sistemin öncüsü** olduğu vurgulanıyor. Rusya'daki bazı tezlere göre **ABD tarafından oluşturulan 'uluslararası dolar sistemi', İncil ve ahlaki değerlerle çatışmasına rağmen yıllarca suni olarak yaşatılıyor.** Toplu iletişim araçları propagandasıyla da son dönemlerde bu iskelete kan veriliyor.

Doların seyrettiği çizgi, **Rusya** Merkez Bankası'na bir sürü tedbir aldırttı bile. **Banka, çoğunlukla dolar şeklinde tuttuğu rezervlerini Euro, altın ve ingiliz Sterlini'ne çevirmeye başladı.**

Temel gerekçe olarak da zayıf dolar konjonktüründe rezervlerin korunması gösteriliyor.

Rusya Merkez Bankası'nın döviz rezervleri 1 Ocak 2003 tarihi itibarıyla 47 milyar 79 milyon dolar olarak gerçekleşti. Bunun yüzde 7, 8'i altın olarak bulunurken, yetkililer, bu oranı en az yüzde 50'lere çıkartmayı hedefliyor. **Dolar, Rusya'da da Euro'ya karşı değer kaybetmeye devam ediyor.** Gelirlerinin önemli bir bölümünü ihraç ettiği petrolden elde eden Rusya, doların tüm mal ve hizmetler karşısında göreceli olarak gerilemesi açısından da kazançlı. **Rusya** her gün 5. 03 milyon varil petrol ihraç ediyor. Dünya piyasalarında şu andaki petrol fiyatları ise varil başına 30 dolar

civarında bulunuyor. Rusya'da şu sıralarda Euro-Dolar çapraz kuru 1. 0775 şeklinde seyrediyor.

Çin ve Japonya'nın başında geldiği pek çok ülkede ABD'ye ait yeterince değerli evrak ve dolar bulunuyor. **ABD'nin kendisi gibi Irak'ın da en modern tesislerde bolca kâğıt (dolar) bastırdığı** artık herkesin malumu. Doğal olarak doların gücü, sahibinin genel gücüyle de orantılı. Ancak Amerika'nın içinde bulunduğu süreç, **doların başında asılı bulunan demoklesin kılıcını tutan ipten her gün bir ilmik daha kemiriyor. Irak'tan sonra Kuzey Kore, İran, bazı tahminlere göre de Belarus'un sırada olması da doların geleceğini gösteriyor.**

EURO-DOLAR SAVAŞI

Cengiz Özakıncı- Aydınlık, 23 Mart 2003

İkinci Dünya Savaşı, daha önce İngiltere'nin egemenliği altında bulunan ülkelerin Amerikan egemenliği altına girmesiyle sonuçlanmış, dolayısıyla Orta Doğu'da petrol üreten ülkeler de Amerikan boyunduruğuna girmişti. Bunun sonucu olarak, daha önce tüm dünyada İngiliz parası ile alınıp satılan petrol, Amerikan dolan ile satılmaya başlanmış, petrol tüketicisi olan bütün ülkeler, petrol alabilmek için Amerikan doları bulmak ve bulundurmak zorunda kalmış, dolar bulabilmek için, kendi dışsatım ürünlerini dünya pazarlarına dolar karşılığı satmaya yönelmiş, bu da Amerikan dolarının dünya üzerinde döviz olarak egemenliğini sağlamışta. Uluslar arası ticaretin, Amerikan dolan ile yapılması, dolar basma tekelini elinde bulunduran, istediği an para matbaalarını çalıştırıp istediği kadar dolar basabilen Amerika'ya kendi dışalımlarında kullanacağı dolan karşılıksız olarak basma olanağı vermiş, böylelikle Amerika dışarıdan aldığı her ürünü, doların bir kağıt olarak matbaada basım maliyetine elde eder olmuştu. Diyelim ki 100 doların matbaada kağıt olarak basılmasının maliyeti 1 dolardır. Amerika Türkiye'den 100 dolarlık makarna aldığı zaman, Türkiye'ye verdiği yüz doların basım maliyeti 1 dolar olduğundan, 100 dolarlık makarnayı gerçekte 1 dolara almış oluyordu. Diyelim ki Irak'tan 5 milyar dolarlık petrol aldı. Irak'a verdiği 5 milyar doların matbaa basım maliyeti varsayalım 2000 dolar ise, Amerika 5 milyar dolarlık petrolü, doların matbaada basım maliyeti olan 2000 dolara almış oluyordu. Ameri-

ka, doların uluslar arası geçer akçe olmasından vurgun vuran bir kalpazandı.

Kalpazan Amerika'nın dünya ticaretinde dolar üzerinden sağladığı egemenlik, Avrupa Birliği'nin 1999'da tek Avrupa parası olarak "euro"yu kabul etmesiyle sarsılmaya başladı. Avrupa Birliği, çıkaracağı paranın başlangıçta dolara denk olmasını istiyor, 1 euro = 1 dolar olacak, diyordu. Gelgeldim, Avrupa Birliği'nin parası 'euro' dolaşıma çıkar çıkmaz dolar karşısında değer yitirmeye başladı. 1 euro 83 sente dek düştü.. Bunun baş nedeni Avrupa topraklarında çıkmayan petrolü Orta Doğu ülkelerinden satın alırken ödemelerini kendi paralan olan "euro" ile yapamıyor, petrol almak için Amerikan dolan bulmak zorunda kalıyor olmalarıydı. Avrupa Birliği, petrolü Amerikan parası olan dolarla değil, kendi parası olan "euro" ile alabilmek için harekete geçti. İlk iş olarak Amerika'nın ambargo uyguladığı petrol ülkesi İran'a ve Suriye'ye petrolü dolarla değil euro ile satmasını teklif ettiler. İran ve Suriye, bu teklife olumlu yaklaşıp petrollerini dolar ile değil euro ile satabileceklerini, bunun için gerekli düzenlemeleri yapacaklarını söylediler. Euro'nun değerinin o an için dolardan düşük olması bu ülkeleri hemen euroya geçmekten alıkoyarken, Irak 1 Kasım 2000'de petrolünü dolar karşılığı değil "euro" ile satacağını duyurdu. 6 Kasım 2000'den başlayarak Irak, ilk elde bundan zarar edeceğini bile bile "euro"ya geçti. İşte Kalpazan Amerika'nın yediği ilk tokat budur.

Irak'ın ardından, petrol üreticisi Venezuela da petrolünün bir bölümünü dolarla değil euro ile satmaya başladı. Petrol İhraç Eden (OPEC) ülkeleri, ürettikleri petrolü dolar karşılığı değil euro ile satmak üzere hazırlıklara başladılar. Tam bu sırada, Kuzey Kore para işlemlerini euro ile yapma karan aldı. 18 Kasım 2002'den başlayarak yurtiçi işlemlerinde tamamen euro ve diğer paralar ile işlem yapacağını açıklayan Kuzey Kore, 1 Aralık 2002'den başlayarak tüm dış alım — satım işlerinde euroya geçti ve yurttaşlarının dolar bulundurmasını yasakladı. Irak'tan petrol alan Rusya ve Çin gibi ülkeler de Irak'a ödemelerini euro ile yapmak zorunda kaldıklarından, merkez bankalarındaki dolar dağarcıklarının yarısını euroya dönüştürdüler. Irak'ın petrolü dolarla değil euroyla satmaya başlamasının tetiklediği bir dizi girişimle dünya ölçeğinde dolara talep azaldı, euroya talep yükseldi. Bu, doların değer yitimine, euronun değer kazanmasına yol

açtı. Bugün euro dolardan daha pahalı ise bunun ilk ve baş nedeni Irak'ın petrolü üç yıldır dolarla değil euroyla satmasıdır.

Ülkelerin dolardan uzaklaşıp euroya yönelmeleri, zaten gerilemekte olan Amerikan ekonomisinde büyük bir düşüşe, gerilemeye, çöküşe yol açmıştır. 2, 5 trilyon dolar olan bütçe açığı, uluslar arası ticarette dolardan kaçıp euroya yönelenlerin çoğalması nedeniyle giderek büyümekte, 3, 5 trilyon dolan bulacağı görülmektedir. Amerika, kendi ekonomisindeki çöküşün Irak'ın euroya geçmesinin tetiklediği dolardan kaçış akımından kaynaklandığını çok iyi bilmektedir. Amerikanın "şer mihveri" olarak nitelediği ülkeler, hep dolardan uzaklaşıp euroya yönelen Irak, Suriye, Venezuela, İran, Kuzey Kore, vb. gibi ülkelerdir. Amerika'nın yanında olan ülkelerin başında, Avrupa Birliği'nde olmasına rağmen, euro'ya geçmemiş olan ve dolara bağımlılığını sürdüren İngiltere'nin gelmesi bir rastlantı değildir.

Amerika yeryüzünde euro ile petrol satımını yasaklayıp, petrolün yeniden dolar ile satılmasını sağlayamazsa, kalpazanlıkla koruduğu dünya egemenliğini sürdüremeyecek, bütçe açıklarını kapatamayacak, ekonomisi çökecek ve iflas edecektir. İşte Amerika bu nedenle petrolü euro ile satan Irak'ı başdüşman olarak bellemiştir. Amacı petrol alım satımında dolan yeniden biricik geçer akçe kılmaktır. Saddam'ı salt Irak'ı yeniden dolarla petrol satmaya yöneltmek için devirmeye çalışmaktadır. Saddam devrilse, yerine seçimlerle bir yönetim gelse, o 'demokratik' yönetim bile euro'dan kopup dolar'a yönelmedikçe Amerika amacına ulaşmış olmayacaktır. Amerika bu yüzden Venezuela'da Hugo Chavez'i devirmeye çalışmaktadır. Kuzey Kore ile sürtüşmektedir. Amerika yine aynı nedenle İran'ı Irak'tan sonra saldıracağı ikinci ülke olarak belirlemiştir. Sırada euro'ya yönelen Suriye ve diğer OPEC ülkeleri vardır. Çünkü bu savaş **bir yönüyle de** doların euro ile savaşıdır, dolan bırakıp euroya geçen veya geçmeye hazırlanan tüm ülkeler Amerikanın saldın hedefidir. Ülkeler, eurocular ve dolamlar olarak ikiye ayrılmıştır. Bu, 3. Dünya Savaşı'nın ilk adımıdır.

SAVAŞI, SADDAM'IN EURO TERCİHİ ÇIKARDI

Prof. Dr. Tatlıoğlu: Milliyet 8 Nisan 2003

Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. İsmail Tatlıoğlu, **Irak'taki savaşın, "Saddam Hüseyin'in dolar yerine euroyu tercih etmesinden" çıktığını** öne sürdü.

Prof. Dr. Tatlıoğlu, Bursa Aktif Genç İşadamları Derneği'nce (BUGİAD) düzenlenen toplantıda, **Saddam Hüseyin'in yaklaşık 1 yıldır petrol ticaretinde Amerikan Doları yerine AB para birimi Euro'yu kullanmasının, gelinen süreci en fazla tetikleyen etkenlerden biri olduğunu** savundu.

AB'nin, tek para sistemine geçmesiyle birlikte **euronun, doların en büyük rakibi olduğunu** kaydeden Prof. Dr. Tatlıoğlu, **"Irak'ın, Rusya'nın da desteğiyle euro ile alışveriş yapması, Amerikan ekonomisine çok büyük darbe vuracaktı. Savaşı Saddam'ın euro tercihi çıkardı. Amerika bu operasyonda çok büyük bir başarısızlık yaşamazsa, euronun dolara karşı pek şansı kalmaz"** dedi.

Hükümetin izlediği politikanın "silik" olduğunu öne süren Prof. Dr. İsmail Tatlıoğlu, şunları söyledi:

"Ben Bağdat bombalanırken ağlayan bir insanım ama ben bizim başbakanımızı da Bush'un ve Blair'in yanında görmek isterdim. Saddam bugüne kadar 1 milyon müslümanın canına kıymıştır. Bu coğrafyada sadece, (Ben müslümanla savaşmam) mantığı üzerine devlet politikası uygulanmaz. Yavuz Sultan Selim'in yaptığı en uzun sefer de islam coğrafyasınaydı. Ben sayın Tayyip Erdoğan'ın ve Abdullah Gül'ün de bu konuda benim gibi düşündüğüne inanıyorum. Ama bunu parlamentoda, ortamın ve medyanın da etkisiyle gruplarına anlatamadılar. " Türkiye'nin savaşta inisiyatif kullanamamasının ileride çok büyük sıkıntılara yol açabileceğine işaret eden Prof. Dr. Tatlıoğlu, "Kuzey Irak'ta inisiyatif almayan Türkiye, orada kaçtığı maliyetten çok daha fazlasını ileride Anadolu'da ödemek zorunda kalabilir. İnisiyatif almamış bir Türkiye, Filistin de dahil olmak üzere, tüm Ortadoğu'da ve Arap Yarımadası'ndaki mağduriyetlerin sebebi olacaktır" diye konuştu.

SUUDİ ARABİSTAN-RUSYA-AVRUPA ÜÇGENİ

Mirza Çetinkaya 13 Ekim 2003 Zaman

Halk arasındaki esprilere kadar kök salan petro-dolar sisteminin korunması için uluslararası savaşlar göze alınıyor alınmasına rağmen taht da sallanmıyor değil. **Suudi Arabistan — Rusya ve Euro üçgeninin** oluşturmak istediği sistem, bugün itibarıyla ve geleceğin potansiyel alternatifi olarak **petro-dolar sisteminin karşısında** yer alıyor. **Petro-dolara karşı petro-Euro...**

Zira pek çok gözlemci, **ABD'nin son dönemlerdeki, önleyici saldın (pre-emptive strike) doktrini ile perdelenen dominant agresif politikalarını, tahtı sallanan uluslararası dolar sisteminin korunma dürtüleri** şeklinde yorumluyor.

11 Eylül terör saldırılan ve ardından gelişen olaylar sürecinde terk edilen **Suudi Arabistan,** 'yerli işbirlikçiler Mihail Gorbaçov ve Eduard Şevardnadze' ile SSCB'yi dağıttıklarına inanan post Sovyet toplumunun asıl mirasçısı **Moskova ve Avrupa'nın, ABD'ye karşı bir de facto üçgeni oluşturduğu** gözleniyor. **Önleyici saldırılar, dolara karşı tasarlanmış** durumda.

Dünyanın en büyük iki petrol ihraç eden ülkesi olan **Suudi Arabistan ve Rusya,** son dönemlerde, uluslararası petrol fiyatlarını kendi menfaatleri doğrultusunda belirlemeye çalışıyor. Geçtiğimiz ayın ilk günlerinde Moskova'ya tarihî bir ziyaret gerçekleştiren Suudi Arabistan Prensi Abdullah Bin Abdulaziz ile Rusyalı yetkililer, bu alanda somut işbirliği paketleri üzerinde çalışmıştı. **Kuveyt'in yedeğinde Irak'a yerleşen ABD'ye karşı, Moskova ve Riyad'ın** ileride zengin Hazar ve Orta Asya enerji kaynaklanın da kullanması kuvvetli projeler arasında bulunuyor. Ağustos 1998'de düşük petrol fiyatları ile burnu sürtülen **Rusya,** kendisini çifte korumaya alıyor. Geçtiğimiz hafta ortaya çıkan bir habere göre **Rusya, ihraç ettiği petrolü Euro üzerinden satacak.** Almanya Başbakanı Gerhard Schroder, Ural Dağları'nın eteğinde bulunan Yekaterinburg kentine gerçekleştirdiği ekonomik çalışmalar ağırlıklı ziyaretinde, **Moskova'dan bu müjdeyi aldı. Rusya** Devlet Başkanı Vladimir Putin, medyaya sızan bu çalışma hakkında ihtiyatlı davrandı; ancak **petrolü Euro üzerinden satabileceklerinin işaretini** de kuvvetli bir şekilde, 'ihtimal dışı değil' sözüyle

vermiş oldu. Rusya'da ilginç olsun, dünyanın kaderini etkileyecek bir karar olsun fark etmez, 'ihtimal dışı değil' sözüyle başlayan sözlerin gücüne inanmak lazım. Zaten **Rusya Merkez Bankası da birkaç aydan beri döviz rezervlerini dolardan Euro** ve **sterline kaydırıyor.** En manidar olanı ise bir süre önce buradan da sözünü ettiğim şekilde, **Rusya'daki ekonomik çevreler, 'uluslararası dolar sisteminin çöküşü'ne inanıyor.** Hatta konuyla ilgili yazılan akademik bir çalışmada, **Hıristiyanlığın kutsal inançlarını bile hiçe sayarak kurulan 'uluslararası dolar** sistemi'nin artık teklediği savunuluyor.

Ünlü düşünür Hobbes, devletin ortaya çıkış şeklini basit ifadeyle ortadaki pastanın bölüşülmesi için hayata geçirilen organizasyon biçiminde açıklıyor. Ancak paylaşım mücadelesi zaman zaman sıcak çatışmalara da davetiye çıkartıyor maalesef. **Kendi hesabıma, Rusya'nın yeni kabul ettiği ve gerekirse nükleer silahların da kullanılabileceği 'önleyici saldırı' doktrininden daha çok dolara karşı başlatılan savunma saldırısını daha masumane ve gerçekçi buluyorum.**

DOLAR-EURO REKABETİ

Osman Çutsay, 04. 02. 2004 Cumhuriyet

Ters üçgenin ağırlıklı köşesi ise Irak'ta. Petrol ve dolar-Euro kavgası, üçgenin tüm köşelerinde petrolün özel bir rol oynuyor olması, ABD-'nin bölgesel işgal planında siyah altının taşıdığı öneme yönelik bir sinyal kabul ediliyor. Ancak bu, ABD'nin yeni **"küresel savunma stratejisi"** nin sadece finansman kaynağı olabilecek bir ağırlık taşıyor. Bu finansmandan daha önemlisinin **dolar ile Euro arasındaki güç denemeleri** olduğuna dikkat çeken bazı uzmanlara göre, **Irak savaşının arkasında saf haliyle petrol değil, bu sıvının dolar cinsinden dünya pazarlarında satışa sunulması** yatıyor.

Almanya'da yayımlanan aylık De: Bug gazetesinin sorularını yanıtlayan Berlin Hür Üniversitesi'yle Otto-Suhr Enstitüsü'nden iki araştırmacı, **Euro-dolar kutuplaşmasının,** gelişmelerin arka planını çok daha iyi aydınlattığını savundu. **Behrooz Abdolvand** ve **Matthias Adolf** a göre **petrolün fiyatı, özellikle 1973 sonrasında, petro-dolar üzerinden bir mali politika aracı halini aldı.** Böylece ABD dışındaki pazarlardaki ekonomik

gelişmeleri etkilemek de mümkün oldu. **Dünyadaki toplam paranın yüzde 60'ını oluşturan doların bu konumunu korumak amacıyla Irak'ın işgal edildiği görüşüne de değinen uzmanlara göre ABD yönetimi, doların petrole doğrudan bağlı uluslararası rolünü ve dolayısıyla da "jeo-ekonomik" konumunu sağlama almak için askeri araçlar kullanma eğiliminde.**

Avrupa ile Asya'nın petrol giriş ve çıkışlarına el koymakta kararlı ABD'nin, özellikle Romanya- Bulgaristan, Gürcistan- Azerbaycan ve altta da Irak gibi, Türkiye'yi doğrudan çevreleyen üç bölgede askeri ve politik nüfuzunu arttırması **"bir dizi ülkenin budanarak yeni ülkeler kurulması"** sonucu gerçekleşti. Bu süreç devam ediyor. Ters üçgenin altında kalan Türkiye'yi de eğer gerekli önlemleri almazsa, **Euro ile kapışmakta kararlı doların** budayıcı hesapları doğrultusunda bir kader bekliyor.

SUUD REJİMİNİ NE YAPMALI?

Taylan Bilgiç 07. 06. 2004 Evrensel

Suudi Arabistan'da tam olarak neler olup bittiğini kimse bilmiyor; ama neredeyse periyodik olarak yaşanan "şiddet patlamaları", Suud rejiminin yaklaşan çöküşüne dair ipuçları sunmakta. Geçen hafta, **El Kaide'ye bağlı bir grup, Suudi petrolünün kalbi olan El Hobar'a cüretkâr bir baskın** düzenledi. Saatler boyunca geniş bir arazide "kafir" aradılar, buldukları İngilizleri, Amerikalıları, Filipinlileri, Hindistanlıları öldürdüler. Günün sonunda 22 yabana ve 7 polis ölmüştü. **El Kaideciler, rehin tuttukları onlarca kişi sayesinde pazarlığa oturdular ve sonra polis eskortunda, çekip gittiler! Daha sonra, bu kaçışın ABD Büyükelçiliği tarafından onaylandığı anlaşılacaktı.**

El Kaide benzeri gruplar, Suudi Arabistan halkının, ülkenin Amerikan uşağı haline getirilmesine, petrolünü onyıllardır Batılı emperyalistlerin sınırsız yağmasına açmasına duyduğu derin öfkeden yararlanıyor.

Uşak rejimin sarsılmasının en önemli etkisi, ABD'nin bu ülkeye yönelik tutumunda kendini gösteriyor. **Birkaç ay öncesine kadar, "terörün kaynağının Suudi rejimi" olduğunu söyleyebilen neomuhafazakâr akıl hocaları, bugünler de pek suskun.** Zora düştüler ve İngilizlerle el ele

büyütüp yetiştirdikleri Suud Hanedanı'nı korumak zorundalar, ama bunu nasıl yapacakları henüz belli değil. Kesin olan, ABD — Suudi ilişkilerinin, son dönemde düzeldiği. Bu gidişatın en somut göstergesi, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün Riyad'a yaptığı ziyaret oldu. El Hobar baskınının yankıları sürerken, Gül, Suud rejimi ile bir güvenlik işbirliği anlaşması imzalanacağını duyurdu. Halkına düşman, çürüyen ortaçağ rejimine "yardım" eli, Türkiye'den gelmişti!

ABD Suud rejimine el uzatırken, hanedan da boş durmuyor tabii. Tırmanan petrol fiyatlarını indirmek için üretimi artırma çabası, seçime yaklaşan Bush yönetimini rahatlatmanın bir yolu. Gerçi El Kaide saldırılan nedeniyle pek işe yaradığı söylenemez, ama yine de "niyet" önemli!

ABD'ye yönelik daha kalıcı bir destek, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü'nün (OPEC) döviz rezervleri konusunda geliyor. **Çok değil üç-dört ay önce, OPEC içinde, rezervlerin dolardan Euro'ya geçirilmesi tartışılıyordu.** Böyle bir plan, **ABD dolarının dünya hakimiyetine vurulan önemli bir darbe** olabilirdi. Ama **Riyad hükümeti, geçtiğimiz hafta, Euro'yu "olgunlaşmamış" ilan ederek, bu politikaya karşı olduğunu ilan etti.** Suudi Arabistan Merkez Bankası'ndan Muhammed el Yasser, **"ABD doları, Ortadoğu bankaları için en güvenli seçenek olmayı sürdürüyor. Euro, henüz dolar karşısında rekabetçi bir statü kazanamadı"** diyordu.

Kasalarında 200 milyar dolarlık nakit ve fon tutan bir bankadan gelen bu sözler, Avrupa Merkez Bankası için soğuk duş niteliğinde. Oysa **daha bir yıl önce Suudiler, Amerikalıların kendilerini "terk edeceğinden" duydukları endişeyle Euro'ya hücum etmiş, Nisan-Haziran 2003 arasında 30 milyar dolarlık Euro toplamışlardı.**

IMF verilerine göre **Euro,** dünyadaki toplam döviz rezervinin yüzde 13'üne tekabül ediyor. ABD dolarının oranı ise, yüzde 68. Gerçi **Rusya, Euro rezervlerini hızla artırıyor ve petrol-doğalgaz satışını Euro üzerinden fiyatlandırmaya hazırlanıyor. Devlet Başkanı Vladimir Putin ile Almanya Başbakanı Gerhard Schroder, Euro'nun teşvik edilmesi konusunda vardıkları mutabakat ile, ABD dolarını hedef aldıklarını gizlemiyorlar.**

İran ve **Venezüella** da benzer bir politika uygulamaya hazırlanıyor. Diğer yandan, **Avrupa Birliği'nin doğuya doğru genişlemesi, Euro için başka bir teşvik olacak.**

Ama **Suudi Arabistan gibi, OPEC içinde belirleyici olan bir gücün dolarda ısrar ermesi, ABD ekonomisi için hayati önemde olan doların egemenliğini,** en azından yakın gelecek için garantiye alıyor.

Geriye, son demlerinde dahi Washington'a hizmette kusur etmeyen bu rejimin, daha doğrusu Ortadoğu'daki bütün petro-dolar rejimlerinin nasıl ayakta tutulacağı sorusu kalıyor. **Sözde "demokrasi getirme projesi" olan BOP'un temelinde, biraz da bu soru yatıyor.**

'DÖRT ÜLKE EURO'YA GEÇECEK' İDDİASI

05. 10. 2004 Evrensel

"International Forecaster" dergisinin editörü **Bob Chapman; Rusya'nın** başını çektiği bir grup ülkenin, **ABD Doları'nın dünya çapındaki egemenliğine darbe vurmayı planladığım** yazdı.

Chapman'in iddiasına göre; Beslan katliamı ve intihar saldırıları gibi eylemler, ABD ve İngiltere tarafından yönlendiriliyor. Amerikalı yazar, **"Bu kesimler, Rusya'nın petrol gelirlerini ABD Dolan olarak değerlendirmekten vazgeçip, Euro'ya geçmesinden korkuyor. Rusya Euro'ya geçerse, ki Beslan olayından sonra bunu yapacakları kanısındayız, İran, Venezüella ve Endonezya da onu takip edecek. Bu da ABD ve dünya ekonomisinde büyük bir krize yol açacak. ABD, ekonomisini korumak için koruyucu gümrük duvarları inşa edecek, imalat yeniden güçlenecek ve 'küreselleşme, serbest ticaret ve taşeronlaşma' sona erecek"** iddialarında bulundu.

PUTİN, EURO SİLAHIYLA AB VE ABD'Yİ VURACAK

Referans gazetesi

Rusya'nın dolar satma kararı, dünyada yeni bir gerilim doğuracak. Doların düşüşü ABD'nin cari açığını finanse etmesini zorlaştırırken, güçlü **euro** da AB'nin ihracatını etkileyecek

RUSYA, REZERVLERİNDEKİ EUROYU ARTIRACAK

CNN Türk 23 Kasım, 2004 17: 22: 00 (TSİ)

Rusya Merkez Bankası, euro cinsinden döviz rezervlerini artırmayı düşünüyor.

Uzmanlara göre Rusya'nın bu karan **dolara bir darbe** daha vuracak

Rusya Merkez Bankası Birinci Başkan Yardımcısı Aleksey Ulyukayev, bugün düzenlediği basın toplantısında, **ülkenin 100 milyar doları aşan döviz rezervi içinde euronun payını daha da yükseltmeyi değerlendirebileceklerini** söyledi.

Dolara yeni darbe

Rus yetkilisinin bu açıklaması, **euro** karşısında haftalardır değer yitirmekte olan **dolar için yeni bir darbe** olarak niteleniyor.

Uzmanlar, iki yıl öncesine kadar **döviz rezervlerinin sadece yüzde 10'unu euro cinsinden tutan Rusya'nın, şu anda bu oranı yüzde 25-30 düzeylerine dek çıkardığını,** Avrupa paralarının güçlenmesine paralel olarak birçok ülke merkez bankalarının da **aynı şekilde hareket ederek, döviz sepetinde euronun ağırlığını yavaş yavaş artırdıklarını** vurguluyor.

OPEC ÜLKELERİ ROTAYI EUROYA ÇEVİRDİ
DOLARDAKİ KAYIPTAN ÇEKİNEN OPEC
DOLAR STOKUNU AZALTIYOR

CNN TÜRK: 7 Aralık, 2004 15: 44: 00 (TSİ)

Dolarda durmak bilmeyen değer kaybı nedeniyle zarara uğramaktan korkan OPEC ülkeleri, dolar cinsi yatırımlarını hızla azaltıyor.

Financial Times gazetesinde yer alan habere göre, **petrol zengini kartel üyelerinin merkez bankaları, doların değer kaybetmesinden zarar görmemek için rezervlerini hızla euro ve sterline** çeviriyor.

Dolar mevduatları geriliyor

Gazetenin 55 merkez bankasının üye olduğu Uluslararası Ödemeler Bankası (Bank for International Settlements) verilerine dayandırılan haberinde **OPEC ülkelerinin 2001 yılında dövizler içinde yüzde 75 olan dolar cinsi mevduatlarının bu yıl yüzde 61. 5'e gerilediği** belirtildi.

Ortadoğu ülkelerinin ağırlıkta olduğu **OPEC üyelerinin merkez bankalarının dolardaki gerilemeden zarar görmemek için diğer önemli paralara geçiş yaptığını** kaydedilen Financial Times'ın haberinde, **bireysel yatırımcıların dolardan kaçış sebebinin** ise daha çok ABD'deki varlıklarının terörle savaş gerekçesiyle dondurulması korkusu olduğu ifade edildi.

Dış ticarette de yön Avrupa'ya döndü

Financial Times'ın haberinde **dolar yatırımlarından vazgeçen OPEC ülkelerinin dış ticaretlerinde de ABD'den uzaklaştığı** belirtiliyor.

Buna göre 2001-2003 yıllan arasında **Avrupa'dan yaptıkları ithalatı yüzde 29 artıran** kartel üyeleri, aynı dönemde **ABD'den yaptıkları ithalatı ise yüzde 14 düşürmeyi** tercih etti.

Çinliler de dolar satıyor

Ekonomik başkent Şangay başta olmak üzere **Çinlilerin de son aylarda dolar satışını hızlandırdığı** belirtildi.

China Daily gazetesinin haberine göre **doların daha da gerileyeceği** beklentisi, satışların yoğunlaşmasında etkili oluyor. Bank of China'nın sadece Şangay şubesinde bireysel yatırımcıların ağustos ayında sattıkları tutarın 180 milyon dolara ulaştığı belirtilen haberde, bu miktarın eylülde yüzde 17, ekimde ise yüzde 34 arttığı kaydedildi.

Düşüşü merkez bankaları da durduramadı

Öte yandan, Euro bölgesi maliye bakanları ve Avrupa Merkez Bankası'ndan gelen ortak açıklama ve uyanlara rağmen, **uluslararası para piyasalarında doların euro karşısındaki düşüşü** sürüyor.

Avrupa Merkez Bankası ve euro bölgesi ülkelerin maliye bakanları dün ortak bir açıklamayla **euronun hızlı değer artışından duydukları rahatsızlıktan** bir kez daha yineledi. Ortak açıklamada kurlardaki hızlı hareketlerden duyulan memnuniyetsizlik dile getirilerek, dalgalanmaların yakından izlendiği uyarısı yapıldı.

Ancak bu uyanlar euronun yükseliş hızını kesmeye yetmedi. Euro/dolar paritesi bugün 1. 3468 seviyesine ulaştı.

EURO DOLAR KARŞISINDA ZİRVEYİ ZORLUYOR

CNN TÜRK, 15 Aralık 2004, 16: 13: 00 (TSİ)

Uluslararası döviz piyasasında ortak para euro, dolar karşısında yeniden zirveyi zorlamaya başladı.

ABD - Merkez Bankası **FED'in faiz artırımı kararının da güçlen diremediği dolar,** euro başta olmak üzere önemli paralar karşısında kritik seviyelere geriledi.

Avrupa'da 1. 3381'e çıkan euro/dolar paritesi, geçen hafta 7 aralıkta kaydedilen rekor seviye olan 1. 3470'e oldukça yaklaştı.

Yen karşısında da gerileyen dolar, dünkü kapanışına göre 0. 53 yen değer kaybıyla 104. 30 yenden işlem görüyor.

Diğer önemli paralardan İngiliz Sterlini dolar karşısında dün 1. 9225 seviyesinden satılırken bugünkü işlemlerde 1. 9358 seviyesine çıktı.

Rekor açık olumsuz etkiledi

Ekonomistler, **ABD'nin dün açıklanan ekim ayı dış ticaret açığının beklentileri aşarak 55. 5 milyar dolarla rekor kırmasının doların desteğini zayıflattığını** belirtiyor.

FED'in dünkü Açık Piyasa Komitesi toplantısında alınan yıl içindeki 5'inci çeyrek puanlık faiz artırımı **kararıyla yüzde 2. 25'e çıkarılan dolar faizi,** Mart 2001'den bu yana ilk kez yüzde 2 olan eurofaizini geride bırakmıştı.

EURO DOLAR KARŞISINDA YENİ ZİRVESİNDE

NTV Berlin 23 Kasım 2004 AA

Dünyanın en büyük ekonomisine sahip ABD'nin para birimi dolardaki düşüş sürüyor. Dolar, **Euro** karşısında 1. 3087 ile tüm zamanların en düşük düzeyine gerileyerek, yeni bir rekor daha kırdı. Euro/dolar **paritesi,** 1. 3087 **düzeyine çıkarak yeni bir rekor kırarken, ABD'nin** cari **açığının dolardaki** düşüşü **hızlandırdığı belirtiliyor.**

Parite, bu sabah düşerek 1. 2987'ye dek gerilemiş, ancak uzmanlar dolardaki bu değerlenmenin geçici olduğunu ve ABD'nin cari açığının dolan düşürmeye devam edeceğini öngörmüştü. Uzmanlar, Euro'daki değerlenmenin, AB ekonomisini ciddi biçimde kaygılandırdığını vurguluyorlar.

Geçen hafta sonu toplanan G20 zirvesinde uzlaşmaya varılamamasının **dolardaki gerilemenin önünü açtığını** belirten ekonomistler, müdahale olmaması durumunda doların daha da gerileyeceğini belirtiyor.

Yükselişe AMB Müdahale Edebilir

Yaklaşık 2 ay önce 1. 20 dolardan satılan euronun bu kısa dönemde dolar karşısındaki değerlenmesi, yüzde *9u* aştı. Euro/dolar paritesinin 1. 35'e ulaşması halinde Avrupa Merkez Bankası'nın Euro'nun değerlenişine müdahale etmesi bekleniyor.

Rusya Euro Rezervlerini Artıracak

Öte yandan, **Rusya Merkez Bankası, Euro cinsinden döviz rezervlerini artırmayı düşünüyor. Rusya** Merkez Bankası Birinci Başkan Yardımcısı Aleksey Ulyukayev, bugün düzenlediği basın toplantısında, **ülkenin 100 milyar dolan aşan döviz rezervi içinde euronun payını daha da yükseltmeyi** değerlendirebileceklerini söyledi. Bu açıklama, **Euro karşısında haftalardır değer yitirmekte olan dolar için yeni bir darbe** olarak niteleniyor.

EURO REKOR KIRDI

Sabah-23. 11. 2004

ABD Dolan, euro karşısında, 1. 3085 ile tüm zamanların en düşük düzeyine geriledi..

Euro, ABD Dolan karşısında, yeni bir rekor daha kırdı. ABD Doları, euro karşısında, 1. 3085 ile tüm zamanların en düşük düzeyine geriledi. Uzmanlar, eurodaki değerlenmenin, AB ekonomisini ciddi biçimde kaygılandırdığını vurguluyorlar.

Türkiye'de de serbest piyasada dolar 1 milyon 441 bin liraya gerilerken, euro 1 milyon 884 bin liradan günü tamamladı. Altın da değer

kazanmayı sürdürdü. Altının ons fiyatı 447. 60 dolara çıktı. Cumhuriyet Altını da günü 140 milyon 500 bin liradan kapattı.

Doların Pabucu Dama mı Atılıyor?

5u arada **Rusya Merkez Bankası, euro cinsinden döviz rezervlerini artırmayı düşünüyor. Rusya Merkez Bankası Birinci Başkan Yardımcısı Aleksey Ulyukayev, bugün düzenlediği basın toplantısında, ülkenin 100 milyar dolan aşan döviz rezervi içinde euronun payını daha da yükseltmeyi değerlendirebileceklerini söyledi.** Rus yetkilisinin bu açıklaması, euro karşısında haftalardır değer yitirmekte olan **dolar için yeni bir darbe** olarak niteleniyor.

Uzmanlar, iki yıl öncesine kadar döviz rezervlerinin sadece yüzde 10'unu euro cinsinden tutan Rusya'nın, şu anda bu oranı yüzde 25-30 düzeylerine dek çıkardığını, Avrupa paralarının güçlenmesine paralel olarak birçok ülke merkez bankalarının da aynı şekilde hareket ederek, döviz sepetinde euronun ağırlığını yavaş yavaş artırdıklarını vurguluyor.

EURO'DA REKOR YÜKSELİŞ

Sabah-24. 11. 2004

Uzakdoğu döviz piyasasında 1. 3130 dolara yükselen **euro,** kullanıma girdiği 1999 yılından itibaren en yüksek seviyesine ulaştı..

100 milyar dolan aşkın döviz rezervine sahip Rusya'nın dolar satarak **euro** alacağına yönelik haberler, **euronun rekor yükselişinde etkili** oldu. Ekonomistler, **euronun yükselişinde bir diğer önemli neden olarak ABD yönetiminin doların değer kaybı karşısında kayıtsız kalmasını** gösteriyorlar.

Türkiye'de de serbest piyasada dolar 1 milyon 434 bin liradan, **euro** 1 milyon 885 bin liradan satıldı. Serbest piyasada, dünkü kapanışta dolar 1 milyon 441 bin lira, **euro** 1 milyon 884 bin lira olmuştu. Cumhuriyet Altını da 140 milyon liradan satıldı.

Rusya Euro Rezervini Artırdı

Rusya Merkez Bankası Birinci Başkan Yardımcısı Aleksey Ulyukayev, dün düzenlediği basın toplantısında, ülkenin 100 milyar dolan aşan döviz rezervi içinde euronun payını daha da yükseltmeyi değerlendirebileceklerini söylemişti. Rus yetkilisinin bu açıklaması, **euro** karşısında haftalardır değer yitirmekte olan dolar için yeni bir darbe olarak nitelendirilmişti. Uzmanlar, iki yıl öncesine kadar döviz rezervlerinin sadece yüzde 10'unu **euro** cinsinden tutan Rusya'nın, şu anda bu oranı yüzde 25-30 düzeylerine dek çıkardığını, Avrupa paralarının güçlenmesine paralel olarak birçok ülke merkez bankalarının da aynı şekilde hareket ederek, döviz sepetinde euronun ağırlığını yavaş yavaş artırdıklarını vurgulamışlardı.

YABANCILAR ABD PİYASALARINDAN KAÇIYOR

Sabah 24. 11. 2004

New York Times'ın haberine göre, yabancıların Ağustos ve Eylül'de New York Borsası'ndaki net satışı, 5. 9 milyar dolara ulaştı..

ABD'ye büyük paralar akıtarak New York Borsası'nın yükselişlerinde etkili olan yabana yatırımcıların son aylarda hisse senetlerinde milyarlarca doları bulan satış gerçekleştirdiği ve **ülkeye giriş yapan yabancı sermaye miktarında önemli oranda düşüş görüldüğü** bildirildi.

New York Times gazetesinin Hazine Bakanlığı verilerine dayandırdığı haberine göre, yabana yatırımcıların geçtiğimiz Ağustos ve Eylül aylarında New York Borsası'ndaki net satışı, 5. 9 milyar dolara ulaştı.

Ekim ve Kasım aylarında ABD'de yabancı satışlarının sürdüğü tahmin edilirken, veriler henüz açıklanmadığı için boyutları bilinmiyor. Fakat Şubat ayı itibariyle son 12 aylık sürede 58 milyar dolar olan ABD'ye yabancı sermaye girişinin Eylül'de 18. 7 milyar dolara gerilemiş olması, **yabancıların son aylarda ABD piyasalarından** iyice **soğuduğunu** net bir şekilde ortaya koyuyor.

Gazeteye göre ABD menkul kıymet borsalarında önemli bir olumsuz gelişme olmamasına rağmen **doların hızla değer kaybetmesi,**

yabancıların ABD'deki hisse senetlerini satarak paraları daha güçlü ülkelere yönelmesine neden oluyor.

New York Times'a konuşan fon yönetimi şirketi Deutsche Asset Management'ın baş yatırım stratejisti Bob Froehlich, "ABD'nin cari açığının daha da artacağı korkusu yanında Başkan Bush'un terörle savaş politikası nedeniyle bütçe açığının azaltılamayacağı ve vergi indirimlerinin kalıcı olamayacağı beklentisi, yurtdışındaki yatırımcıları ürkütüyor" dedi.

ABD'de faaliyet gösteren bir başka fon yönetim şirketi olan Rhodes Analytics'in baş yatırım stratejisti William Rhodes ise hisse senetleri piyasasında bir şeylerin ters gittiğini belirterek, **"Yabancıların en son gelip en son gitmesi eski bir kuraldır. Satışların artması kötü bir işaret"** diye konuştu.

ABD DOLARINDAN KAÇIŞI RUSYA TETİKLEDİ

Radikal. 25. 11. 2004

Rusya'nın döviz rezervlerinde doları azaltıp Euro'yu artıracağı açıklamaları, pariteyi yeni rekora taşıdı. Uluslararası piyasalarda dolardan kaçış tartışması da hızlandı.

Rusya'nın döviz rezervlerinde dolardan çıkarak **Euro**'nun ağırlığını artıracağı açıklamaları, **Asya ülkelerinin de Euro'ya geçişi tartıştığı haberleri, uluslararası piyasaları karıştırdı.** Özellikle **Rusya'nın** 100 milyar doları aşan döviz rezervleri içinde, Euro'nun ağırlığını arttıracağı yolundaki haberler, Euro'nun rekor kırmasına yetti. **Rusya'nın** söz konusu açıklamalarının ardından Euro/dolar paritesi dün 1. 3167 ile yeni tarihi rekoruna ulaştı. Döviz analistleri, paritenin 1. 35'e kadar yükselebileceğine dikkat çekiyorlar. Euro'nun yükselişinde Rusya'nın Euro alacağına yönelik haberlerin yanısıra, ABD yönetiminin doların değer kaybına karşı kayıtsız kalmasının etkili olduğu belirtiliyor. Euro/dolar parkesinin rekor kırması, yurtiçinde de doların gerilemesine yol açtı. Sabah saatlerinden itibaren gelen satışlarla dolar, bankalararası piyasada 1 milyon 430 bin liranın altına indi ve 1 milyon 425 bin liraya kadar geriledi. Dolar günü aynı piyasada 1 milyon 429 bin liradan tamamladı.

Kaçış Psikolojisi

Piyasalarda herkesin dolardan kaçış psikolojisiyle hareket ettiğini belirten analistler, "Doların daha ne kadar gerileyeceğini tahmin etmek zor. Parite, 1. 35'e kadar çıkabilir" diyorlar. Son hareketlerin ardından Euro'nun iki ay içinde dolar karşısındaki yükselişi, yüzde 10'u buldu. Uzmanlar, **ABD ekonomisine duyulan güvensizliğin, Euro'nun güçlenmesine katkı sağladığını** belirtiyorlar. **Doların düşüşü, ABD'nin ihracat imkanlarını artırırken, AB yetkililerinin de bu düşüşten kaygılandığı kaydedildi.**

RİSK YÖNETİMİ

Ateşan Aybars-29. 11. 2004 Dünya Gazetesi

ABD Doları'nın diğer paralar karşısındaki değer kaybı devam ediyor. Genel olarak **ABD yetkilileri, Rusya ve Çin'den yapılan açıklamalarla negatif dolar psikolojisi** tekrar gündeme getirildi. Geçen hafta Uzakdoğu piyasalarında Euro/ABD Dolan paritesi sığ piyasa koşullarında 1. 3325 seviyesini gördü. Dolar endeksi, tüm önemli para birimlerine karşı topyekün bir exodus -dolardan kaçış- yaşayarak rekor düşük seviyeye geriledi (82 endeks puan). İsviçre Frangı, **Euro,** yen, Kanada Dolan gibi para birimleri dolar karşısında rekor seviyeden işlem görüyor. Geçen hafta Euro/dolar paritesi için beklediğim kısa süreli 1. 27-28 düzeltme süreci **önce Rusya'nın Euro reservlerini artırma, ardından Çin'in ABD Hazine kağıtlarını satın alma faaliyetlerini azaltacağı haberleri doların sert satışlarına yol açtı.** Uzun vade için hala değişen bir şey yok ve Euro/dolar paritesi diğer para birimleri ile birlikte yeni rekorlar yapacaktır. Zira, ABD'nin meşhur 'İkiz Açıklan' (bütçe ve cari işlemler açıklan) her fırsatta öne sürülüyor artık. Buna bir de **çeşitli merkez bankalarının döviz sepetlerini dolar aleyhinde değiştirme çabalan** eklenince **negatif dolar psikolojisi** piyasaları yönlendiriyor. ABD'de ikiz açıklar problemi aslında Bush yönetimi ile birlikte hep mevcut anapara birimine etkisi her zaman dominant değildir. Yani, açıklar arka planda tehdit olmasına rağmen paranın değeri çok zaman farklı kavramlar ile yön arayabilir. Nitekim, 'İkiz Açıklar' son aylarda kazandığı şöhret ve etkinliğe rağmen deneyimli piyasa oyuncuları için kesinlikle yeni bir kavram değil. Arkasındaki ekonomik teorilere rağmen daha önce defalarca cari açık veren ülkelerin parasının değerlendiğini

ya da bütçe fazlası veren ülkelerin paralarının değer kaybettiğini görebiliriz. Yıllardır aynı argümanla para kaybetmeye devam eden bir kısım yatırımcı, doların son düşüşüyle, sanki yeni bir keşif yapmışlar gibi 'ikiz Açıklan' öne çıkarıyorlar. Evet bütçe ve ticaret açıklan her ülke için problemdir. Ama problem problem olmaya başladığında problem olur. Bu günlerde problem artık ikiz açıklar. **Diğer yanda, merkez bankalarının döviz rezervlerini azaltma çabalan negatif dolar psikolojisini önemli ölçüde besliyor ve döviz piyasalarına birlikte müdahale endişeleri cilalanmaz ise ABD dolan için ciddi bir düşüşlerin devamı dolar krizi boyutuna gelebilir. Rusya'nın, Euro** rezervlerini yükseltmek istemesi (geçen hafta Euro'nun 1. 30 da pahalı olduğunu açıklamışlardı!), ardından **Çin Merkez Bankası'nın A8D Hazine kağıtlarına talebinin azalması** gibi duyumlar piyasalarda son derece etkili oluyor. Çin kaynaklı haberin henüz doğrulanmamasıyla birlikte yalanlanmamış olması **dolardan kaçışın merkez bankaları düzeyinde de başladığının bir sinyali** olabilir. G-20 toplantısı ve **ABD kanadından henüz dolara müdahale yönünde bir sinyal alamayan piyasalar için merkez bankalarından gelen bu tür haberler** işin tuzu biberi oldu. Bu hafta pariteden ne beklenebilir? Döviz piyasalarında tatil ve sığ piyasa ortamında dolar aşın değer kaybetti. 1. 3100 seviyesinde (barrier) opsiyonlarının devre dışı edilmesiyle stop-loss emirleri tetiktendi ve 1. 3325 seviyesi kısa dönem hedefler açısından kolayca gerçekleşti. Bu seviye, yıl sonu zaman dilimi içinde gerçekleşseydi daha kolay sindirilebilir bir parite hareketi olurdu. Ekim ayında konsolidasyon üçgeninin kırılması ile 1. 28 seviyesine tırmanan paritenin kısa dönem teknik hedefi 1. 32 seviyesindeydi. Bu seviye ve üzerinde **Euro** teknik olarak pahalı ve kâr realizasyonu için olgun. Şimdilik, Euro/dolar paritesinde momentum hâlâ yukarı ve 1. 3500 seviyesi göz ardı edilmemelidir. Ancak, **Euro** kontratlarında rekor (long) pozisyonlar ve merkez bankalarının müdahale olasılığı gündeme getirilirse sert çıkışlar kolayca yerini sert düşüşlere bırakabilir.

CENGİZ ÖZAKINCI

ABD Emperyalizmim Çökertme Planı ve İşgallerin Perde Arkası

EURO-DOLAR SAVAŞI

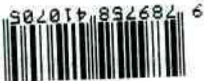
"dolma" kalem savaşları dizisi

Amerikan yönetiminin ABD ve dünya kamuoyundan **"devlet sırrı"** gibi gizlediği, Amerikan medyasında sansürlenen ve **Türk medyasında yer almayan** gerçekler, Türkiye'de ilk kez, **Cengiz Özakıncı'nın** -yayımlanır yayımlanmaz **sakıncalı** bulunarak **savcılık soruşturmasına** uğrayan- **Dolmakalem Savaşları kitabında, Euro Dolar Savaşı** başlıklı bölümde yer almıştı. Genişleterek ayrı bir kitap halinde yayımladığımız **Euro Dolar Savaşı,** Cengiz Özakıncı'nın **Türkiye'nin Bor ve Toryum yüzünden işgale uğrayabileceği** görüşünü 2003'te ortaya koyduğu **ilk** kitaptır. **Yenilmez, yıkılmaz, başaçıkılmaz** olarak gösterilen **ABD Emperyalizminin, petrol üreticisi İslam ülkelerinin bir hamlesiyle çökecek en zayıf noktasını** gözler önüne seren **Euro-Dolar Savaşı, yılın tartışılan kitabı olmaya aday.**

'dolma"kalem savaşları dizisi

Euro Dolar Savaşı • Osmanlı Tuzağı

GNtrk

otopsi